

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 4/2014

Pääministeri Alexander Stubb
vieraili Helsingin Suomalaisella
Klubilla.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Sisältö 4/2014

Puheenjohtajalta Johannes Koroma.....	4
Toiminnanjohtajalta Raimo Ilveskero	6
Päätoimittajalta Pertti Hyvärinen	7
Kantapöydässä Pöytäläinen	8
Pääministeri Stubb Klubilla Johannes Koroma.....	10
Klubin syyskokous Pertti Hyvärinen.....	12
ETY:n puheenjohtaja Klubilla Kalevi Suortti	14
Euroopan suuri muutos – vieraana Jaakko Iloniemi Ari Valjakka	16
Ukrainan kriisi Jyrki Berner	18
Venäjä – Venäjä – Venäjä –kirjailta Yrjö Larmola.....	22
Metropolin tulevaisuus Elias Iirola	24
Päätöksentekoa faktojen perusteella Teemu Torvelainen	26
Uusi klubiveli Aarno Cronvall	28
Klassisen jazzin ilta Kalevi Suortti.....	30
Itsenäisyyspäivä 2014.....	32
Ilmavoimat Suomen puolustuksessa Henrik Elo.....	34
SOME-Suomi muuttuvassa maailmassa Jari Karpakka	36
Catch 22 - Juniorilounas Teemu Torvelainen	38
Olavi Paavolainen –kirjat esittelyssä Yrjö Larmola	40
Perinneswingiä Rhone-joella Ari Valjakka	44
Alppirautatiet Timo Myllys	46
Klubin matkailukulumisia Lauri Palojarvi	47
Klubin jänisjahti Kari T. Ahonen.....	50
Gourmet-risteilyllä Jussi Vartiainen.....	52
Gastronomit Haaga-Heliassa Jarmo Riipinen	54
Gastronomisen kerhon kuntolenkki Antti Virkkunen	56
Taiteesta terveyttä Antti Virkkunen.....	58
Luonnonhavainnoista mielenmaisemaan Lasse Kempas.....	60
Insinöörinäkökulmia taiteen maailmaan Jussi Itkonen	62
Klubin toimielimet - Kulttuuritoimikunta Heikki Hult.....	64
Veljesklubit – Hampurin Übersee Club Antti Parkkinen.....	66

Helsingin Suomalainen Klubi –lehti

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Julkaisija Helsingin Suomalainen Klubi ry
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh +358 9 586 8830
www.klubi.fi

Kansi Pääministeri Alexander Stubb esitelmöi klubi-illassa 30. lokakuuta. Kuva Elias Iirola.	Toimituskunta Pertti Hyvärinen, päätoimittaja 0400 377 359 paatoimittaja@klubi.fi	Veikko Hannula, kuvatoimittaja Yrjö Klippi, graafikko, ulkoasu	Antti Henttonen Elias Iirola Yrjö Larmola Leif Nordin Jaakko Savisaari	Kalevi Suortti Janne Virkkunen Paino: Forssa Print
--	---	---	---	--

**KLUBIN KUORON PERINTEINEN
JOULUKONSERTTI**

SUNNUNTAINA 21.12.2014 KLO 15:00

HELSINGIN VANHA KIRKKO, LÖNNROTINKATU 6

KUOROA JOHTAA HENRIK LAMBERG

URKURINA HEIKKI SUOKIVI

ENNAKKOVARAUKSET: WWW.KLUBINKUORO.FI, HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI PUH. (09) 586 8830, KLUBIMESTARI@KLUBI.FI TAI KUORON JÄSENET.

KONSERTTIOHJELMIA SAATAVILLA 1.11.2014 ALKAEN HINTAAN 20 €.

TERVETULO!

Klubitoiminta on vahvassa kasvussa

Johannes Koroma

Hyvät klubiveljet

Kuusi vuotta sitten, pienen painostuksen tuloksena, lupauduin ehdokkaaksi Klubin puheenjohtajavaaliin, vaikka en tiennyt Klubin toiminnasta paljonkaan. Jäsenenä olin ollut pitkään, lähes parin vuosikymmenen ajan, mutta klubitapahtumiin olin osallistunut vain satunnaisesti, useammin ruokapöydän ääressä kuin klubi-illoissa.

Etukäteen ajatellen kuusi vuotta tuntui pitkältä ajalta, mutta jälkikäteen se on ollut minulle tämän klubin puheenjohtajana kuin ohikiitävä hetki.

Hyvin nopeasti minulle selvisi Klubimme monipuolinen, laadukas ja hieno toiminta. Opin myös arvostamaan niitä useita kymmeniä henkilöitä, joiden innostuksen, kokemuksen ja vapaaehtoisen työn tulos on vuosittainen ohjelma- ja harrastustoiminta. Klubin maine vireänä ja aktiivisena on heidän

ansiotaan, johtokunta tai puheenjohtaja voi vain luoda sille otolliset edellytykset.

Helsingin Suomalaisen Klubin toiminta on ollut todella menestyksellistä. Kaikki merkit viittaavat siihen, että klubitoimintamme on kokenut renessanssin. Se ilmenee monin tavoin. Muutama luku kuvaa sitä. Klubitapahtumien määrä on kasvanut kolmanneksella ja niihin osallistuneiden määrä on kasvanut samassa suhteessa. Tänä vuonna on järjestetty yli 300 erilaista klubitilaisuutta ja niihin on osallistunut yli 8000 klubiveljeä ja heidän puolisoaan. Toiminnan tuloksellisuuden edellytyksenä on ollut ajattelutavan sopeutuminen aikaan. Tästä oivallisena osoituksena on Klubin alkuperäisen toiminta-ajatuksen mukaisen ”konversationin” vahvistuminen useiden uusien keskusteluryhmien myötä. Toisaalla seniorijäsenemme – ja nyt myös superseniorit – ovat olleet siinä aloitteellisia ja uusi hieno innovaatio on ”nuorisojäsenten” keskusteluryhmän syntyminen.

Jäsenmäärä nousi yli 3100

Ei olekaan yllättävää, että klubitoiminnan monipuolisuus ja laadukkuus on houkuttellut joukkoomme runsaasti uusia jäseniä, vaikka mitään varsinaista jäsenhankintaa ei ole tehty. Uudet jäsenet ovat hakeutuneet joukkoomme klubiveljien omien kokemusten innostamina. Sekin kertoo oivallisesti toiminnan kiinnostavuudesta ja sisällöllisestä onnistumisesta. Minulla

on ollut kunnia toivottaa tuhatkunta uutta jäsentä tervetulleeksi Klubin jäseneksi. Meitä on nyt kaikkiaan runsaat 3100.

Yksin ei kukaan pysty tällaista Klubia luomaan. Minulle tarjoutui etuoikeus toimia yhtenä vastuuhenkilönä tässä hienossa veljesjoukossa. Kiitos tuloksista kuuluu toimikuntien jäsenille ja niiden puheenjohtajille, toiminnanjohtajille Jyrki Bernerille ja Raimo Ilveskerolle, klubisihteerillemme Inkeri Lohivedelle ja tehokkaille monitoimimiehille, klubimestareillemme Jarmo Heinoselle ja Arto Toivaselle. He ovat se pettämättömän vahva runko, jonka varaan kaikki muu toiminta on voinut rakentua. Erityisen kiitoksen haluan osoittaa myös ravintolamme henkilökunnalle ja nuorille yrittäjille, Mia Makkoselle ja Petri Karhulle.

Vuosikokouksessa tunnustin, että minulle on aina tuottanut tuskaa luopua innostavista tehtävistä. Päätös lopettaa Helsingin Sanomien taloustoimituksen päällikön tehtävässä oli vaikea, samoin siirtyminen Uuden Suomen vastaavan päätoimittajan tehtävästä teollisuuden ja työnantajain järjestöjen palvelukseen ja toimitusjohtajaksi. Klubin puheenjohtajuudesta luopuminen on sikäli helpompaa, että Klubin säännöt ovat siinä suuresti auttaneet. Klubitoimintaa en kuitenkaan aio jättää, vaan jatkan entiseen tapaan. Ehkäpä jossain tehtävässä aktiivisestikin toimien.

Kihelmöivän jännittävä vaalikokous

Uuden puheenjohtajan vaali oli hyvän perinteen mukaisesti kihelmöivän jännittävä tapahtuma. Vaalikokous innosti kaikkiaan 154 jäsentä paikalle. On rikkautta, että saatoimme valita kahdesta hyvästä ehdokkaasta. Suomen Kuvalehden vast’ikään eläkkeelle siirtynyt päätoimittaja Tapani Ruokanen ja Klubimme toimintaan pitkään aktiivisesti osallistunut kunniajäsen Matti Viljanen olivat hieman erilaisia, mutta molemmat tehtävään mitä sopivimpia ehdokkaita. Varsin tasaväkisen äänestyksen voitti Matti Viljanen, jota onnittelen vilpittömästi. Uskon hänen ohjaavan johtokunnan ja Klubin toimintaa pitkän kokemuksensa turvin hyvin sitoutuneesti alkavan puheenjohtajakauden ajan.

Myös johtokunnan jäsenyyksistä käytiin hieno äänestys. Kannatuspuheenvuorot osoittivat miten erinomaisia ehdokkaita johtokuntaan oli tarjolla. Neljästä hyvästä ehdokkaasta oli valittava kaksi. Äänestyksen tuloksena nykyinen varapuheenjohtaja Jarmo Pekala valittiin uudelle kolmivuotiskaudelle ja kulttuuritoimikunnan jäsen Antti Virkkunen uutena jäsenenä johtokuntaan.

Pukeutumisohjetta kevennetään

Johtokunta on viime keväästä lähtien käsitellyt ehdotusta pukeutumisohjeen uudistukseksi. Merkittävä osa jäsenkuntaa on esittänyt solmiopakosta luopumista ja esitystä on perusteltu sekä yleisen pukeutumiskulttuurin muutoksella että muiden kuin klubijäsenten pu-

keutumisen vaikealla valvonnalla. Jo vuosia sitten jouduttiin toteamaan, että myös omien jäsenten isännöimissä tilaisuuksissa poikettiin Klubin virallisesta pukeutumisohjeesta lähes säännöllisesti. Varsinkin vielä työelämässä olevat jäsenemme ovat lisäksi valittaneet, etteivät voi tuoda vieraitaan Klubille. Syynä on se, etteivät he halua tai voi vaatia vierailtaan sellaista pukeutumista, jota työyhteisössä ei enää harrasteta. On yksinkertaisempaa viedä heidät muihin ravintoloihin.

Ymmärrettävästi klubimestareiden oli mahdotonta kieltää kutsuttujen vieraiden sisäänpääsy solmion puuttumiseen vetoamalla. Useita suuria juhlasalissa järjestettäviä tapahtumia on peruutettu, kun isännän on edellytetty ilmoittavan, että Klubilla myös vierailta edellytetään solmion käyttöä. Kiusallisia tilanteita on syntynyt myös, kun klubitilaisuuksiin kutsutut alustajat ja esitelmöitsijät torjuvat solmion käytön.

Johtokunta on päätöstä valmistellessaan kuullut klubimestareita ja ravintoloitsijaa, tehnyt selvityksiä jäsenkunnan keskuudessa ja pohtinut klubiperinteiden arvoa. Haluamme ymmärtää ajan muutoksen ja silti arvostaa parhaita perinteitämme. Siksi johtokunta on päättänyt, että vuoden vaihteesta lähtien juhlasalissa järjestettävissä klubi-illoissa noudatetaan edelleen perinteistä tyylikästä pukeutumista, johon kuuluu myös solmion käyttö. Sen sijaan muissa tiloissa ja muissa tilaisuuksissa sallitaan esiintyminen ilman solmiota, mutta edellytetään tietenkin niin sanottua tyylikästä arkiasua (smart casual). Samal-

la tarkennettiin pukeutumisohjetta, joka on julkaistu toisaalla tässä lehdessä.

Hyvät klubiveljet

Kiitän veljellisestä suhtautumisesta ja varauksettomasta tuesta, jota olen saanut kokea puheenjohtajakauteni ajan. Se jää ainutlaatuisen hienona muistona mieleeni.

Kauppalehden toimittaja kysyi minulta vuosikokouksen päivänä, mikä voisi olla nyt vahvasti elävän klubitoiminnan suurin uhka. Vastasin epäroimättä: sukupolvien vaihtuminen. Klubimme historiakin vahvistaa sen. On ollut nousukausia ja sitten hiljaisempia jaksoja. Nyt olemme eläneet vuosikymmenen verran klubitoiminnan vahvaa nousukautta, mutta uhkana on haluttomuus sitoutua sellaiseen ajankäyttöön, jota klubitoiminta vaatii niiltä, jotka vastaavat ohjelma- ja harrastustoiminnasta. Jonkun on aina otettava vastuuta toiminnasta ja tapahtumista. Klubissamme tällaisia vastuunottajia on löytynyt, heitä ovat toimikuntien jäsenet.

Nykyiset sukupolvet ovat tottuneet ottamaan vastuuta, sitoutumaan ajankäytössään tekemään vapaaehtoista työtä yhteisen hyvän puolesta. Sen varassa on myös klubitoiminnan tulevaisuus. On suuri kunnia jättää seuraavalle puheenjohtajalle sekä nykyisille ja tuleville johtokunnan jäsenille tällainen perintö klubimme valmistautuessa 140-vuotisen toiminnan juhlaan.

Johannes Koroma

Uusin odotuksin vuoteen 2015

Toiminnanjohtajalta

Raimo Ilveskero

■ ■ Syyskokous päätti johtokunnan esityksestä pitää jäsenmaksun 200 eurossa. Jäsen-toiminnan tuottokertymällä on jälleen odotettavissa ohjelman täyteinen vuosi uuden puheenjohtajamme Matti Viljasen johdolla. Toiminnan laajennuttua on budjetissa kasvatettu kulttuurin ja harrastustoiminnan taloudellista panostusta. Toisaalta budjetti ei sisällä varautumista merkittäviin remontteihin vuoden 2015 aikana. Tehtyjen selvitysten mukaan tämän pitäisi olla realistista. Tavoite on saada vuoden 2014 yhden suunnitellun ja kahden lyhyellä varoituk-sella toteutetun muun remontin taloustaakkaa tasapainotettua.

Tiedonkulusta

Syksyn aikana olen saanut jonkin verran palautetta ohjelmamuutoksista ja niiden tiedottamisesta. Klubista riip-

pumattomista syistä muutama mielenkiinnolla odotettu tilaisuus jouduttiin peruuttamaan tai vierailija vaihtui. Ohjelmas-ta kerrotaan ensimmäistä kertaa kausiohjelmassa. Osa yksityis-kohdista on tällöin vielä avoi-mina. Ne täydentyvät yleensä seuraavassa ohjelmalehtisessä. Kuitenkin tämänkin jälkeen muutoksia voi tapahtua ja vii-meisin ajan tasalla oleva tieto on Klubin verkkosivuilla. Yhtä tärkeä kanava on sähköpostitse jaettava viikkokirje. Sen perille tulemisen takaa teiltä saatu oikea sähköpostiosoite. Ohjelma-toimikunta ja tilaisuuksien isännät tekevät parhaansa erilaisten muutosten minimoimiseksi.

Klubin etikettimuutos

Johtokunta päätti marraskuun kokouksessaan modernisoida pukeutumiskoodia siten, että solmiota ei vaadita osana asua muuten kuin Klubin omissa, ravintolasalissa järjestettävissä klubitilaisuuksissa (kts. www.klubi.fi/content/etiketti). Solmio on osalle jäsenkuntaa ja vieraita edelleen tärkeä osa pukeutumista eikä sitä ole asetettu pannaan. Ensi vuosi näyttää, miten tämän käyntiesteen pois-taminen realisoi odotuksia ravintolan käytön kasvusta.

Tulevia juhluvuosia

Klubi täyttää 140 vuotta vuonna 2016 ja sen juhlintaa suunnittelee juh latoimikunta. Suomen täyttäessä 100 vuotta vuonna

2017 on Klubin tarkoitus avata Suomen Kansan Sähköisen Muistin yhteyteen uusi nettisivusto teemalla Svinhufvud - Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet. Sivuston tavoitteena on välittää suomalaisille se, mitä jokaisen tulee tietää Suomen itsenäistymisestä. Sivuston valmistamiseen osallistuvat Klubin edustajat ja tiedemaailman parhaat voimat ja hankkeen rahoitus perustuu ulkopuolisilta rahastoilta saatuihin apurahoihin.

Vuosi sitten toivoin klubiveljien käyttävän hyödykseen ulkomaisia veljesklubeja. Toisaalla tässä lehdessä on hyvä esimerkki tästä asiasta. Verkostoon ja sen käyttöön kannattaa tutustua nettisivujemme avulla.

Vuoden päättyessä haluan omasta puolestani vielä kiittää kaikkia klubiveljiä ja luottamustehtävissä toimineita, jotka ovat antaneet panoksensa Klubin toimintaan ja tukeneet meitä henkilökuntaa tehtävissämme. Erityiset kiitokseni väistyvälle puheenjohtajalle, Johannes Koromalle, jonka kanssa yhteistyömme on kuluneen kolmen vuoden aikana sujunut kannustavasti ja vaivattomasti. Sihteerimme Inkeri, klubimestarimme ja Ravintolan henkilökunta ovat jälleen toimineet kiitettävästi kuluneena toimintavuotena.

Toivotan kaikille klubiveljille läheisineen rauhallista Joulua ja menestyksellistä vuotta 2015.

Raimo Ilveskero

Vuoden päättyessä

Päätoimittajalta

Pertti Hyvärinen

■ ■ Tätä lukiessa tuleva vuodenvaihe on enää parin viikon päässä. On sopiva hetki katsoa niin taaksepäin päättyvää vuotta kuin erityisesti tulevaan. Kuluvu vuosi on itselleni, uutena Klubilehden päätoimittajana, ollut uuden oppimisen ja uusien ystävien saamisen aikaa. Klubilehden tekemiseen osallistuu laaja verkosto klubiveljiä, jotka aktiivisesti ovat olleet talkoissa mukana. Samoin päätoimittajan kuuluminen ja osallistumisoi-keudet eri toimikuntien kokouksiin on avannut silmäni sille monimuotoisuudella ja korkealle osaamiselle, jolla yhteisiä asioitamme valmistellaan ja hoidetaan jokaisen klubiveljen hyväksi. Kiitos teille kaikille, kyllä kelpaa kuulua joukkoon!

Syyskauden ohjelma ja eri harrastuspiirien toiminta on ollut odotetun runsasta. Erityisen silmiinpistävää päättyvälle

syyskaudelle on ollut vieraittemme korkea taso, erityisesti politiikan huipulta. Tämä näkyy käsissäsi olevan lehden sivuilla. Ajankohtaisista, koko Suomelle tärkeistä asioista, on mukava uutisoida myös Klubilehdessä. Toivon, että tiiviit jutut esitelmistä ja käydyistä keskusteluista ovat välittäneet tilaisuuksissa vallinneen innostavan tunnelman. Suuri tapahtumien, ja näin ollen myös juttujen, määrä on muutamassa tapauksessa tuonut eteen tarpeen siirtää asian uutisointi seuraavaan numeroon. Tässä keskeisimpänä kriteerinä on luonnollisesti pidetty sitä, että aiheen ajankohtaisuus ei saa kärsiä.

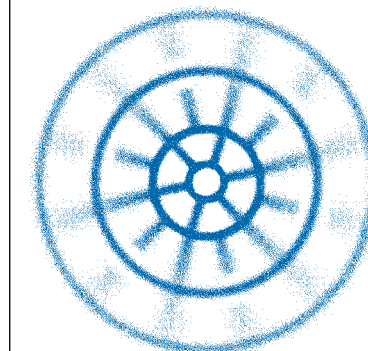
Klubilehden toimituskunnassa tapahtuu vuoden vaihteessa muutoksia. Pitkäaikainen jäsenemme Antti Henttonen tekee tilaa seuraajalleen, mutta onnekkemme jatkaa lehden sisällön tuottamisessa. Uusina toimituskuntamme jäseninä minulla on ilo esitellä ohjelmatoimikunnan sihteeri Teemu Torvelainen sekä kulttuuritoimikunnan edustajana Kari Storckovius. Heidän mukaantulonsa tukee merkittävästi kyseisten toimikuntien viestintätarpeiden täyttämistä lehtemme kautta. Suuret kiitokset Antille, sekä Teemulle ja Karille, tervetuloa mukaan!

Ensi vuonna Klubilehden ilmestymispäivä muutetaan perjantaista keskiviikkoon. Tämä varmistaa tuoreen lehden saamisen joko viikonloppulukemisek-

si tai mukaan mökki- ja muille matkoille. Nythän perjantain postinjako on joillain alueilla niin myöhään iltapäivästä, että lehti ei ehdi viikonloppumatkalle mukaan. Toinen syy ilmestymispäivän muuttamiseen on painotalon työkuorman tasaisempi jakautuminen, mikä paremmin mahdollistaa sovituisia aikatauluissa pysymisen – toki siinä ei nytkään ole ollut ongelmia.

Kiitän omalta osaltani kaikkia klubiveljiä päättyneestä vuodesta ja saamastani tuesta, sekä toivotan kaikille hyvää ja rauhallista joulua.

Pertti Hyvärinen

Juhlia ja uutisia

- VELJET, se on nyt juhlien ja kokousten aikaa. Joutuu pujotautumaan pyhäpukuun yhtenäin.

- Lähes kaikki yritykset ja yhteisöt ovat heränneet kesäunestaan, vaikka sää on edelleen kesäinen. Martin päivänäkin oli vielä 10 plusastetta, oli lämpimämpää kuin viime juhannuksena. Martti ja Jussi ovat vaihtaneet paikkaa sääallakassa.

- Muutakin uutta on tapahtunut ilmastoasioissa. USA ja Kiina ovat ensimmäisen kerran historiansa aikana tehneet keskenään sopimuksen päästöjen vähentämisestä.

- Miten se tapahtuu?

- Teollisuuden päästöjen vähentämisen ohella amerikkalaiset houkuttelevat hinta- ja veropolitiikalla vaihtamaan isot kaaraansa pienempiin ja yli puolelletoista miljardille kiinalaiselle opetetaan tähänastista terveellisempää ruokakulttuuria, joka ei synnyttäisi...

- Uusia kiinalaisiako?

- Ei, vaan päästöjä.

- Miksi eivät ottaneet venäläisiä mukaan?

- En tiedä, kun Putin on kieltänyt Valion laktoositoman maidon ja juuston viennin maahan. Ei halunne olla pahojen jenkkien kanssa yhteistyössä hyvässäkin.

- ILMASTON muutos aiheuttaa murheita meillekin. Lapin palsa-ot häviävät, tunturikoivikot kituvat, lohret pakenevat lämpimästä jokivesistä ja väestö alkaa valua etelään, kun Lappi ei enää tunnu Lapilta.

- Eikö Venäjäkään näytä enää entiseltä, kun suomalaisia muuttaa sieltäkin takaisin kotimaahan?

- Putinin politiikka ahdistaa ja heikkenevillä ruplilla maksetut palkat eivät riitä nouseviin hintoihin. Suomi-äidin lämmin syli houkuttelee.

- Työttömät kokevat kohtauksensa vain äitipuolen,

- Putin syyttää Yhdysvaltoja Euroopan jakamisesta.

- Eivät Molotov ja Ribbentrop olleet amerikkalaisia.

- Eikä Putinkaan, joka on ryhtynyt ajamaan voimaan tuota ammoihin kuopattua Hitlerin ohjelmaa. Sopisi katsoa peiliin.

- Putinin henkiin herättämä jako hipaisee meitäkin.

- Presidenttimme Sauli Niinistö varoitti meitä löysäämästä maanpuolustusotettamme, koska "kasakka ottaa sen, mikä on löyhästi kiinni". Hänen tulki-

taan tarkoittaneen sitä, että on pidettävä huolta kaikesta, mikä liittyy turvallisuuteen ja talouteen.

- Joopa joo... Kasakka laukailee lähellä.

- Maanpuolustuksesta tullaan varmaan puhumaan loppuvuoden monien historiallisten tapahtumien muistojuhlissa. On perinteisiä itsenäisyysjuhlia, talvisodan alkamisen, jatkosodan päättymisen ja Lapin sodan alkamisen muistojuhlita. Torjuntataistelujen paikkojakin muistellaan. Monet juhliivat Berliinin muurin kaatumistakin, sillä se edisti kylmän sodan päättymistä.

- Tuosta muurin rakentamisesta Putin ei ole vielä syyttänyt Yhdysvaltoja, vaikka muuri jakoi Euroopan.

- Vladimir-veljemme halunee eheyttää Eurooppaa rakentamalla muurin Kremlin hallitseman maanosamme länsirannikolle.

- Eurooppaa jakava Britannian pääministeri Cameron haluaa varmaan pysyä poissa siitäkin Euroopasta.

- Angela Merkelkin alkaa jo vilkuilla pakoterivistössä. Eurooppa rakoilee.

- Se on maanosamme puolustuskykyä heikentävä sisätauti.

- NAAPURIN isäntä on propagandallaan ja pakkolaeillaan eheyttänyt oman kansansa uhoon länttä vastaan. Kaikki muut ovat fasisteja paitsi hän itse, vaikka ihaileekin Hitlerin sopimusta. Nyt hän yrittää nostattaa lännen kansat omaan uskonlahkoonsa perustamalla kymmeniin länsimaihin Sputnik-nimisiä tietotoimistoja, jotka levittävät Kremlin ilosanomaa kansojen omilla kielillä. Helsingin Sputnik-toimisto tulee puhumaani Suomesta suomalaisille suomen kielellä.

- Mutta Putinin mielellä.

- Lenin ja Stalin taisivat maailman valloittajina olla Putinin rinnalla pikku poikia.

- Kompastuivat pieneen Suomeen kuumassa sekä kylmässä sodassa.

- Onkohan meillä edessämme uusi torjuntataistelu? Monekohan se jo olisi?

- Riippuu, mistä aletaan laskea. On noita ikuisia rauhoja solmittu Pähkinäsaaren rauhas-ta 1323 lähtien.

- Ei aleta niin kaukaa. Lähdetään itsenäisyytemme julistamisesta. Minun laskelmieni mukaan se olisi itsenäisyyden ajan kuudes. Torjuimme Stali-

nin pyrkimykset vapaus-, talvi-, jatko- ja Lapin sekä kylmässä sodassa. Jonoon mahtuu kuudes, Putinin ja Sputnikin torjunta.

- Kohotetaan lasi Finlandia-vodkaa sen menestykseksi!

- SAIMME TERVEISIÄ kaukaa. Kymmenen vuotta matkaneen suomalaista huipputeknologiaa sisältäneen Rosetta-luotaimen Philae-laskeutuja tavoitti keskiviikkona 12. marraskuuta komeetta 67P:n pinnan. Laskeutuminen kesti yli 500 miljoonan kilometrin lennon jälkeen seitsemän tuntia. Se oli vähän lentoaikaan verrattuna. Laskeutumisessa oli onnea sekä hieman epäonneakin. Laitteen piti kiinnittyä komeetan rosoiseen pintaan kaivautuvilla harppuunoilla, mutta ne eivät toimineet ja laite jäi jalkojensa varaan.

- Media kertoo, mitä kaikkea Philae tutkii ja viestittää tänne pienelle kaukaiselle palloille. Se tutkii mm maapallomme syntyä ja sen vesivarastojen alkuperää.

- Ties vaikka Suomi saisi avaruustekniikasta uuden vientitartikkelin.

- Ja kirkkoisät joutuisivat kirjoittamaan Luomiskertomuksen uudelleen.

- TERVEISIÄ Turuust! Olin kuntoutumassa.

- Mitä havaintoja teit?

- Me veteraanit olemme kaatoava luonnonvara. Joukkomme pienee vuosi vuodelta. Kuulin, että meitä poistuu satoja joka kuukausi. Jäljellä meitä on vajaa 30 000 ja niistä lähes puolet naisia. Heillä on korkeampi keski-ikä.

- Olemme hoitaneet heitä niin hyvin.

- Kuulitko muuta mukavaa? Jukolan Jussikin kertoi veljilleen Turun kuulumisiaan.

- Tiedättekö, mikä on yleisin miehen etunimi Turussa?

- Kaimaar?

- Ei. Se on Mulkukka. Kun miehet palaavat ruokatunnilta, he kysyvät: Onks mulkukka soittanu?

- Soitellaan ja tavataan Klubimmekin juhlissa, kokouksissa ja konserteissa! Omallakin yhteisöllämme on hyvää tarjontaa,

- Muuallakin kuin tässä Kantapöydässä.

Hyväntuulinen pääministeri Klubilla

Pääministeri Stubb puhumassa salintäyteiselle kuulijakunnalle. Kuva Elias Iirola

Pääministeri Alexander Stubb tervehti klubi-illan runsasta 200 osanottajaa hyväntuulisena. Kalentereissa sattuneen sekaannuksen vuoksi hän joutui luopumaan konsertista klubi-illan vuoksi. Hän kysyikin ensi töikseen kuulijoilta, kumpi mahtaa olla pettyneempi; vaimo, joka joutuu yksin kuuntelemaan kamarimusiikkia, vai hän, jonka ei tarvitse kuunnella sitä.

■ ■ Hyväntuulisuudelle paljastui illan aikana toinenkin selitys. Kokoomuksen kannatuksen heikentymisen ja puolueeseen liitetyn ylimielisen asenteen vuoksi, Alex Stubb oli saanut Saksan liittokansleri Angela Merkeliltä neuvon lopettaa itseään koskevien uutisten ja lehtikirjoitusten

seuraaminen. Tämä neuvo selitti, miksi hän jo viikon ajan oli ollut hyvällä tuulella.

Pääministeri torjui ajatuksen hajotusvaaleista, koska silloin päätös sote-uudistuksesta jäisi tekemättä ja runsaan sadan lakiesityksen käsittely lykkääntyisi. Hän vakuutti, että hallitus on yhä toimintakykyinen ja toivoi kumppaneiltaan vahvaa sitoutumista Suomelle välttämättömiin, mutta vaikeiden päätösten tekemiseen. Sote-uudistuksen toteuttamiseen hän uskoi vahvasti luottaen siihen, että uudistus jättää tilaa myös yksityisille terveys- ja sosiaalipalveluille.

Stubb myönsi, että edessä ei ole helppoja vuosia kevään vaalien jälkeenkään. Tämän vaalikauden runsaan kuuden miljard-

in sopeutustoimia on jatkettava myös tulevina vuosina. Rakeneongelmien ratkaisuja on viivytelty siinä väärässä toivossa, että talouden kasvu ratkaisisi ne. Rakeneuudistukset riittäisivät pysäyttämään valtion velan kasvun, jos ne tehtäisiin suunnitelmien mukaan.

Väärä luottamus talouden kasvuun

”Olemme uskoneet liiaksi tulevaan talouskasvuun. Kasvun sijaan olemme velkaantuneet ja velka nousee ensi vuoden loppuun mennessä yli 100 miljardin euron. Verojen korotus on heikentänyt talouskasvua ja Maailman Talousfoorum (WEF) mukaan maailman korkeimpiin kuuluva veroaste on

meidän suurin kilpailukykyhaittamme. Lisäksi verotus on tempoilevaa ja huonosti ennustettavaa”, pääministeri arvioi. Veroste nousee ensi vuonna jo yli 44 prosentin. Sen alentaminen on Stubbin mukaan mahdollista laajentamalla veropohjia ja siirtämällä verotuksen painopistettä kohti ympäristölle haitallisen kulutuksen verottamista.

”Työn ja yrittämisen verotusta on alennettava kauttaaltaan. Se on tärkeää ostovoiman lisäämiseksi ja sisältää myös julkisten menojen ja työllistämisen sivukulujen vähentämisen”, hän totesi.

Pääministeri arveli, että myös seuraava hallitus joutuu pukeutumaan velkaantumista hillitsevään pakkopaitaan. Hän totesi, että Kataisen hallituksen suurista tavoitteista on jouduttu antamaan periksi: luottoluokitus on heikentynyt, alijäämätavoitetta ei ole saavutettu, velkaantuminen ei ole taittunut eikä työllisyystavoite toteutunut. Hän korosti, että on tärkeämpää katsoa tulevaisuuteen kuin pohdita, missä on epäonnistuttu ja miksi. Hänen mielestään Suomessa eletään nyt kaikkivoipaisuuden illuusiassa, kuvitellen, että poliitikot pystyvät hoitamaan kaiken, eivät pysty, hän sanoi.

Unelma talouden noususta

”Minulla on unelma, että Suomen talous lähtee nousuun vuonna 2017, itsenäisyytemme

”Minulla on unelma, että Suomen talous lähtee nousuun vuonna 2017, itsenäisyytemme juhluvuonna.”

Puheenjohtaja Johannes Koroma kiitti pääministeri Stubbia ja toivotti hänet tervetulleeksi jatkossakin Klubille myös uuden jäsenen ominaisuudessa. Kuva Elias Iirola

juhluvuonna. Edessä on kaksi, kenties jopa neljä vaikeaa vuotta”, pääministeri Stubb arvioi. Hän huomautti, ettei toipuminen onnistu pelkän talouskasvun tai elvytysajattelun varassa. Mallia on uskallettava ottaa varsinkin työmarkkinoilla Ruotsista, Tanskasta ja Saksasta. Noissa maista pelkästään työllisyys ei jousta. Pitäisi harkita myös palkkajoustoja ja työttömyys-turvan rakennetta. Stubbin mielestä tarvitaan jonkinlaista reformia työmarkkinoilla. Tavoitteena olisi rakenteellisen työttömyyden vähentäminen, työmarkkinoiden joustavuuden ja kannustavuuden lisääminen.

Pääministeri piti klubi-illan

sa vain lyhyen alustuksen, mutta vastasi lähes tunnin ajan kysymyksiin. Tämä malli osoittautui erittäin toimivaksi ja se vastasi myös hyvin keskustelun merkitystä korostavia klubiperinteitä. Sekä kuulijat että pääministeri olivat tyytyväisiä keskusteluun. Vielä lähtiessään pääministeri kiitti Klubin jäseniä rakentavista, hyvistä ja perustelluista kysymyksistä, jotka antoivat hänelle mahdollisuuden valottaa näkemyksiään tulevaisuuden haasteista. Yleisö vastasi hänen puheeseensa osoittaen hänelle suosiota seisomaan nousten.

Johannes Koroma

Klubin syyskokous

Kuvassa Antti Virkkunen (vas.), Matti Viljanen ja Jarmo Pekkala. Kuva Veikko Hannula.

Helsingin Suomalaisen Klubin syyskokous pidettiin torstaina 13. marraskuuta. Paikalla oli 154 klubilaista. Kokous valitsi Klubin uudeksi puheenjohtajaksi Matti Viljanen. Johtokunnan kahteen täytettävänä olevaan paikkaan valittiin uutena Antti Virkkunen sekä vanhana jäsenenä jatkamaan Jarmo Pekkala.

■ ■ Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärvi, joka vei kokouksen läpi vankalla kokemuksellaan. Kokouksen kulku noudatti sääntöjen edellyttämää järjestystä. Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma esitteli toimintasuunnitelman ja taloudenhoitaja Jarmo Pekkala tulo-

ja menoarvion tulevalle toimintavuodelle.

Puheenvuorossaan Johannes Koroma kertasi myös omia kokemuksiaan Klubimme toiminnasta. Hän totesi tyydytyksellä Klubin harrastus- ja muun toiminnan olevan erittäin laaja-alaista ja hyvin järjestettyä. Kiitoksen saivat niin Klubin toimihenkilöt kuin eri toimikuntien ja harrastuspiirien vetäjät. Koroma kertoi myös Klubin pukeutumiskoodiin liittyvästä päätöksestä, joka on luettavissa toisaalla tässä lehdessä ja tulee lähiaikoina nähtäville myös Klubin kotisivuille.

Suomen itsenäisyyden 100-juhlavuoden teemaan liittyen Klubi aloittaa uuden net-

tisivuston toteuttamisen, aiheena Svinhufvud – Suomen itsenäistymisen tekijät ja vaiheet. Sivusto on tarkoitus avata juhlavuoden alkaessa ja sen alkurahoitus on saatu suomalaisilta säätiöiltä.

Kokouksen odotetuin vaihe oli puheenjohtajan valinta. Jokaiselle kokousedustajalle oli jaettu sähköinen äänestyslaite, jonka käytöstä saimme ensin havainnollisen opetuksen. Puheenvuoroja ehdolla olleiden kandidaattien, Tapani Ruokanen ja Matti Viljanen, puolesta käytettiin useita. Nopeasti selvisi, että meillä on kaksi erinomaista ja henkilönä erilaista kandidaattia. Varsinainen äänestys oli tasainen, Viljanen sai äänistä 78

(54 %) ja Ruokanen 66 (46 %). Aplodien saattelemana Viljanen oli valittu.

Vaikka puheenjohtajavaalin lopputulos oli selkeä, eivät kaikki jäsenet olleet tyytyväisiä itse valintaprosessiin. Kriittikää sai se, että ennen kokousta ei jäsenillä ollut riittävästi tietoa tarjolla olevista ehdokkaista, puhumattakaan heidän ajatuksistaan ja linjauksistaan Klubin toiminnan kehittämiseksi. Myöskään kokouksessa ei kumpikaan ehdokkaista käyttänyt puheenvuoroa. Ilmaan jäi tunne, että sama ei enää toistu seuraavalla kerralla.

Johtokunnan vapautuviin kahteen paikkaan oli neljä ehdokasta, Jarmo Pekkala jatkamaan sekä uusina niminä Antti Virkkunen, Markku Lempinen ja Juha Tchokkinen. Valintaan tarvittiin kaksi äänestyskierrosta, joissa ääniä annettiin seuraavasti: Pekkala 117, Virkkunen 59, Lempinen 40 ja Tchokkinen 43 ääntä. Näin valituiksi tulivat Jarmo Pekkala uudelleen ja uutena johtokunnan jäsenenä Antti Virkkunen.

Kokouksen viimeinen henkilövalinta koski tilintarkastajia. Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin Jarmo Lohi ja Hannu

Riippi sekä varatilintarkastajiksi Lauri Mäki ja Samuli Perälä.

Kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärven lyhyen yhteenvedon ja kiitospuheen myötä kokous päätettiin kätten taputuksiin. Loppuillan puheenaiheista ei ollut puutetta.

Pertti Hyvärinen

Matti Viljanen, Helsingin Suomalaisen Klubin puheenjohtaja 2015 - 2017

■ ■ Olen liittynyt Helsingin Suomalaiseen Klubiin vuonna 1991 ja ollut johtokunnan jäsenenä vuosina 2001-2006. Klubiveljeys on merkinnyt minulle kotituumista Helsinkiin sekä hyvin laajaa ja monipuolista yhteiskunnallista verkostoa talouselämän, yhteiskuntapolitiikan ja maanpuolustuksen saralla. Lisänsä ovat tuoneet myös Klubin ulkoiset toiminnot kuten metsästys- ja kulttuuritapahtumat. Helsingin Suomalainen Klubi on minulle kulttuuri- ja kon-

versatsiooniklubi. Olen saanut henkistä ravintoa esimerkiksi kirjaesittelyistä, musiikkitapahtumista ja ulkopolitiikan illoista. Klubi on tuonut minulle myös monia ystäviä ja tuttavuuksia.

Nyt tultuani valituksi puheenjohtajaksi mielenkiintoni päällimmäisenä kohteena on klubiveljien viihtyvyys ja heidän osallistumisaktiivisuutensa tukeminen. Meidän tulee tarjota sellaista ohjelmaa, että jäsenet viihtyvät klubissamme mahdollisimman hyvin myös tulevaisuudessa. Se on olemassaolomme tärkein asia. Vapaaehtoisvoimin rakennettu ohjelmatarjonta on siinä merkittävässä roolissa. Haluankin kiittää kaikkia teitä, jotka rakennatte monipuolista

ohjelmaa yhteiseksi hyödyksi ja iloksi.

Tärkeä osa viihtyisyyttä ovat tasokkaat ja kohtuuhintaiset ravintolapalvelut, joilla on lisäksi merkittävä rooli koko klubi-yhteisön taloudelle. Aina iloinen, ystävällinen ja palveluhenkinen henkilökunta on se osa klubimme viihtyisyyttä, josta meillä kaikilla on kokemusta.

Toivon, että me yhdessä kehitämme Klubiamme arvopohjamme mukaisesti. Haluan olla läsnä ja jäsenten tavoitettavissa. Nappaa hihasta, soita tai lähetä sähköpostia.

*Matti Viljanen
matti.viljanen@mpoli.fi
puh. 0400 663810*

ETYJ:n puheenjohtaja Klubilla

Lokakuun alun lounasvieraina oli ETYJ:n parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtaja, kansanedustaja Ilkka Kanerva. Hän käsitteli ajankohtaista Ukrainan kriisiä erityisesti Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön näkökulmasta. ETYJ muodostettiin vuonna 1994. Se nojautuu Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokouksen loppuasiakirjan linjauksiin. Järjestöön kuuluu 57 jäsenmaata ”Vancouverista Vladivostokiin”, niin kuin Ilkka Kanerva asian ilmaisi.

■ ■ YK on osoittautunut Ukrainan kriisin yhteydessä voimattomaksi. Euroopan unionia ja Natoa voidaan pitää asiassa ulkopuolisena, koska Ukraina ei ole näiden jäsen. Kaikki Ukrainan kriisiin tavalla tai toisella liitettävät maat ovat sen sijaan ETYJ:n jäseniä, joten sillä on poikkeuksellisen hyvät edellytykset saada asianosaiset saman pöydän ääreen, Kanerva korosti.

Ukrainan kriisin eteneminen lyhyesti

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Ukraina, 45 miljoonan asukkaan valtio, on kellunut maan sisäisiä suhdanteita seuraten Venäjän ja Euroopan Unionin välimaastossa. Ukrainan yhteiskunnallisesta vakaudesta ei ole ollut puhuttakaan. Vahvasti Venäjän kauppaan tukeutuvan maan talous on myös syöksykierteessä.

Kriisiksi Ukrainan tilanne

alkoi kehittyä, kun EU:hun halajava maan hallitus ja vahvasti Venäjä-mielinen presidentti Viktor Janukovitsh ajautuivat eri linjoille EU-asioissa. Janukovitsh kieltäytyi allekirjoittamasta EU:n ja Ukrainan välille valmisteltua yhteistyöasiakirjaa. Kansalaiset reagoivat tilanteeseen laajoin mielenilmaisuin ja maan parlamentti erotti presidentin. Mielenilmaukset jatkuivat viikkoja ja kehittyivät väkivaltaiseksi kaaokseksi eikä verenvuodatukseltaakaan välttytty. Kesän alussa maan presidentiksi valittiin yleisillä vaaleilla Petro Poroshenko, tunnettu oligarkki.

Sekasortoisessa tilanteessa Venäjä otti haltuunsa Krimin niemimaan kansainvälisiä sopimuksia uhmaten ja rikkoen. Samanaikaisesti venäläismiehet separatistiryhmät ryhtyivät valloittamaan itäisen Ukrainan kaupunkeja. Ukrainan hallituksen mukaan separatistit saivat alusta pitäen merkittävää tukea Venäjältä, minkä Venäjä on jatkuvasti kieltänyt. Läntiset tiedustelutiedot sekä alueella päi-

vystävä kansainvälinen media ovat kuitenkin vahvistaneet niin venäläisen sotakaluston ja aseistuksen kuin joukkojenkin läsnäolon kriisialueella.

Kriisi muuttui kansainväliseksi tragediaksi, kun Malesian Airways'n matkustajakone ammuttiin alas Ukrainan ilmatilassa. Kaikki koneessa olleet lähes kolmesataa henkilöä kuolivat. Joukossa oli liki kaksisataa hollantilasta matkustajaa. Tutkimukset koneen tuhoutumisen aiheuttajasta ovat kesken. Vahvasti epäillään, että syynä oli venäläisperäinen ohjus ja että se ammuttiin separatistien hallitsemalta alueelta.

Ukrainan kriisin laukaiseminen on osoittautunut hankalaksi. ETYJ:n toimiessa välittäjänä osapuolet pääsivät kuitenkin syyskuun alussa sopimukseen tulitauosta. Tulitauko ei ole kuitenkaan pitänyt. Ilkka Kanerva totesi marraskuussa, että ”Tulitaukosopimusta rikotaan nyt tavalla, joka viittaa siihen, että siitä on nopealla tahdilla muodostumassa kuollut kirjain”.

ETYK ja ETYJ Suomelle tärkeä selkänöja

Ilkka Kanerva korosti, että Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöprosessi on ollut Suomen kehitykselle tärkeä. Se on luonut mahdollisuuden liittyä askel askeleelta länsimaiseen talousjärjestelmään. Neuvostoliiton paineet sotien jälkeen valvonta-

”Me emme taida koskaan nähdä vakaata ja vaurasta Ukrainaa.”

komission ja YYA-sopimuksen muodossa olivat kovat. Suomesta ei tullut kuitenkaan ”kansantasavaltaa”. Se pystyi lisäämään länsikontaktejaan ensin pohjoismaisella, sitten eurooppalaisella ja lopulta trans-atlanttisella tasolla. Tämä kehitys on ollut Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan punainen lanka, Kanerva muistutti. Hän totesi samalla, että jotkut entisen Neuvostoliiton etupiiriin kuuluneet maat, kuten Unkari, Tšekkoslovakia, Puola ja DDR, pyrkivät aikoinaan irti Neuvostoliiton vaikutuspiiristä nopeammalla aikataululla ja tulokset tiedämme.

Venäjä ja Ukraina

Kanervan mielestä on erittäin tärkeää, että kansainvälisissä kriiseissä ymmärretään, miksi joku maa toimii niin kuin se toimii. Ukrainan kohdalla on paneuduttava erityisesti Venäjän toimiin. Hän otti esille kaksi eurooppalaista trendiä. Ensinnäkin sen tosiasian, että 2000-luvulla Euroopassa on tapahtunut länsilajantumista. Sellaiseksi on nähtävä Itä- Euroopan ja Baltian maiden liittyminen EU:hun sekä Natoon. Kanerva korosti, että ratkaisut ovat tapahtuneet näiden maiden omasta tahdosta. Venäjällä kehitys on kuitenkin koettu vastenmielisenä ja Venäjän tietoisena eristämisenä, nurkkaan ajamisena. Hän muistutti, että presidentti Putin on pitänyt Neuvostoliiton hajoamista suurimpana geostrategisena ka-

tastrofina toisen maailmansodan jälkeen.

Toinen trendi syntyy Kanervan mukaan siitä, että Venäjä ei tyydy nykyiseen rooliinsa kansainvälisessä politiikassa. Lausahdus ”On aika palauttaa kunnian päivät”, kaikuu niin Kremlin käytävillä kuin laajemminkin venäläisten keskuudessa. Monet Putinin ratkaisut viittaavat Kanervan mukaan siihen, että tähän tavoitteeseen suhtaudutaan Venäjällä vakavasti. Hän totesi, että ”venäläiset ovat valmiita syömään vaikka kaalisoppaa, jotta valta-asema saavutetaan”.

Kanerva palautti mieleen vaiheen, jolloin Ukraina ilmoitti pyrkimyksistään päästä Natoon. Putin ilmoitti heti ryhtyvänsä toimiin tämän estämiseksi. Venäjä osaa Kanervan mielestä pelata kovaa shakkia. Sen rooliin Ukrainassa ei osattu varautua. Hybridisota, jota käydään aseiden lisäksi informaatiosotana, on tästä hyvä esimerkki, hän totesi.

ETYJ:n puitteissa Kanerva on tutustunut myös Ukrainan sisäisiin oloihin. Maa on hoitanut hänen mielestään asiansa huonosti. Sen armeija on kurala. Maassa ei ole toimivaa puoluejärjestelmää. Maa on lisäksi korruptoituneempi kuin Venäjä. Ukraina käy Kanervan mukaan hyvinkin esimerkistä, että jos ei huolehdi omista asioista, ollaan hyvin heikoilla maailmanpolitiikan ”ilmastonmuutoksissa”.

Ukrainan kriisin näkymät

Ilkka Kanerva korosti neuvotteluratkaisun merkitystä Ukrainan kriisissä. Pitävä tulitauko olisi ensimmäinen askel. Ukrainan ja Venäjän välisen rajan valvonta olisi seuraavana vuorossa. Hän ei sulkenut pois myöskään sitä, että Ukraina perustettaisiin rauhanturvaoperaatio, mitä Venäjän oletetaan kuitenkin vastustavan.

Kanerva kokeekin, että Venäjän suhtautuminen kriisiin on iso ongelma. Venäjä ei ole liikahtanut laisinkaan omista kannoistaan koko prosessin aikana. Separatistien puolella toimivat tunnuksettomat ja vailla yhtä johtajaa olevat aseelliset ryhmät muodostavat toisen ongelman neuvottelujen etenemiselle.

ETYJ:iä Kanerva pitää ainoana kansainvälisenä yhteisönä, jolla on edellytyksiä auttaa Ukrainaa ja kokoamaan eri osapuolet neuvottelupöydän ympärille. ETYJ:n tarkoituksena on myös vahvistaa Ukrainassa olevien tarkkailijoiden määrää nykyisestä 250 henkilöstä 500 henkilöön.

ETYJ:n parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtaja Ilkka Kanerva päätti runsaasti kiitosta saaneen puheenvuoronsa hyvin skeptiseen toteamukseen: ”Me emme taida koskaan nähdä vakaata ja vaurasta Ukrainaa!”

*Teksti Kalevi Suortti
Kuva Veikko Hannula*

Ministeri Jaakko Iloniemi vieraana turvallisuuspoliittinen illassa 6.11.

Euroopan suuri muutos

Euroopan poliittisessa tilanteessa vuoden alussa tapahtuneet muutokset ovat suurimpia sitten ”kylmän sodan”, aloitti ministeri Iloniemi analyysinsä. Hän kävi läpi siihen vaikuttaneista tekijöistä Venäjän, Ranskan, Britannian, Yhdysvaltain ja erityisesti Saksan rooleja tässä muutoksessa. Merkittävää on ollut Saksan siirtyminen kriisin aikana ilman omaa pyrkivää suurvaltojen keskisarjasta raskaaseen sarjaan - hienotunteisesti ja mahtailmatta.

Kuka lupasi mitä ja mitä oli sovittu

■ ■ Euroopan järkyttyneen tilanteen taustalla on Venäjän tyytymättömyys rooliinsa maanosamme näyttämöllä. Venäjä katsoo, että kun Neuvostoliitto luopui presidentti Gorbatshevin virkakauden lopulla sotilaallisista asemistaan itäisessä Euroopassa, sille luvattiin, ettei Nato laajenisi näille alueille.

Mitään sellaista lupausta ei ole annettu, vastaa Nato. Kenellä olisi ollut valtuudet antaa sellainen lupaus. Sen jälkeen Nato on laajentunut Moskovan mielestä Euroopan puoleisen Venäjän ”saartorenkaksi.” Asia on avoin kiistakysymys.

Ukraina oli Neuvostoliiton hajotessa maailman kolmanneksi suurin ydinasevaltio. Yhdysvalloille sopi hyvin, että se luovuttaisi ydinaseensa Venäjälle. Tämä kävi Ukrainalle, kun se sai takuun, ettei sen su-

Ulkopolitiikan illan vetäjä Pertti Torstila (vas.), ministeri Jaakko Iloniemi ja puheenjohtaja Johannes Koroma. Kuva Elias Irola.

vereniteettia tai alueellista koskemattomuutta loukattaisi. Tätä Britannia, Yhdysvallat ja Venäjä vakuuttivat kunnioittavansa maiden päämiesten allekirjoittaessa turvallisuustakeet vahvistaneen ”Budapestin memorandum” v.1993.

Kun Venäjä valloitti Krimin, sopimus unohdettiin päättäväisesti, ei vain Moskovassa vaan myös Lontoossa ja Washingtonissa. Kolmen johtajan allekirjoittama sopimus olikin vain pala paperia, josta kukaan ei otanut mitään vastuuta.

Pohjoismaat etsivät yhteistyötä

Tässä ilmapiirissä turvallisuuspoliittisia ratkaisuja etsiessä Pohjosmainen yhteistyö, varsinkin meidän ja Ruotsin välillä on suosittua. Kyse ei ole yhteisestä puolustuksesta, siis puolustus-

liitosta, vaan puolustusvoimien rauhan ajan yhteistyötä. Ruotsi ei näytä olevan siihen valmis, vaikka meillä olisikin siihen harrastusta.

Iloniemi lainasi tuoretta Ruotsin entisen Moskovan lähettiläs Tomas Bertelmanin turvallisuuspoliittista selvitystä, jossa todetaan mm. seuraavaa:

”Pohjolle ja Itämeren alueelle on luonteenomaista samaan aikaan sekä vakaumus, vuoropuhelu että yhteistyö. Venäjän harjoittama politiikka on kuitenkin vaikeasti laskelmoitavissa ja se aikaansaa epävakautta. Sellaista sotilaallista konfliktia ei meidän lähialueillamme voida ajatellakaan, joka koskisi vain yhtä maata. Erillinen aseellinen suora hyökkäys Ruotsia vastaan vaikuttaa edelleen epätodennäköiseltä. Kriisejä ja välikohtauksia voi kuitenkin sattua, sel-

”Olemme keskellä vakavinta kylmän sodan jälkeistä turvallisuuspoliittista kriisiä koko Euroopassa.”

lasiakin, joissa käytetään sotilaallisia voimakeinoja, eikä pitkällä tähtäyksellä voida sulkea pois sotilaallisen hyökkäyksen uhkaa. Venäjä aggressio Ukrainaa vastaan merkitsee sitä, että sellainen riski on kasvanut meidänkin lähialueillamme.” (käännös Iloniemen)

Ruotsin ja Suomen asemassa on tärkeä ero. Suomea lukuun ottamatta Ruotsin kaikki rajanaapurit ovat Nato-maita. Ruotsissa tiedetään, että Gotlanti on saari, jonka haltija hallitsee eteläistä Itämeren ja voi sieltä uhata Ruotsin ydinalueita. Jos Itämeren alueella taisteltaisiin, maan jääminen sotatoimien ulkopuolelle olisi hyvin vaikeaa, eikä Gotlanti ole siihen ainoa syy. Lyhin lentoreitti Pohjanmereltä tai Norjan mereltä kohti Itämeren aluetta kulkee yli Ruotsin ja sitä kauttahan amerikkalaisten lentotukialuksille sijoitetut lentokoneet tulisivat. Entä kieltäisikö Suomi aluevesiensä tai ilmatilansa käytön tilanteessa, jossa Viro olisi vaaralle alttiina? Kieltäminen olisi ristiriidassa EU-kumppanuuden kanssa, joka velvoittaisi tähän. Mutta silloin oma (Suomen) turvallisuus vaarantuisi, koska vastatoimet olisivat todennäköisiä.

Ruotsi ja Suomi kavensivat itse toimintavapauttaan

Olemme keskellä vakavinta kylmän sodan jälkeistä turvallisuuspoliittista kriisiä koko Euroopassa. Itse Ukrainan kysy-

myksessä Suomen korkein johto on esiintynyt yhtenäisenä. Mutta kummassakin maassa väitellään siitä, tulisiko näiden maiden liittyä Natoon. Ruotsin uusi hallitus on - samaan tapaan kuin meillä Kataisen hallitus - päättänyt oma-aloitteisesti rajata omaa toimintavapauttaan, kun yleensä hallitukset tavoittelevat suurinta mahdollista toimintavapautta epävarmoina aikoina. Kyllä kansalaisilla pitäisi olla oikeus saada luotettavaa, tutkittua tietoa siitä, miten Nato-jäsenyys vaikuttaisi turvallisuustilanteeseen.

Suomi kriisissä

Jos olisin täällä Suomessa vieraan vallan edustajana, jonka tehtävänä on raportoida kotimaahansa Suomen suhteesta Natoon, olisin ymmälläni. Pääministeri on vakaasti yhtä mieltä, ulkoasianministeri kiivaasti vastakkaista mieltä maan turvallisuuspoliittisen kokonaiskursin määrittelystä. Suomalaiset eivät tätä kriisiksi koe, mutta ulkoa tarkasteltuna se on juuri sitä, totesi Iloniemi.

Vanhan hallitusmuodon muodon mukaan Suomen suhteista ulkovaltoihin päätti tasavallan presidentti. Muutos presidentin ja hallituksen ”yhdessä päättämiseen” tehtiin tunnelmissa, joissa yleisesti uskottiin, (kuten Ruotsikin) että olemme siirtyneet lopullisesti uuteen, vakaasti rauhanomaiseen järjestykseen, johon ei liity ainakaan

suuria turvallisuuspoliittisia riskejä. Nyt näemme, että vanhasa vara parempi.

Heikko unioni.

Myös hajanainen Euroopan unioni kohtaa suuren kriisin ja vastaa siihen hieman haparoiden. Yhdysvallat on jo kauan vaatinut länsieurooppalaisia liittolaisiaan vastaamaan entistä paremmin omasta turvallisuudestaan. EU-maat huutavat apua, vaikka niiden BKT on kymmenkertainen Venäjään nähden ja puolustusbudjetillaan ne päihittävät Venäjän mennen tullen. Epäsuhtauden selittää EU:n epäyhtenäisyys, johtajuuden puute, selkiintymättömät tavoitteet - sanalla sanoen huono politiikka.

Suomen hallitus voisi omalta osaltaan aloittaa rivinsä tiivistämisen määrittelemällä selkeästi Suomen turvallisuuspoliittisen perusratkaisun - liittoutua vai jatkaako vain jatkailua siitä, pitäisikö liittoutua vai ei kehotukseen ministeri Iloniemi päätti esityksensä.

Mielenkiintoista esitystä seurasi Chatham House Rules -sääntöjä noudattava vilkas ja asiantunteva keskustelu.

Ari Valjakka

Ukrainan kriisi

Kuvassa Jyri Raitasalo (vas.), Arto Nokkala, Jyrki Berner, Markku Kangaspuro ja Ilkka Kanerva. Kuva Veikko Hannula.

■ ■ Sotilaspolitiikan illan panelisteina 16.10. olivat lähes 40 vuotta kansanedustajana toiminut Ilkka Kanerva, joka on Ukrainan kriisin näköalapaikalla ETYJ:n yleiskokouksen puheenjohtajana. Professori Markku Kangaspuro on tehnyt pitkän uran Neuvostoliiton/Venäjän sekä itäisen Euroopan tutkijana. Evl., VTT Jyri Raitasalo on toiminut MpKK:n strategian pääopettajana ja nyt hän palvelee HelltR:n komentajana sekä on MpKK:n strategian ja turvallisuuspolitiikan dosentti. Evl. (evp), YTT Arto Nokkala on yhdistänyt upseerin ja tutkijan urat jo vuosikymmeniä sitten. Hän on ollut strategian

ja turvallisuuspolitiikan dosenttina MpKK:ssa vuodesta 2006. Allekirjoittanut toimi paneelin moderaattorina.

Euroopan korruptoitunein valtio

Paneeli alkoi kattavalla keskustelulla Ukrainan kriisin taustoista Ukrainan itsenäistyttyä 25 vuotta sitten. Kanervan mukaan Ukraina on onneton tapaus ehdottomasti Euroopan korruptoituneimpana valtiona. Kärjistäen hän puhui jopa sortuneesta valtiosta. Valtion johto on viime vuosikymmeninä keskittynyt valtansa ylläpitämiseen sekä taloudellisten etujen kahmimiseen itselleen ja lähipiirilleen.

Demokratialle ei ole ollut tilaa. Poliittinen elämä ei ole asetunut paikalleen, on vain oligarkkien ympärillä rakennettuja "poliittisia liikkeitä". Jos yksi osoittautuu kannattamattomaksi bisnekseksi, perustetaan uusi.

Tämä on vahvistanut maan jakautumista tavalla, jota suomalaisten on hyvin vaikea ymmärtää. Sisällissota syttyi, kun presidentti Janukovitsh kieltäytyi allekirjoittamasta EU:n ja Ukrainan välistä sopimusta. Janukovitsh kilpailutti EU:ta ja Venäjää keskenään. Kanervan mukaan Ukrainan tilanteen ymmärtämistä helpottaa, jos tuntee Suomen historiaa. Vuonna 1914 alkanut liikehdintä johti vuonna

1918 samanaikaisesti käytyyn vapaussotaan ja sisällissotaan. Kanerva korosti, etteivät tapahtumien syyt ja seuraukset tietenkään ole yksi yhteen. Kanervan mukaan Venäjän kiistämätön sotilaallinen puuttuminen vaikuttaa voimakkaasti mahdollisuuksiin liittyä ukrainalaisten enemmistön haluamiin läntisiin rakenteisiin.

Eurooppalainen arabikevät

Kangaspuro täydensi Kanervan näkemystä kolmella tavalla. Ensinnäkin hän piti virheenä EU:n tarjousta assosiaatiosopimukseksi, jolla Ukraina olisi sitoutunut taloudellisesti pelkääntään länteen. Se olisi menettä-

Poliittinen elämä ei ole asettunut paikalleen, on vain oligarkkien ympärillä rakennettuja "poliittisia liikkeitä". Jos yksi osoittautuu kannattamattomaksi bisnekseksi, perustetaan uusi.

nyt merkittävän siivun tärkeistä Venäjän markkinoista, joista tulee noin puolet BKT:sta. Parin vuoden siirtymäkauden tukea EU lupasi vain n. 700 miljoonaa euroa. Tämä ei ole mitään verrattuna siihen, mitä Ukrainan kriisi tulee EU:lle ja läntelle maksamaan. Presidentti Putin teki Janukovitshille EU:ta paremman tarjouksen. Venäjä lupasi alentaa kaasun hintaa, joka suoraan olisi vaikuttanut kansalaisten ostovoimaan. Tarjoukseen sisältyi lisäksi mm. 11 miljardin euron apupaketti, eikä Venäjä vaatinut Ukrainan liittymistä perustamaansa Euraasian Unioniin. Janukovitsh laskei, ettei pysyisi vallassa, mikäli hyväksyisi EU:n sopimuksen. Hän halusi neuvotella paremman, mutta taatukseen valintansa presidentiksi hän oli valmis tekemään sopimuksen Venäjän kanssa.

Kangaspuron mukaan EU-sopimuksen neuvottelijoilta oli taitamattomuutta tai huonoa politiikkaa, ettei riittävästi huomioidu, että myös taloudellisesti Ukraina on jakautunut. Maan bruttokansantuotteesta noin puolet syntyi Itä-Ukrainassa ja noin puolet ulkomaan kaupasta suuntautuu Venäjälle. Ukrainan talous olisi romahtanut, jos Venäjä olisi asettanut uhkaamansa suojatullit ukrainalaisille tuotteille. Oli virhe pakottaa Ukraina valitsemaan EU:n sopimuksen ja Venäjän kaupan välillä. Sille olisi pitänyt säilyttää mah-

dollisuus käydä kauppaa sekä itään että länteen, kuten Suomella oli kylmän sodan aikana. Ukrainalaisten maksaessa kovimman hinnan, tähän ”läh-töruutuun” on nyt jouduttu palaamaan, kun EU-sopimuksen taloutta koskevien määräysten voimaansaattamisesta käydään nyt keskustelua Venäjän kanssa.

Kukaan osapuolista ei osannut arvioida, että korruptoituneisiin valtarakenteisiin loopen kyllästynyt kansa lähtisi kadulle kapinoimaan. Maidanin 200 000 opiskelijaa ja tavallista kansalaista kuvittelivat Kangaspuron mukaan aidosti, että Ukraina pääsisi EU:iin Janukovitshin hylkäämän sopimuksen solmimisella. Näin Ukraina pääsisi eroon hallintoon pesiytyneistä roistoista ja saisi korruptiosta vapaan tehokkaan hallinnon ja demokratia alkaisi toimia. Toive oli täysin epärealistinen, vaikkakin oikeutettu. Tässä mielessä Ukraina on eurooppalainen versio arabikeväästä, jossa hallintoon tyytymättömät kansalaiset nousivat sitä vastaan ja haluavat muutosta. Vuonna 2004 kansa valitsi valtaan länsiukrainalaisia roistoja, näihin petyttyään valittiin Janukovitshin kaltaisia itäukrainalaisia roistoja. Tämä antaa hyvän kuvan kansan alueellistakin jakolinjoista. Oligarkit ovat Kangaspuronkin mukaan kaiken takana.

Kriisi ei ole ainoastaan Ukrainan sisäinen, vaan kyse on

myös lännen ja Venäjän valtaistelusta. Venäjä on selvästi kansallisessa turvallisuusstrategiassaan ilmoittanut, ettei se Baltian maiden jälkeen hyväksy entisten Neuvostoliiton osien liittymistä Natoon. Venäjän näkökulmasta Maidanin jälkeen tehtiin paha virhe, kun enää vain

”Kriisi ei ole ainoastaan Ukrainan sisäinen, vaan kyse on myös lännen ja Venäjän valtataistelusta.”

n. 5000 mielenosoittajan vaatimuksesta revittiin rikki kolmen EU-maan ulkoministerien Janukovitshin ja opposition kanssa neuvottelema sopimus aikaisetuista presidentinvaaleista ja hallitusta vallanvaihdoksesta. Tämän jälkeen Venäjä menetti uskonsa EU:iin luotettavana kansainvälisenä toimijana ja uskoo lännen taas pettäneen lupauksensa. Myös Ukrainan uusi johto teki virheitä mm. pyrkimällä kumoamaan venäjänkie-

len aseman paikalliskielenä. Venäjän kovanlinjan toimijat saivat kotimaassaan lisää painoarvoa mm. vaatimuksilleen Sevastopolin laivastotukikohdan turvaamiseksi, kun Kiovasa nousivat valtaan Ukrainan Nato-jäsenyyttä ajavat puolueet.

Sotilaallinen näkökulma

Raitasalon mukaan kylmän sodan päätyttyä toinen supervaltta, Venäjä, rämpi vaikeuksissa. Kansainvälisen kanssakäymisen vanhat säännöt katosivat eikä uusia ole vielä saatu synnytettyä. Nato piti laajamittaista voimankäyttöä uhkaamista Euroopassa lähes mahdottomana. Venäjän mielestä 1990-luvun lopulta Yhdysvallat käveli totuttujen kanssakäymisen rajojen yli mm. Iranin ydinaseeseen suhtautumisessa, Kosovon ja Irakin sodissa sekä laajentamalla YK:n mandaatilla Libyassa toteutetun lentokieltoalueen valvontaoperaation rajoja käynnistämällä ilmaiskut, Syyriasta puhumattakaan. Venäjä kykeni vain toteamaan tilanteen. Georgian sodasta alkaen Venäjä on pyrkinyt haastamaan lännen toimia ja päättänyt vastata siihen voimapolitiikan keinoin.

Ukrainassa Venäjän motiiveina Raitasalon mukaan ovat suurvalta-aseman palauttaminen ja pysäyttää maan lipuminen ja pysäyttää maan lipuminen länteen: ”Venäjä on vetänyt viivan, jota se ei ilman vakaviakin seurauksia salli ylittävän.” Se on käyttänyt ja tulee varmasti

jatkossakin käyttämään kaikkia suurvallan keinoja ja välineitä. Vaikka kriisin kehittyminen on varmasti yllättänyt Moskovan, niin se on kyennyt ketterästi, kyvykkäästi ja innovatiivisesti sopeuttamaan toimiaan. Venäjä on selvästi kehittänyt sotataitoaan, kun sotatekniikassa on puutteita.

Ukrainan kriisin oppina Suomelle Raitasalo totesi, että sotilaallisiin uhkiin on yhä vaurauduttava, tiedustelun ja tilannekuvan on oltava kaikilla osapuolilla (ml. kybersodankäynti) ajan tasalla. Sotilaallisen kyvyn ja valmiuden ohella on tärkeää huolehtia, että oikea ja oikea-aikainen päätöksenteko on kunnossa. Nato-jäsenyyttä Raitasalo ei pitänyt vaihtoehtona puolustuskyvylle, vaan se olisi ainoastaan puolustusta täydentävä elementti.

Konfliktien eskaloitumisesta

Nokkalan mukaan konfliktit voivat eri syistä eskaloitua eli kärjistyä kriisiksi. Näin on käynyt Ukrainassakin. Peruskonflikti on Ukrainan sisäinen, jota lähellä on sitten toisena tasona Ukrainan ja Venäjän ristiriita. Kolmannella tasolla voidaan nähdä Venäjä vastaan Yhdysvallat. Muina tasoina on Venäjä vastaan Nato ja/tai EU tai vaihtelevasti eurooppalaisia valtioita. Hän painotti, että suurvaltakonfliktin kyseessä ollessa on vaikea löytää kolmatta osapuolta välittäjäksi.

Konfliktin ratkaisu on vaikeaa siksikin, koska Venäjän vastapuolet eivät voi jättää Krimin miehitystä huomiotta ja Venäjä tuskin luopuu niemimaasta. Asevoiman käyttö Venäjän poisajamiseksi Krimiltä on poissuljettu vaihtoehto. Ukrainan sisäisen vakautuminen on perusedellytys konfliktin rauhoittumiselle ja siinä EU:lla on mahdollisuuksia. Jollei Venäjä koe EU:ta uskottavaksi toimijaksi, ainakin Saksalla ja Ranskalla näyttäisi Nokkalan mielestä olevan liikukumavaraa.

Venäjälle Nokkalan mielestä konfliktissa on kyse sekä Venäjän asemasta suurvaltana että venäläisten asemasta ulkomaila. Vaikka Krimin miehitys ja liittäminen Venäjään oli monille yllätys, se olisi voinut olla enustettavissa Putinin linjatessa 2008 Venäjän suhtautumisen Georgian ja Ukrainan Nato-pyrkimyksiin. Nokkalan mukaan realismin paluu kansainväliseen politiikkaan, mm. Henry Kissingerin kommentoitua osuvasi kriisiä ja myös länsimaiden osuutta siihen ajautumisessa, on myönteistä.

Ratkaisuvaihtoehtoja ja keskustelua

Arvioitaessa kriisin ratkaisuja Kanerva piti positiivisena, että presidentti Poroschenkolla näyttäisi olevan puhevälit Putinin kanssa ja hän yrittää rakentaa uskottavuutta lännenkin kanssa. Toivoa antavana hän mainitsi

myös keskusteluyhteyden ulkoministereiden Kerry ja Lavrov välillä. Myös kirkolla voi olla merkitystä ratkaisua haettaessa. Venäjän ja lännen yhteinen intressiksi taistella ISIS:n kaltaisia järjestöjä vastaa voi myös olla oljenkorsi, johon tarttua. Kangaspuro toivoi että tulevat parlamenttivaalit ja separistien vaalit toisivat voiton poliittiseen ratkaisuun pyrkiville. Nokkala uskoi Kissingerin vaihtoehdoksi nostaman Suomen kylmän sodan aikaisen menestystarinan voivan tuoda ratkaisun, jos länsi ja Venäjä pääsisivät asiasta sopuun, vaikka Suomen asema olikin hänen mukaansa aivan toinen kuin Ukrainan nyt.

Keskustelussa käsiteltiin Venäjän sotilaallisia toimia (vihreät miehet ja aseapu) sekä sotilaallisia intressejä. Ensin mainitut eivät upseereille olleet yllätys, ne ovat kuuluneet suurvaltojen sotilaalliseen valikoimaan jo aikapäiviä. Panelistit näkivät vielä oltavan kaukana kylmän sodan aikaisesta massiivisten sotilaallisten voimien vastakkainasettelusta, vaikka kansainvälisissä suhteissa onkin nyt pakkaskausi. Pahimmillaan vuoropuhelun puute voi kuitenkin johtaa ainakin kylmään sotaan johtavan portin kolkutteluun. Tulee kuitenkin muistaa, ettei kylmä sota onneksi Euroopassa johtanut kuumaan sotaan.

Jyrki Berner

Venäjä - Venäjä - Venäjä

Kirjani Venäjä, Venäjä, Venäjä! on kirja Suomen itsenäisyydestä, luonnehti Heikki Talvitie kirjaillassa 6.10. ja jatkaa, että itsenäisyys tarkoittaa itsenäisyyttä Venäjistä - lännen suuntaan olemme yleensä olleet ummikkoja.

■ Kirjan ilmestymisen aikaan 75 vuotta täyttäneitä suurlähettiläs Talvitietä haastatti klubiveli, dosentti Jukka-Pekka Pietiäinen. Keskustelu polveili kuten aina.

Kirja koostuu nettikolumneista, jotka kirjoittaja on Suomi-Venäjä-Seuran puheenjohtajana laatinut muutaman viime vuoden aikana. Lisäksi kirjassa on kolme historiallista katsausta, Suomen suhteesta suurvalta-Venäjään, Ruotsiin ja Euroopan unioniin. Kolmannen osan muodostavat historialliset rajakartat varhaisimmista kuvauksista nykypäivään. - Venäjää on koko ajan tulkittava. Kun Venäjä on heikko, reunat irtoavat; kun Venäjä vahvistuu, voimistuu ajatus, että kerran Venäjälle kuulunut kuuluu sille yhä.

Ei pidä luvata, mitä ei voi pitää

- Ruotsin suhde Suomeen on samankaltainen kuin Suomen suhde Baltiaan: Suomen itsenäisyys on Ruotsin intressissä, mutta Ruotsi ei sitä takaa; Baltian maiden itsenäisyys on Suomen intressi, mutta Suomi ei sitä takaa. Koivisto sanoi 1980-lu-

Suurlähettiläs Heikki Talvitie (oik) Jukka-Pekka Pietiäisen haastateltavana. Kuva Arto Toivanen.

vun lopussa, Baltian itsenäisyysprosessien alkuvaiheessa: ”Pitää luvata vain se mikä voidaan pitää, ei enempää.” Baltian maat olivat keisari-Venäjän provinseja, Suomi autonomia: olisi nyt suuri virhe samastaa Suomi Baltian maihin historiallisessa suhteessa Venäjään.

- Onko pohjoinen asemamme meille geopoliittinen siunaus vai rasite? Pietiäinen kysyi. - Olemme nyt olleet itsenäisiä jo sata vuotta, väkilukumme on kasvanut neljästä kuuteen miljoonaan, Ukraina ehti olla hetken itsenäinen ensimmäisen maailmansodan jälkeen, ja nyt sen asema on parikymmentä vuotta ollut horjuva, väestö on vähentynyt kuudestakymmenestä viiteenkymmeneen miljoonaan, Talvitie vastasi.

Pietiäinen kysyi EU-pakotteista. - Entä kun Puola kiristää tilannetta?

Meillä on Venäjälle muutakin asiaa kuin pakotteita

- Noudatamme EU:n pakotepoliittikkaa, mutta pidämme kahdenväliset asiat niistä erillään, Talvitie vastasi. - Kun Niinistö lähti Sotshiin, ei hän sinne lähtenyt Merkelin ja Cameronin tietämättä. Kun Tuomioja lähti Moskovaan, muodollisena syyinä oli hänen kirjansa venäjännöksen julkaiseminen. Puola? Kun Saksa päättää, muut kyllä seuraavat. Saksa kuuntelee puolestaan Yhdysvaltoja tarkalla korvalla. Baltian maat ja Georgia ovat USA:lle tärkeitä. Saksalle on tärkeää, ettei Ukraina kokonaisuudessaan jää Venäjän käsiin. Merkelillä ja Putinilla on sentään kaksi yhteistä kieltä, joilla he voivat keskustella. Meidän heikkoutemme on, ettei meillä nyt ole poliittisia suhteita Venäjään. Stubb vastasi kysyt-

täessä oikein, että suhteet ovat mutkattomat. Ei ole mutkia, kun ei ole suhteitakaan.

- Näyttää siltä, että kaikki osapuolet Ukrainan kriisissä ovat jättäneet käyttämättä mahdollisuuksia, joita niillä oli, Pietiäinen arveli. - Poroshenkon tarkoitus oli (ja on) tuhota Donbassin teollisuus- ja kaivosalue, Talvitie kommentoi. - Alue tuotettiin myös Venäjän ja Kiinan tarpeisiin. Tuotantoa on nyt siirretty Kazakstaniin. Ukraina on yhä yhtä korruptoitunut valtio kuin ennen. Kuka ulkopuolinen työntää rahaa tietämättä, kenelle se menee?

- Eikö olisi pitänyt ottaa oppia Georgian kokemuksista? Pietiäinen kysyi. - Saakashvili halusi yhdistää Georgian valtioalueen, USA ei lähtenyt mukaan, yksin ei Georgialla ollut voimaa. Peli jäi Venäjälle. Venäjällä sotilaslinja ja poliittinen linja saattavat poiketa toisistaan. Ilmatilan ja meriliikenteen loukkauksiin ei liity poliittista latausta, se on sotilaiden peliä.

- Suomen media mielestään tietää parhaiten, mikä Venäjälle on hyväksi. Mitä Putin ajattelee? Kukaan ei halua kysyä.

- Onko yksittäisten ihmisten mielipiteillä vaikutusta? Pietiäinen kysyi. Stoltenberg? Rasmussen? - Stoltenbergin piti antaa vahva lausunto, kun Putin aloitti, Talvitie vahvisti.

- Mitä Ukrainassa nyt tapahtuu? haastattelija kysyi. - Mitä tapahtui Georgiassa? Tal-

Me emme ole Venäjälle akuutti ongelma

vitie kysyi vastaan. Länsi meni hävinneen puolelle. Nyt Venäjä ei enää esitä vastapakotteita. On yhteisessä intressissä, että Ukrainan kriisi saadaan taka-alalle, kun on ilmaantunut suurempi pahis, Isis.

Venäjä ei kunnioita heikkoa eikä epävarmaa

Keskustelussa sivuttiin useaan otteeseen Ruotsin politiikkaa. Raimo Väyrynen viittasi Erkki Tuomiojan mielipiteeseen, että Carl Bildt on hoitanut asiansa huonosti. - Ruotsi on nyt palaamassa vuoden 1812 politiikkaan, neutraalisuuteen Venäjän suhteen, jonka linjan se välillä oli hylkäämässä. Krimin suhteen oikea analogia ei ole Suedeettialueiden liittäminen Hitlerin Saksaan eikä Itävallan Anschluss, Talvitie vertaili. - Oikea analogia on Vanhan Suomen liittäminen suuriruhtinaskuntaan vuonna 1812. Rehbinder halusi liittää Kannaksen rajapitäjät Venäjään, rajan kauemmaksi pääkaupungista, muun Suomen turvan vuoksi. Aleksanteri I ei hyväksynyt ajatusta, hän oli sitä mieltä, että mitä lähempänä pääkaupunkia Suomen raja on, sitä lujemmin maa liittyy emämaahan. Nyt raja on kauempana Pietarista. Mutta meillä on yhä Kymenkartanon lääni. Kahdesti hyökkäsimme ja pärjäsimme. Venäjä kunnioittaa sotilaallista päättäväisyyttä.

Meidän modus vivendimme on sotien ansiota. Suomelle oma

puolustuskyky on ensiarvoinen. Ruotsi viimeisenä menee NATOon, pelejä pelataan, mutta jäsenyys on eri asia. Olemme Venäjälle latentti ongelma, joka ei vaadi välitöntä ratkaisua. Venäjä pyrkii ratkaisemaan ongelman vain, jos se on akuutti. Kun Ukraina romahti, Sevastopolilta poistui turva. Toiminta ei ollut improvisoitua. Talviolympialaisten aikaan Sotshissa jo oli 40 000 sotilasta suojelemassa urheilijoita. Saakashvilin politiikka paljasti lännen heikkouden: Georgian avuksi ei tultu.

- Kuka ampui alas matkustajakoneen Itä-Ukrainassa? kysyttiin. - Sitä tuskin koskaan saamme tietää, Talvitie arveli. Tällaisessa tilanteessa kaikki osapuolet valehtelevat. Aina.

Talvitien kirjassa on uusi löytö, venäläisistä lähteistä. Me tunnemme historiasta Pähkinäsaaren rauhan rajan (1323), Kannaksen Siestarjoelta Pohjanlahden Pyhäjoelle. Mutta se oli Ruotsin raja. Novgorodin raja poikkesi tästä Saimaalla ja jatkui Jäämerelle. Tokkopa rajaa kukaan varsinaisesti kävi. Väliin jäävä alue oli yhteisnautintaa, jonka Ruotsi parin vuosisadan kuluessa otti haltuunsa.

Voisivatko Venäjä, USA ja EU yhdessä nostaa Ukrainan jaloilleen? - Kyseessä on reviiiri-kiista, ei yhteispeli.

Yrjö Larmola

Metropolin tulevaisuus

Kuvassa Mikko Pukkinen (vas.), Kaarin Taipale, Jukka Mäkelä ja Osmo Soininvaara. Kuva Veikko Hannula.

Tänäänkö se selviäisi, ajatteli moni, kun kaupunkisuunnittelun parhaat asiantuntijat olivat 18. syyskuuta kokoon-tuneet klubi-iltaan selvittämään Helsinki-metropolin tilaa ja tulevaisuutta. Paikalla oli metropoli-kuntajakoselvittäjä Mikko Pukkinen, joka käytti alustuspuheenvuoron. Muina keskeisiä päättäjiä paneelissa olivat Jukka Mäkelä, Osmo Soininvaara ja Kaarin Taipale. Paneelin puheenjohtajana toimi Jukka Andersson ja isäntänä Ari Huovinen.

■ ■ Helsingin metropolialue on kiihkeästi kasvava alue ja kuitenkin yksi hajautuneimmista Euroopassa, kuten Ari Huovinen totesi. Jotakin siis tarvitsisi tehdä.

Valtiovarainministeriön asettaman selvitystyöryhmän tehtäväksi oli asetettu arvioi-

da edellytyksiä yhdistää alueen kunnat tai osia niistä yhdeksi tai useammaksi kunnaksi, kertoi Mikko Pukkinen. Pääkaupunki-alue on varsin hajaantunut ja hajaantuminen jatkuu edelleen. Vertailu Tukholmaan on mielenkiintoinen. Siellä keskusta-alueella on 300.000 asukasta enemmän kuin Helsingissä. Autoistuminen Helsingissä kasvaa edelleen, täällä on autoja 470 tuhatta asukasta kohden kun Tukholmassa määrä on vastavasti 390.

Metropolialueen kuntarakenteen selvittelyssä mainittu työryhmä on päätenyt esittämään viiden kunnan, eli Espoon, Helsingin, Kauniaisten, Sipoon, Vantaan sekä eteläisen Tuusulan yhdistämistä. Keskeisenä perusteluna tälle on, että pääkaupunkiseutu kilpailee metro-

polisarjassa, jossa Eurooppa on Suomen kotimarkkina-alue.

Jukka Mäkelä, Espoon kaupunginjohtajana katsoi, että lähtökohdaksi oli otettava verkostomainen yhteistyö, jota tehdään parhailla argumenteilla, mutta ei siis pakkoliitoksia. Yhteistyö eri kuntien päättäjien kesken toimii paremmin kuin mitä mediassa on esitetty. Onnistuneita yhteistyön tuloksia olivat mm. metro, kehärata jne. ja monet palvelut toimivat nyt jo yli kuntarajojen. Espoon kehityksen Mäkelä näki kaupungin viiden noin 50 000 asukkaan kaupunkikeskuksen kehittämisessä. Kasvava metropolialue tarvitsee kuitenkin metropolikaavan ja elimen, jossa siitä päätetään. Espoota ei tule liittää mihinkään, ei varsinkaan Helsinkiin.

Osmo Soininvaara katsoi,

”Helsinkiin on tulossa yleiskaava, jossa on tarkoitus laittaa 200 000 ihmistä lisää Kehä III:n sisäpuolelle.”

että kaupunkien kehitys oli huomattavasti tärkeämpää kuin valtiollinen kehitys. Suuntaus on kohti isompia kaupunkeja, joita Suomessa on vain yksi. Tukholmassa ei juututa neuvotteluihin verkostoitumisesta. Viimeisten kymmenen vuoden aikana kaikkialla maailmassa urbaani asuminen on tullut huomattavaan suosioon. Helsinkiin on tulossa yleiskaava, jossa on tarkoitus laittaa 200 000 ihmistä lisää Kehä III:n sisäpuolelle. Tällä tavoin ihmiset ja työpaikat tulisivat lähelle toisiaan. Hyvä esimerkki maailmalta on Vancouver, jossa muutti 300 000 asukasta ydinkeskustaan lisää. Soininvaara lausui vielä, ettei hän enää kannattanut metropolikaavaa.

Kaarin Taipale painotti, että globaalitason vaikutus kaupunkikeihin on suurempi kuin mitä kaupungit itse pystyvät vaikuttamaan. Olisi puhuttava päätöksenteon paikoista, ei hallinnosta. Todellisuus on sitä, että läheiset asiat, kuten missä on terveyskeskus jne., kiinnostavat ihmisiä. Vielä 20 vuotta sitten pääkaupunkiseudulle olisi voitu rakentaa metropoli, mutta nyt se on mennyt ja turhaa askartelua. Nyt tarvitaan vahvaa päätöksentekoa.

Jukka Andersson heitti paneelisteille vastattavaksi, että olemmeko me vielä hyviä tekemään yhteistyötä. Pukkinen vastasi toteamalla, että yhteistyö on usein sitä, ettei tehdä mitään.

Voimavaroja pitäisi kuitenkin saada koottua tavalla taikka toisella. Soininvaara lausui hieman sarkastisesti, että yhteistyön parantaminen on vain tapa sanoa, että ei olla kykeneviä tekemään päätöksiä. Taipale totesi, että Helsingissä ymmärretään, ettei Espoo halua avata rahakirstuaan kaikille muille. Sitova kaava pitäisi saada ja metropolipäätöksenteko olisi siis tarpeen.

Andersson tiedusteli paneelilta, että miten alijäämä korjataan, mistä Suomessa eletään. Mäkelä kertoi, että Espoossa 20 prosenttia kannattaa liitosta Helsingin suuntaan. Metro tullaan tekemään kasvukäytäväksi, joka vetää yrityksiä. Espoon viisi kasvukeskusta tulevat olemaan raiteiden varrella. Mäkelä korosti, että Espoo on osa metropolialuetta. Hän ei nähnyt vaaraa siinä, että päätökset tehtäisiin seudullisesti.

Soininvaara katsoi, että jos kunnilla on insentiivi ”karjavar-kauksiin” toisilta kunnilta, niitä tulee tapahtumaan jatkossakin. Tämänkin estämiseksi verot tulisi kerätä yhteiseen pottiin, josta varoja sen jälkeen jaettaisiin. Internet on, toisin kuin saattaisi luulla, lisännyt ihmisten kasaantumispyrkimyksiä. Ihmiset haluavat olla lähellä urbaaneja palveluja. Tähän liittyy tiiviin rakentamisen edut. Taipale totesi, että kilpailukyvyyn parantamiseksi voidaan tehdä parannuksia peruskoulutukseen, erikoisterveydenhoitoon ja vastaaviin pe-

rusasioihin. Pukkisen mielestä julkinen sektori ei voi ottaa hoidantaakseen elinkeinoelämän tehtäviä eikä yhteiskunnan tule edes osoittaa niitä toimialoja, joihin tulisi ryhtyä.

Yleisökysymyksessä tiedusteltiin, mihin halutaan työpaikat ja työntekijät, kun esimerkiksi ranta-alueilta häädetään pientehköjä yrityksiä. Soininvaaran mukaan periaatteena on, että se toiminta, joka sijainnista eniten hyötyy, saa rakennuspaikan.

Kun vielä oli käyty keskustelua terveydenhoidon järjestämisestä, olikin jo loppulausun-tojen aika.

Yleinen käsitys paneelissa tuntui olevan, että mahdollisesti mitään integraatiota ei ehkä tapahdu. Tilaisuudesta jäi kuulijalle vaikutelma, että pohdittavaa metropolin tulevaisuudessa riittää.

Lopuksi Jukka Andersson kiitti paneelisteja kirjalahjalla ja Ari Huovinen päätti tilaisuuden.

Elias Iirola

Päätöksentekoa faktojen perusteella

Kansleri emeritus Kari Raivio piti yleisön näpeissään mielenkiintoisella puheellaan. Kuva Arto Toivanen

Helsingin Suomalaisen Klubin ensimmäisessä Tieteen illassa 13.10.2014 kansleri emeritus Kari Raivio kertoi tekemästään selvityksestä, miten tutkimustuloksia voidaan käyttää poliittisten päätösten tukena. Iltaa isännöi Risto Ihamuotila.

■ ■ Ihamuotila esittelee vieraan ja sanoo esittelyn lopuksi: -Karilla on ollut epäkiitollinen tehtävä korjata minun tekemiäni virheitä, kun hän on ollut rehtorina ja kanslerina minun jälkeeni. Tähän on Raiviolla vastaus valmiina: -Jokainen saa tehdä omat virheensä. Ilta pyörittää käyntiin.

Lähes täysi sali on kuulemassa, kun Raivio käy läpi valtioneuvoston kanslian tilaaman selvityksen taustaa, miten päätöksiä tehdään, mitä on näyttöön perustuva päätöksenteko ja miksi sitä tarvitaan. Lisäksi

Raivio esittää, kuka Suomessa tarvitsee tutkimustietoa, missä tutkimustietoa tuotetaan ja miten muualla toimitaan. Oman lukunsa saa selvitys, kuka välittää tietoa käyttäjille. Lopuksi Raivio kertoo ehdotuksensa pääkohdat.

Päätöksenteko arjessa

Ihmiset tekevät päätöksensä useimmiten lähes vaistonvaraisesti, intuition ja ”mutu” -periaatteen pohjalta, kertoo Raivio. Lopputulos ei välttämättä ole huono, mutta joissakin tapauksissa intuitio johtaa harhaan ja tarvitaan tosiasioita ajattelun tueksi. Myös yhteisöissä päätökset syntyvät monesti spontaanisti, ilman perinpohjaista keskustelua ja vaikutusten punnintaa. - Kun Suomessa tuotetaan vain 0,5 % maailman tutkimuksesta, niin tarvitaan välittäviä kanavia, joiden avulla

muun maailman hyödyllinen ja luotettava tieto saadaan meillä käyttöön, Raivio sanoo.

Tiedeneuvonantaja valtioneuvoston kansliaan

Raivio tiivistää pääkohdat selvitystyönsä ohjeistuksesta seuraavasti:

- Perustetaan tiedeneuvonantajan virka, jonka sijoituspaikana on valtioneuvoston kanslia. Tiedeneuvonantaja välittää tiedemaailman osaamisen käyttöön silloin, kun sitä tarvitaan kotimaisessa tai kansainvälisessä päätöksenteossa. Tiedeneuvonantaja kutsutaan valtioneuvoston kanslian koordinoiman Tutkimus-ennakointi-arviointityöryhmän (TEA) puheenjohtajaksi. Kokenut tutkija tuo lisäarvoa työryhmän työhön, auttaa ohjaamaan tietotarpeet kulloinkin sopiville lähteille ja edistää hyvien käytäntöjen omaksumista kaikissa ministeriöissä.

- Jokaiseen ministeriöön perustetaan tutkimusjohtajan virka, ellei sellaista entuudestaan jo ole. Tutkitun tiedon käyttöä tehostetaan lainsäädännön valmistelussa, erityisesti vaikutusten arvioinnissa. Lakiesitysten perusteluissa tulee selkeästi ilmoittaa, mitä tietolähteitä on käytetty. Ministeriöiden ja virkamiesten valmiuksia hankkia ja hyödyntää tieteellistä tietoa parannetaan.

- Tiedeakatemiaiin neuvottelukunnan (TANK) yhteyteen perustetaan tiedeanalyysiyk-

”Tutkitun tiedon tehokkaampi käyttö vahvistaa poliittista päätöksentekoa ja parantaa lainsäädännön laatua.”

sikkö. Yksikkö tuottaa systemaattisia katsauksia globaalista tutkimustiedosta ja ylläpitää asiantuntijaverkostoa nopeita konsultaatioita varten.

Raivio perustelee ehdotuksiaan seuraavasti: tutkitun tiedon tehokkaampi käyttö vahvistaa poliittista päätöksentekoa ja parantaa lainsäädännön laatua. Asiantuntemus auttaa virkamiehiä Suomen kansainvälisissä neuvotteluissa. Päätäjät tarvitsevat luotettavaa, puolueetonta ja tiiviissä muodossa olevaa tietoa nopeasti. Haasteena nykyisin on oikean tiedon löytäminen, päättäjien sattumanvaraiset

kontaktit tiedeyhteisöön, joskus jopa tutkijoiden nuiva asenne politiikantekijöitä kohtaan, toteaa Raivio.

Kansan tahto

Yhtenä perusteluna ehdotukselle Raivio esittää myös kansan tahdon. Suomalaiset kokevat yliopistot luotettavina tiedon lähteinä ja tulkitsijoina. Tiedeakatemioiden tiedeanalyysiyksikön, samoin kuin muiden asiantuntijaryhmien tuottamat raportit, tulisi avata verkossa kansalaisten kommentoiviksi. Kansalaiset luottavat riippumattomiin tutkijoihin

ja he näkisivät mielellään, että tutkimustietoa käytettäisiin enemmän yhteiskunnan päätöksenteossa. Koska nämä päätökset koskevat heitä itseään, heillä on myös oikeus saada tietoa päätösten perusteista. Vaikka perusteet olisivat tieteellisiä ja asiantuntijoiden näkemykseen perustuvia, ne eivät aina ole kiistattomia, ja yhteiskunnasta saattaa löytyä täydentäviä tai eriäviä mielipiteitä.

Loppuyhteenvetona Raivio tiivistää muotoon: neuvoja neuvoo, mutta päättäjä päättää.

Teemu Torvelainen

Ravintola
Helsingin Suomalainen Klubi

Hyvät Klubin jäsenet

Palvelemme vielä perjantaina 19.12. lounasajan, jonka jälkeen vetäydymme Joulun viettoon. Avaamme ravintolan jälleen 7.1. klo 10 alkaen.

Kiitämme kuluneesta vuodesta ja toivotamme Teille rauhallista joulunaikaa hyvän ruoan merkeissä.

Hyvää Joulua toivottavat

Kaija, Paula, Helen, Emma, Veera, Tuula, Anna-Kaisa, Riikka, Kirsi, Satu, Toni, Jussi, Reetta, Edvin sekä Miia ja Petri

www.klubiravintola.fi • ravintolamyynti@klubi.fi • puh. 050 5721 531

Uusi klubiveli, Ted Apter

Klubin Uusien jäsenien iltaa vietettiin 18. syyskuuta iloisen puheensorinan säestyksellä. Klubille oli saapunut runsaasti uusia jäseniä, juniori-ikäisistä senioreihin. Klubin puheenjohtaja, Johannes Koroma, piti tervetuliaispuheen, ja kaikkien toimikuntien puheenjohtajat kertoivat monista mahdollisuuksista olla aktiivisesti mukana klubitoiminnassa. Puhallinorkesteri sekä kuoro esiintyivät ja esittäytyivät. Tunnelma oli rento ja vapaa, kolmiolivat ja viini maistuivat. Klubin etiketti oli hyvin hallussa.

■ ■ Erään pöydän päässä tapasin nuoren miehen, joka kohteliaasti esittäytyi ja kertoi olevansa Ted Apter, 28-vuotias uusi jäsen. ”Mikä sai sinut liittymään Klubiin?” ”Tunnen itse asiassa yllättävän paljon Klubin jäseniä ja moni heistä on sitä mieltä, että tänne tarvittaisiin uutta nuorempaa polvea ja jo isoisäni peruja on vahva isänmaallisuus.

Olen juuri valmistumassa juristiksi ja ollut mukana politiikassa ja kun katson Klubin ohjelmaa, siellä on paljon sellaista, joka kiinnostaa. Eräs Klubin jäsen kutsui minut pari vuotta sitten lounaalle ja esitteli Klubia, kertoi sen ohjelmatarjonnasta ja yhteisöllisyydestä ja hän totesi, että jos liittyminen kiinnostaa, niin ota yhteyttä ja siitä se lähti. Koen, että haluan ehdottomasti olla mukana keskustelemassa ja väittelemässä, mutta kun täällä on niin eri-ikäisiä jäseniä,

Klubin uusi jäsen Ted Apter. Kuva Veikko Hannula.

on ehkä hyvä, että näin alussa on vähän kuuntelevampi ote. Harrastustoimikunnassa olisin innostunut entisenä meripartiolaisena purjehduksesta, jos sitä vain olisi. Myös ammunta kiinnostaa tulevaisuudessa”.

”Mitä odotat Klubilta?” ”Odotan perspektiiviä, omien ajatusten haastamista, keskusteluja, väittelyjä, hauskanpitoa. Olen tottunut toimimaan ympäristössä, jossa on eri-ikäisiä tekijöitä ja olen ollut mm. Akavan opiskelijoiden puheenjohtajana mukana Akavan eläkeryhmässä, jossa on haluttu tuoda myös nuorten näkökulmaa eläkepäätöksiin. Klubi on minulle luonteva ympäristö. Asiasisältö, jota esimerkiksi useissa teemailloissa on käsiteltävänä, kiinnostaa minua paljon ja uskon, että voin tuoda myös omaa henkilökohtaista näkökulmaani esiin”.

Ted, lämpimästi tervetuloa Suomalaiseen Klubiin!

Aarno Cronvall

Tietoja Klubin jäsenrakenteesta

Kokonaisjäsenmäärä.....3127

2005.....2339

2010.....2497

Kunniajäseniä16

Tiedemiesjäseniä.....4

Taiteilijajäseniä56

Ulkojäseniä2

Jäsenten keski-ikä.....65 vuotta

Jäsenyysaika keskim.13 vuotta

Ikäryhmä Osuus %

alle 35.....1,0

35-458,6

45-5519,6

55-6521,0

65-7533,1

75-8513,2

yli 853,5

PUKEUTUMISKOODI

Jäsenten ja miespuolisten vieraiden tulee noudattaa pukeutumisessaan seuraavia ohjeita, jotka ottavat huomioon ajan hengen, mutta sallivat ohjeita tasokkaamman pukeutumisen.

Klubin ohjelmaan kuuluvissa juhlasalissa järjestettävissä klubitilaisuuksissa (mm. klubi- ja teemaillat, jäsenkokoukset) klubiveljien tulee aina käyttää puvun kanssa solmiota.

Muina aikoina, muissa tiloissa ja tilaisuuksissa noudatetaan seuraavaa ns. smart casual -pukeutumista

- arkipuku tai yhdistelmäpuku, solmio ei välttämätön

- kauluspaita

- asuun sopivat pukukengät

Seuraavat asusteet eivät kuulu asianmukaiseen klubipukeutumiseen

- farmarit

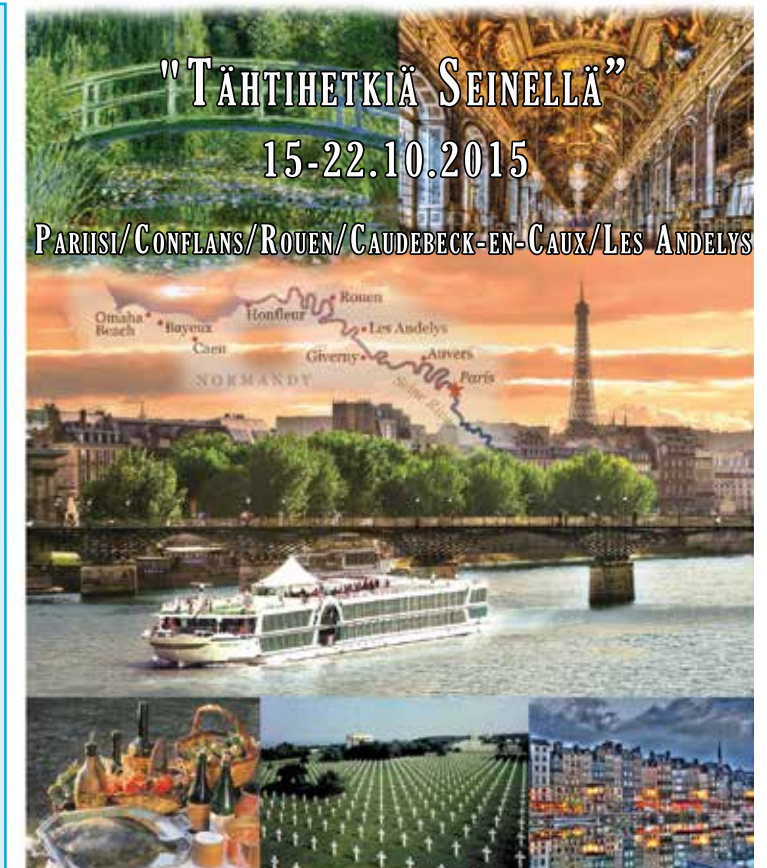
- verryttely- ja harjoitteluasut, shortsit

- pikee- ja t-paidat

- lenkkarit ja muut harjoittelu- ja ulkoilukengät

Yksityistilaisuuksissa tilaisuuden isäntä määrittää pukeutumisen.

Pukeutumishoje ei koske vieraita esitelmöitsijöitä.

TOIMITHAN NOPEASTI, PAIKAT VARATAAN ILMOITTAUTUMISJÄRJESTYKSESSÄ!

RISTEILYN RIEMUISSA MUKANA MUSIIKKIOPPAANA SEPPÖ HOVI.

LISÄTIETOJA : SOILE@SOILETOURS.COM TAI 09-41 29 344

ALKAEN 2572€/HLO

(ARKISIN 10-16.00)

SOILETOURS.COM

Klassisen jazzin ilta

Kalevi Suortti luovutti Antti Sarpilalle kuvataulun. Kuva Lasse J. Laine.

Illan orkesterin jäsenet vasemmalta lukien: Seppo Hovi (piano ja haitari), Pekka Sarmanto (basso), Antti Sarpila (klarinetti, saksofoni ja piano), Jartsa Karvonen (rummut) sekä Pekka Toivanen (saksofoni). Lisäksi oikealla Kari Sarpila (saksofoni). Kuva: Kalevi Suortti.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi. Tästä saatiin jälleen erinomainen näyttö, kun klubiveljistä koostunut kvintetti johdattelee ravintolantäyteisen kuulijakuntansa perinnejatsin tunnelmiin syyskuun viimeisenä lauuantaina.

■ ■ Pääesiintyjälle, Antti Sarpilalle, päivä oli työntäyteinen. Samaisena lauuantaina järjestettiin nimittäin myös Antin 50-vuotisjuhlakiertueen kolmetuntinen päätöskonsertti Helsingin Kulttuuritalolla. Iso urakka ei kuitenkaan näkynyt taiteilijassa eikä heijastunut soitantaan. Päinvastoin, svengi vain parani, mitä pitemmälle ilta ehti. Muutoinkin tunnelma kehittyi lämpimäksi ystäväillaksi.

Jokainen paikalla ollut perinnejatsin ystävä löysi varmasti illan musiikista omia suosikkikappaleitaan. Jazz-illan taustalla oli Antti Sarpilan ohella vuonna 2012 perustettu Suomen PerinneJazz ry sekä Klubin oma kulttuuritoimikunta. Illan isäntänä toimi musiikkineuvos, klubiveli Seppo Hovi.

Antti Sarpila, klubimme taiteilijajäsen, on yksi maamme kansainvälisesti tunnetuimmista jazzmuusikoista – ellei tunnetuin. Antin tavaramerkkinsä on ollut alusta pitäen klassinen jazz. Hänen ensimmäinen opettajansa löytyi omasta kodista. Isänsä Kari, pääinstrumentteinaan Antin tavoin klarinetti ja saksofoni, oli ja on edelleen myös itse perinnejatsin van-

noutunut ystävä. Antin ura äityi huimaan nousuun erityisesti sen jälkeen, kun hän sai opettajakseen amerikkalaisen Bon Wilberin. Yhteys syntyi, kun Wilber esiintyi Porin Jazzeissa 1980-luvun alussa. Juuri Bob Wilberin ansioksi Antti laittaa sen, että klassisesta jatsista tuli hänen oma juttunsa.

Antin ja Bobin yhteistyö kulminoitui New Yorkin Carnegie Hallissa, jonne Antti kutsuttiin esiintymään ”Tribute to Benny Goodman” –konserttiin vuonna 1988. Antti oli tuolloin vasta 24-vuotias. Moni jatsin ja Antin ystävä muistaa varmaan jo niiltä ajoilta Antin valkoisessa smokissa esiintyvänä swingin taitajana.

Uransa aikana Antti Sarpila

on esiintynyt lukuisissa jazz-festivaaleissa ja –konserteissa Euroopassa, USA:ssa, Aasiassa ja jopa Australiassa. Hän soittanut yhdessä kymmenien maailman arvostetuimpien jazzmuusikkojen kanssa. Antti on esiintynyt myös monien kuuluisien orkestereiden vierailevana solistina. Count Basie Orchestra, Metropole Orchestra, Dutch Swing College Band ja Humphrey Lyttelton Band. Kaikki ovat jatsin aatelia.

Antin oma orkesteri, Antti Sarpila Swing Band, täytti kaksi vuotta sitten 30 vuotta. Levytyksiä Antilla on tusinoittain. Hän on saanut myös useita huomionosoituksia ja palkintoja taiteilijauransa aikana.

Klubin perinnejazz-illan orkesterissa soittivat Antin lisäksi Seppo Hovi (piano ja haitari), Pekka Toivanen (saksofoni), Pekka Sarmanto (basso) sekä Jari-Pekka ”Jartsa” Karvonen (rummut). Kaikki ovat menestyneitä ja arvostettuja muusikoita. Pekka Sarmanto on valittu Suomen parhaaksi basistiksi peräti 28 vuotta peräkkäin. Pekka Toivanen on musiikin maisteri ja toimii soittamisensa ohella myös opettajana Savonia-ammattikorkeakoulussa. Jartsa Karvonen teki omien sanojensa mukaan ensimmäisen maksullisen keikkansa 13-vuotiaana. Hän pitää itseään allroundmuusikkona, eikä siis vierasta mitään musiikin lajia. Mielui-

ten hän kuitenkin soittaa jazzia, groove-musiikkia ja lattareita. Hän on kysytty studiomuusikko ja freelanceri monien kotimaisten ja ulkomaisten huippumuusikoiden kokoonpanoissa.

Musiikkineuvos Seppo Hovi ei esittelyjä kaipaa. Seppo on koulutukseltaan luokanopettaja. Pedagoginen ote oli nähtävissä myös perinnejazz-illassa. Saimme Sepolta erinomaista taustatietoa jokaisesta kappaleesta. Illasta tulikin juuri Sepon ansiosta todellinen jatsin oppitunti. Sepon monipuolisuus muusikkona on vertaansa vailla. Hän on soittanut Dannyn, Kirkan ja Juicen urkurina sekä Antti Sarpilan, Pentti Lasasen ja Erik Lindströmin jazz-bändeissä. Useimmi-

JAZZ

Antti Sarpila ja klarinetti. Kuva Kalevi Suortti.

ten hänet tapaa nykyisin kuitenkin oopperalaulajien kanssa pianistina ja kapellimestarina. Kaikki muistamme Sepon myös TV:stä lasten musiikkiohjelmien juontajana ja säestäjänä.

Ei klubin jazziltaa ilman ylätysesiiintyjä.

Tällä kertaa sellaisiksi voitiin tulkita Kari Sarpila, siis Antin isä, Raili Koroma sekä Pertti Salolainen. Kari esiintyi yhdessä orkesterin kanssa, mut-

ta myös duona Antin kanssa, jolloin Antin instrumenttina oli piano. Raili Koroman herkkä tulkinta Erik Lindströmin kansainvälisestä menestyssävellyksestä ”Ranskalaiset korot” sai koko salin varpailleen. Sateinen Pariisin katukuva ja korkojen kapse olivat käsin kosketeltavina Railin tulkinnan aikana. Pertti Salolainen otti vanhaan tapaan povitaskustaan huuliharpuun ja loihti sydämeen käyvän tulkin-

nan ”Amazing Grace –kappaleesta. Onneksi kuulumme toisena kappaleena iloisen ja räiskyvän ”When The Saints Go Marching In” –biisin. Sen kautta oli taas helppo siirtyä perinnejatsin letkeään tunnelmaan.

Illan kuluessa kuulumme useita jatsin helmiä, kuten ”Alexander Rag Time Band”, ”That’s A Plenty”, ”On The Sunny Side Of The Street”, ”Georgia On My Mind”, ”Moonlight Serenade”, ”Take The 8th Train” ja ”Misty”.

Kuulumme myös Antti Sarpilan oman sävellyksen ”World Is Ready For The Sunshine”, joka oli hänen juhlakiertueensa nimikappale. Erittäin koskettava oli myös Pekka Toivasen sovitus Erik Lindströmin kappaleesta ”On aina liian vähän aikaa”. Viimeistään sen aikana moni silmä kostui omista muistoista ja kaihosta.

Oman arvokkaan mausteen sa jazzillalle antoi se, että illan avasi Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Herkkyyttä illan päätöshetkille taasen toi Antin vaimo Minna, joka esitti Antin ja itsensä puolesta paikalla oleville lämpimät ja koskettavat kiitokset.

Hyvä musiikki-ilta ansait si rinnalleen tietenkin Mian ja Petrin tuottaman maukkaan päivällisen.

Kalevi Suortti

Itsenäisyyspäivä 2014 Klubin perinteistä Itsenäisyyspäivän juhlaa vietettiin 6. joulukuuta isänmaallisissa ja leppoisissa tunnelmassa. Ison Salin täyteinen juhlayleisö otti vastaan Klubimestarien sisään kantaman Suomen lipun, minkä jälkeen kajautettiin komeasti Lippulaulu. Illan musiikista vastasivat Klubin oma puhallinorkesteri Paul Jaavamon johdolla, Klubin kuoro Henrik Lambergin johdolla sekä Happy Go Lucky –orkesteri. Juhlapuheen piti professori Martti Häikiö. Vieraiden puolesta järjestelyistä kiitti tyylikkäästi Antti Henttonen. Illan kruunasi maittava illallinen.

Teksti Pertti Hyvärinen, kuvat Klubimestarit.

Martti Häikiö.

Antti Henttonen.

Happy Go Lucky -orkesteri.

Ilmavoimat Suomen puolustuksessa

Marraskuun ilmailun illan aiheena oli ”Ilmavoimat Suomen puolustuksessa”. Alustuksen illan aiheeseen piti Ilmavoimien komentaja prikaatikenraali Kim Jäämeri. Paikalle kokoontunut yli 100-henkinen yleisö sai nauttia hyvin mielenkiintoisesta ja informatiivisesta ilmavoimien nykyhetkeä ja tulevaisuutta kartoittaneesta esityksestä.

Ilmavoimat ennaltaehkäisee, mahdollistaa ja ratkaisee

■ ■ Ilmavoimien tavoitteena on ylläpitää uskottava suorituskyky, joka ennaltaehkäisee Suomeen kohdistuvan sotilaallisen voiman käyttämisen. Uskottavuus perustuu torjunta- ja iskukykyyn, jotka edellyttävät teknologiaa, tahtoa ja osaamista. Nämä näkyvät mm. ilmapuolustuksen rakentamiseen liittyvissä valinnoissa, operatiivisessa suorituskyvyssä, sekä kansainvälisissä harjoituksissa osoittamassamme osaamisessa.

Ilmavoimien päätehtävä poikkeusoloissa on vastustajan ilmahyökkäyksen torjuminen. Tehtävässä onnistuminen mahdollistaa puolustusjärjestelmämme toiminnan estämällä vastustajaa kohdistamasta rynnäkkö- ja pommikoneidensa asevaikutusta maa- ja merivoimiemme taisteleviin joukkoihin, ilmavoimien tukikohtiin sekä yhteiskuntamme tärkeisiin kohteisiin. Ilmavoimien tuotta-

Ilmavoimien komentaja prikaatikenraali Kim Jäämeri.
Kuva Arto Toivanen.

man ”sateenvarjon” puuttuessa vastustaja kykenisi operoimaan vapaasti helikopteri- ja rynnäkkökonekalustollaan valitsemiinsa kohteisiin Suomessa.

Ilmavoimat ei voi ratkaista sotia yksin, mutta nykyaikaisia sotia ei voida ratkaista ilman ilmavoimia. Ilmavoimien rooli ratkaisun tuottajana tarkoittaa kykyä vihollisen liikkuvien sotatoimien jatkoedellytysten kiistämiseen voittamalla taistelu ilmanherraudesta ja ylläpitämällä kykyä tehokkaaseen ilmasta-maahan vaikuttamiseen.

Ilmanherrauden kiistäminen edellyttää kykyä projisoida voimaa oikea aikaisesti riittävällä ulottuvuudella hyökkäyksen painopisteen vaihdeltaessa olo-

suhteiden ja yllätykseen pyrkivän hyökkääjän tavoitteiden mukaisesti. Tämä on toteutettavissa vain hävittäjäkalustolla. Ilmasta maahan –aseet muuttavat Suomen sotilasdoktriinia jo pelkällä olemassaolollaan. Tämä tekijä muodostaa joko ratkaisevan ennaltaehkäisevän vaikutuksen ennen sotaa tai ratkaisevan asevaikutuksen itse sotatilanteessa.

Ilma-aseen käyttöön liittyy myös rajoitteita. Jatkuva läsnäolo kohteiden suojauksessa tai merellä ei ole mahdollista. Tähän tarvitaan tueksi maa- ja alussijoitteista ilmatorjuntaa.

Tulevaisuuden näkymiä

Ilmastrateginen toimintaympäristömme on muutoksessa. Ilmatorjuntajärjestelmien kantamat kasvavat ja tykistöohjustajärjestelmät kehittyvät. Hävittäjäkalustot lännessä ja idässä ovat uuteen sukupolven siirtymisen kynnyksellä. Viidennen sukupolven hävittäjät tuovat mukanaan häiveominaisuudet, tunkeutumiskyvyn, kehittyneet sensoriominaisuudet ja elektronisesti keilaavat tutkat. Patopaineturbiinilla varustetut tutkaohjukset vähintään kaksinkertaistavat ohjusten kantamat. Uusilla ohjuksilla varustetut viidennen sukupolven hävittäjät kykenevät tuhoamaan aiempien sukupolvien koneet jo ennen kuin nämä ovat ehtineet edes havaitsemaan torjunnan suorittaneita koneita. Tämä teknisen etulyöntiaseman hyödyntäminen puolin ja toisin on toistunut läpi ilmasodan historian uusien innovaatioiden mahdollistaessa menestyksen kehityksen kärjessä kulkeville osapuolille.

Hornetin MLU2-elinkaaripäivityksellä varmistetaan ilmapuolustuksemme suorituskyky 2020-luvun puoliväliin saakka. Hornet-kaluston elinkaari tulee kuitenkin tiensä päähän 2020-luvun loppuun mennessä. Voisimmeko säästää korvaamalla Hornetit tulevaisuudessa miehittämättömillä lentokoneilla, koska lennokit ovat jo nykypäivänä keskeinen

osa taistelua? Näköpiirissä ei ole yhtään projektia kauko-ohjattavien ilmanherraushävittäjien kehittämiseksi. Käytännön esteitä tälle on toistaiseksi useita, joista esimerkkeinä riittävän häirinnänsietokykyisen tietovuo-ohjauksen toteuttaminen ja näköetäisyyden sisäpuolella tapahtuvan hävittäjätaistelun vaatimukset täyttävän tilannetietoisuuden tuottaminen maasta käsin konetta ohjaavalle ”lentäjälle”. Ilmanherraushävittäjien miehittämättömien ratkaisujen esteenä ovat myös taloudelliset resurssit. Jo edellä kuvattujen teknisten haasteiden ratkaisut

nostaisivat toteutuessaan kauko-ohjattavien lentokoneiden hinnan merkittävästi viidennen sukupolven hävittäjiä korkeammaksi.

Puolustusministeriö perusti tänä syksynä Hornetin seuraajaratkaisua tarkastelevan esiselvitystyöryhmän, jonka raportti valmistuu toukokuussa 2015. Hornetin korvaajaa valittaessa tavoitteena on varmistaa, että Suomella on tekninen etulyöntiasema ilmasodankäynnissä myös tulevaisuudessa.

Henrik Elo

Kutsu

Helsingin Suomalainen Klubi ry:n
varsinaiseen kevätkokoukseen

Klubin sääntömääräinen
kevätkokous pidetään Klubin
tiloissa, Kansakoulukuja 3, torstaina
12. maaliskuuta 2015 klo 18.00
alkaen. Kokouksessa käsitellään
sääntöjen 9. pykälän mukaan
kevätkokoukselle kuuluvat asiat.

Helsingissä 15.12.2014

Klubin johtokunta

SOME-SUOMI muuttuvassa maailmassa

Kuvassa Esko Kilpi ja Emma Storbacka. Kuva Jarmo Heinonen.

Sosiaalisen median iltaa vietettiin klubilla 8. lokakuuta. Paneelissa kansani esiintyvät verkottunutta liiketoimintaa ja organisaatioita jousean vuosikymmenen ajan tutkinut yrittäjä ja konsultti Esko Kilpi, sekä nuoremman sukupolven edustajana business to business markkinoinnin konsultti ja tohtoriopiskelija Emma Storbacka.

■ ■ Ennen kuin annoin puheenvuoron panelisteille kerroin kaupallisen internetin noin kaksikymmentä vuotta vanhasta historiasta, jota olin itse toteuttamassa vuoden 1994 lopulla, kun valmistelimme Kolumbus-internetpalvelun lanseerausta silloisessa Helsingin Puhelimesa. Tuohon aikaan internetin nopeus modeemilla oli tyypillisesti 9,6 kbit/s ja WWW tarkoitti siihen aikaan world wide wait.

Nykyiset internetin nopeudet kotitalouksille ovat yleisesti vähintään tuhatkertaisia tai jopa kymmentuhattaisia. Sosiaalisen median ilmentymiä puolestaan silloin kaksikymmentä vuotta sitten olivat suomalaisen Jarkko Oikarisen jo 1988 kehittämä IRC ja erilaiset newsuutiskanavat.

Teknologiameleessä nopeuksien kasvaessa internettiä ja sen yhteydessä käytettäviä ohjelmistoja kehitettiin 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alkupuolella suuntaan, jossa entistä paremmin saatiin käyttäjät osallistumaan sisällön tuotantoon ja siten lisättiin vuorovaikutusta. Tästä vuorovaikutteisuudesta alettiin käyttää 2000-luvun alussa ensin nimitystä Web 2.0. Termi ”sosiaalinen media” lanseerattiin vasta joskus 2006 tai 2007 paikkeilla, vaikka monet

keskeiset nytkin käytössä olevat sosiaalisen median palvelut lanseerattiin jo muutamaa vuotta aikaisemmin.

Esko Kilpi kuvaili laajalti ihmisten median käytön ja yritysten markkinoinnin ja palveluiden tuottamisen muutosta digitalisoitumisen myötä. Ensimmäisenä vaiheena ovat uudenlaiset tavat olla läsnä ja viestiä ja työn muuttuminen entistä tietointensiivisemmäksi ja kommunikoivammaksi. Työn fyysinen suoritus voi tapahtua missä päin maailmaa tahansa, mutta oleellista on olla mukana ja tehdä työtä tarkoituksenmukaisissa sosiaalisissa verkostoissa ja vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Tiedon arvo kasvaa kun sitä jaetaan. Seuraavana vaiheena asiakkaiden ja yritysten välinen suhde muuttuu kokonaan, kun arvon tuottamisen

mallit muuttuvat, ja asiakkaat ovat itse yksilöllisine tarpeineen muokkaamassa palvelun sisältöä. Palvelut ostetaan enenevästi verkosta, markkinat ovat globaalit ja asiakas integroituu osaksi koko arvoketjua palveluiden tuotekehityksestä markkinointiin. Lisää Eskon ajatuksia blogissaan eskokilpi.blogging.fi/

Emma Storbacka kuvasi sosiaalisen median merkitystä suomalaisille yrityksille kotimaisessa ja kansainvälisessä kilpailussa korostaen, että sosiaalinen media pitää ymmärtää laajempaan kokonaisuuteen, kuin vain monena uutena viestintäkanavana. Sosiaalinen media on liiketoimintaa, ei ainoastaan viestintää, ja siinä vallitsevat uudet pelisäännöt, uudet osaamiset ja uudet teknologiat. Globaalissa taloudessa, jossa kuitenkin jaamme samat sosiaalisen median verkostot, toimijat eri puolilla maapalloa pystyvät ehdottamaan palveluita Suomeen, koska ovat onnistuneet sosiaalisen median avulla tunnistamaan ja houkuttelemaan ostajat Suomesta. Sama toimii myös toisinpäin, jolloin suomalainen palveluiden tuottaja voi vastaavasti markkinoida palveluitaan minne päin maailmaa tahansa.

Molemmat vieraamme korostivat, että muutos on nopea ja väistämätön, ja siinä on vain pakko olla ennakkoluulottomasti mukana ja oppia. Jo nyt

olemme nähneet digitalisoitumisen myötä toimialojen ja yritysten katoavan markkinoilta, ja kaupankäynti siirtyy edelleen enenevästi verkkoon. Emman mukaan suomalaisten lähtökohdat pärjätä sosiaalisessa mediassa ovat yksilötasolla hyvät, mutta organisaatiotasolla ainakin tähän mennessä varsin heikot. Kun katsoo tutkimusta ja tuotekehitystä Suomessa, niin edelleenkin markkinointi ei

ole tarpeeksi kiinnostavaa suomalaisille insinööreille, ja siksi tarvitaan lisää sosiaalisen median kokonaisuuden ja sen potentiaalilin ymmärtäviä visionäärejä.

Tilaisuuden asiantunteva kuulijajoukko esitti paljon hyviä kysymyksiä ja keskustelu jatkui hyvän tovin syksyisessä illassa.

Jari Karpakka

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLA

ASiantuntija - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENILLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

Catch 22 - Juniorilounas

Juniorilounaalle osallistujia Pankkikabinetissa. Kuva: Arto Toivanen

Helsingin Suomalaisen Klubin ikäjakauma on laaja. Kalkkisten keskustelukerhon ja seniorilounaan lisäksi meillä on nyt myös juniorilounas, kertoo klubin ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja Aarno Cronvall tilaisuuden aluksi. Klubin toiminnanjohtaja Raimo Ilveskero toteaa, että 24.10.2014 Pankkikabinettiin on kokoontunut 22 junioriksi itsensä tuntevaa klubin jäsentä.

■ Ajatus juniorilounaasta oli tullut tilaisuuden isännältä, Juha Tschokkiselta. – Hävisin veto- ni, Juha toteaa tervetulo- puheessaan. – Lupasin maksaa kahvit, jos paikalle tulee yli kymmenen henkilöä. Nyt menee jo munkkikahvien puolelle, sanailee Juha. Ensimmäistä kertaa tällä nimellä järjestetty tilaisuus on tarkoitettu klubin nuoremmalle väelle ja sellaiseksi itsensä tunteville. Lukua syntymävuosista ei otettu, mutta silmämääräises-

ti katsottuna ikäjakauma on 40 ikävuoden molemmin puolin. – Klubin jäsenrekisterissä on vuonna 1975 ja sen jälkeen syntyneitä noin 150, kertoo Juha. – Mutta ei rajata liian tiukasti iän puolesta, sillä Klubihan on tasavertainen jäsenilleen ja mielenkiintoiset aiheet kiinnostavat varmasti kaikkia, Juha jatkaa. – Ja taidan itsekin olla tuon rajan väärällä puolella.

Ensimmäisen juniorilounaan tarkoituksena on koota yhteen

nuorempia klubiveljiä ja tunnustella, millaista toimintaa ja aktiviteetteja halutaan. Vilkas puheensorina täyttää pian kabinetin – verkostoituminen ja ideoiden vaihto on täydessä vauhdissa. Ehdotuksia toiminnan muodosta on erilaisia: viski-ilta, klubi-iltaan vieraaksi ansioitunut urheiluvalmentaja, nuorien yrittäjien ja/tai taiteilijoiden vierailut, jopa rallijaoksesta puhutaan, onhan tilaisuuden isännällä plakkarissa rallin SM muutaman vuoden takaa. Lounas koetaan luontevaksi ajankohdaksi tavata, sillä iltatilaisuuksiin valitettavan harva tästä ikäluokasta ehtii, kun on nuoret lapset, heidän harrastuksensa ja muut ruuhkavuosien aktiviteetit hidasteena. Iltatilaisuuksien aktiviteettia lisää varmasti se, jos on ollut itse ideoimassa ja rakentamassa niitä.

Keskustelujen yhteydessä tulee ilmi, että ryhmän tapahtumien ideoimiseen ja tiedottamiseen tarvitaan sopivat kanavat. Sovitaan alustavasti, että pidetään yhteyttä Klubin LinkedIn sivun kautta, koetetaan saada ryhmälle oma sähköpostilista ja kokoonnutaan säännöllisesti. Säännöllisten juniorilounaiden päivästä käytiin aktiivista neuvottelua. – Maanantait ovat kiireisiä, etenkin kuukauden ensimmäiset. – Voisiko päivä olla perjantai, silloin on ravintolassa muutenkin yleensä hiljaisinta? Valitsemme vaihtoehtoista joka kuukauden toisen perjan-

”Lounas koetaan luontevaksi ajankohdaksi tavata.”

Juniorilounaan isäntä Juha Tschokkinen kertoo saaneensa idean kantapöydässä. Kuva: Arto Toivanen

tain, ilman eri velvollisuuksia ilmoittautua. Tapahtumasta tulee kuitenkin viestittää, jotta kutsu menee perille myös niille, jotka eivät nyt päässeet mukaan. Klubi-illan teemasta, mahdollisesta vieraasta ja ajankohdasta ehdi-

tään vielä keskustella ja vaihtaa mielipiteitä eri foorumeilla.

Yhtenä ajatuksena tulee esille eri jaoksien esittäytymistä juniorilounaiden yhteydessä uusille ja nuorille jäsenille, jotta jokainen voi löytää omaan mielenkiintoonsa sopivia klubin aktiviteetteja. Väläytellään jo ajatusta klubiaamiaisesta, ei hullumpi ajatus, jos se vain sopii ravintolalle.

Tapahtuman nimestä käytiin lyhyt keskustelu – Pitääkö tilaisuuden olla juniorilounas? – Vaimo sanoi kotona, että mene ihmeessä, jos sinut luetaan vielä junioriksi! Päätimme pitää nimen ennallaan.

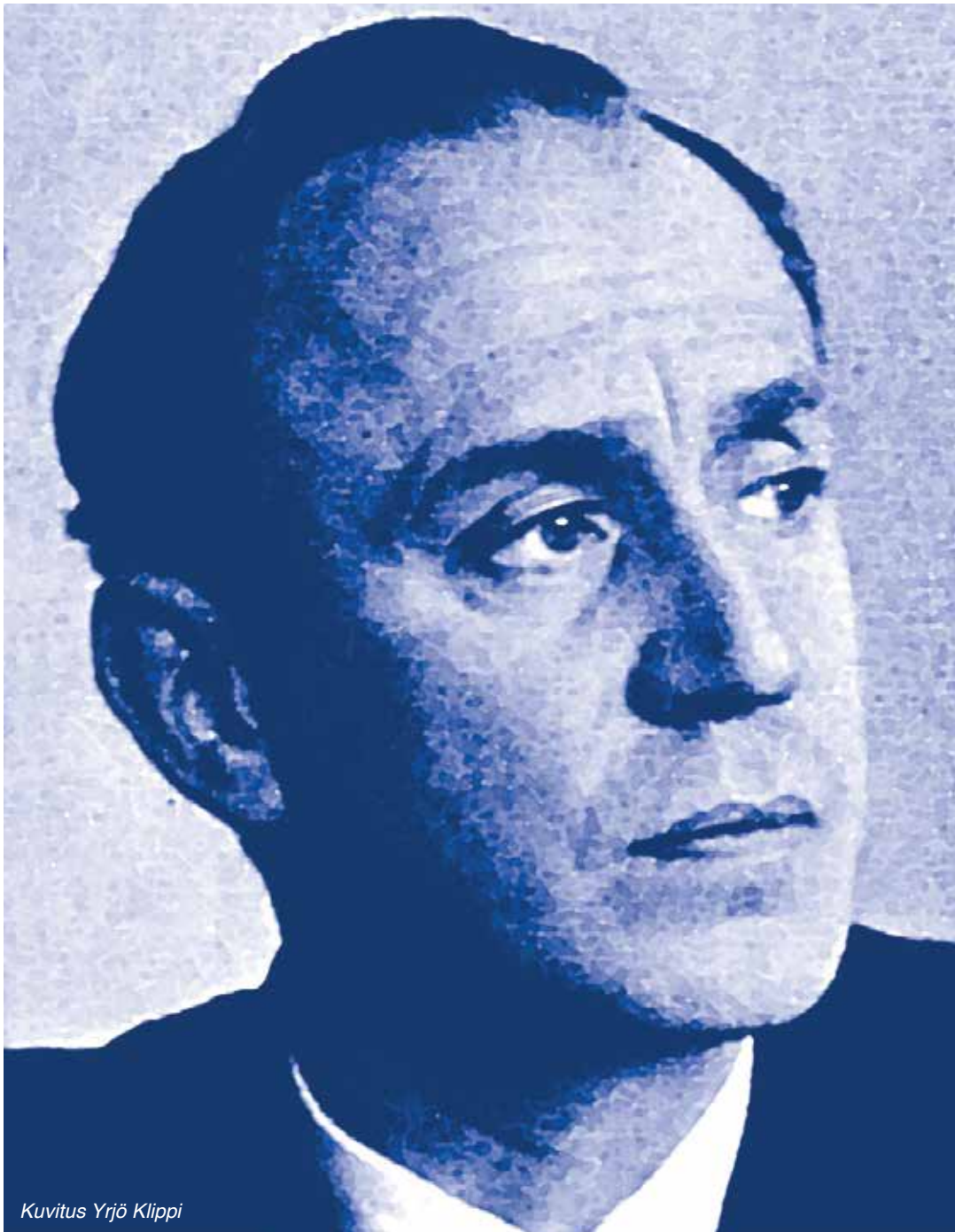
Teemu Torvelainen

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Olavi Paavolainen, kirjallinen kosmopoliitti ja Aunuksen romantikko

Kuvitus Yrjö Klippi

Mitä sanottavaa Olavi Paavolaisella on nykypäivälle, kysyi kirjailian puheenjohtaja, klubiveli, Jukka-Pekka Pietiäinen kirjaillassa 3.11. Vastajina oli kaksi tutkijaa, kumpikin kirjoittanut tuoreen, ison Paavolais-elämäkerran, H.K. Riikonen (505 sivua plus viitteet) ja Panu Rajala (583 sivua plus viitteet). Kummasakin teoksessa on kattava, tarkoin käytetty lähdepohja. - 1930-luvun teoksissaan Paavolainen tarjoaa laajan kuvan sodanuhkaisesta maailmasta, vastasi Riikonen. - Meillä on edessämme samat kysymykset.

■ ■ Tämän kirjoituksen puitteissa on mahdotonta tehdä oikeutta kummallekaan kirjalle, saati tutkijoiden laajalle tuotannolle: lehtemme painoon mennessä klubiveli, prof. Panu Rajala on julkaissut seitsemän kirjailijaelämäkertaa, muiden teostensa lisäksi. Prof. H.K. Riikonen rinnasti oman tuoteliaisuutensa lestadiolaisperheeseen: kaksitoista vuotta, kirja joka vuosi... Keskityn illan tahtumiin.

- Paavolaisesta on aiemmin julkaistu kaksikin elämäkertaa, Rajala muistutti. - Uskollista aseenkantajaa Matti Kurjensaarta on esikuva häikäissyt liiaksi, Jaakko Paavolaisen serkustaan kirjoittama kirja on historioitsijan työtä, keskittyy elämäkertaan eikä niinkään arvioi tuotantoa kirjalliselta kannalta. Nyt edetään teosten kautta. - Neljä

elämäkertaa samasta kirjailijasta ei maailman mittakaavassa ole mitenkään poikkeuksellista, huomautti Riikonen.

Jatkosodassa tiedotusupseeri Paavolaisen päiväkirjaan sisältyy merkittäviä proosarunoja. Moderni kosmopoliitti on nyt Karjalan patriotti, Aunuksen ja Vienen kuvaaja

Ikkunat auki Eurooppaan

- Paavolainen on aikalaistodistaja. Hän oli herkkä huomaamaan, mitä ajassa liikkui, Riikonen sanoi. - Nürnbergin puoluepäivien kuvaus on vaikuttavinta, mitä tapahtumasta on kirjoitettu, kansainvälisessäkin mitassa.

Paavolainen oli eläytyjä, mutta mitä mieltä hän lopulta asioista oli, siitä on vaikea saada selvää. - Waltari kysyi Kurjensaaren kirjan luettuaan: Ou est la femme?, Rajala muisti. Nämä elämäkerran piirteet siis jäivät myöhemmille selville ottajille.

- Paavolainen oli myöhäinen aloittaja, Rajala arvioi. Kaikki kaverit olivat jo julkaisseet, useampiakin kirjoja. Waltari oli melodramaattisuudessaan ja uskalluksensa yleisön suosikki, vanhojen paheksuma. Paavolainen kuroi Nykyaikaa etsimässä -teoksellaan välimatkaa kiinni. Se oli mondeeni matka- ja esseekirja, tekijänä näköjään suureeni Euroopan-kulkija. Tosi-asiassa 26-vuotias Paavolainen oli arka turisti, kurkisteli ovelta yöpaikkoihin eikä ranskaakaan osannut juuri enempää kuin ne fraasit, joilla teki lukijoihin vaikutuksen. Ei hän osannut englantiakaan, saksa ja ruotsi olivat hänen kotikieliään, suomi tuli myöhemmin.

- Entä Paavolaisen runous? Pietiäinen kysyi.

- Hänen runotuotantonsa on määrältään suuri, Riikonen totesi. - Hän aloitti nimimerkillä Maria Oulanko. Keulakuvat ilmestyivät 1932 jo omalla nimellä. Punainen Fiat -runo Paavolaisen ja Waltarin yhteiskokielmassa nimeltä Valtatiet on jo erityinen futuristinen saavutus. Muutamalla runolla Paavolainen kirjautui suomalaisen ru-

nouden historiaan. Runot ovat olleet vaikuttavia lausuntaesityksinä. Terässinfonia! - Tämän kokoelman suhteen Panu liputtaa Waltaria, H.K. Paavolaista, Pietiäinen kommentoi. [Latojan muistiin on porautunut Paavolaisen modernin koneromantiikan ihailusta erityisesti tunnustus "Polvistun, polvistun, polvistun puhelimen eteen." Tämän päivän ihmisen ei tarvitse mennä polvilleen palvoakseen puhelinta ohi läsnäolijain.]

- Paavolainen kriitikkona?

- Paavolainen oli sekä vaikuttava ateljeekriitikko, muun muassa Katri Valan tukija ja rohkaisija, että monien taiteen alojen julkinen arvostelija, nuorena, teatterin, kuvataiteen, lausunnan. Hän oli varhainen elokuvan asiantuntija, kertoi Riikonen.

- Haanpään Kentän ja kasarmien ruhoaminen oli (värikkö) Paavolaiselta harhaisku. "Tätä kirjaa ei ole kirjoittanut kirjailija vaan työmies." (Upseerikokeilas) Waltari laatikin Haanpäälle vastakirjan, melodramaattisen novellikokoelman Sieltä missä miehiä tehdään. Paavolainen oli viihtynyt armeijassa, näyttävyyden ja täsmällisyys kiehtoivat teatterimiehen silmää. Nykyaika edellyttää kuria(!). Kirkonkylän pojat oppivat ryhtiä.

- Suursiivous kirjallisessa lastenkamarissa?

- Paavolainen, myöhäinen aloittaja, lyttää siinä koko ikäpol-

vensa, vanhat kaverinsa, sanoi Rajala. Esitystavassa näkyy Paavolaisen mainosmiehen luonne, reklaamintaju. Epäkypsää, puolivalmista.. hän sanoo. - Ajassaan tehokas pamfletti, Riikonen arvioi. - Kuvia, joista Paavolainen aina oli tarkka, lehtisitaatteja, typografisesti jännittävä, futuristinen harvinaisuus. - Kaksi saa armon, muistutti Rajala: - Helvi Hämäläinen ja F.E. Sillanpää. Waltari nauroi kirjan luettuaan. Hänellä oli varaa. Oli hänkin vähän provosoinut.

- WSOY ja Otava eivät otaneet kustannettavakseen, kirja tuli Gummerukselta, Pietiäinen huomautti. Miksi? - Siihen aikaan kustantajilla oli kunniantuntoa, Rajala vastasi. - Ne ovat meidän kirjailijoita!

Silo luo suloa

Suursiivouksen vastaanotto oli yhtä lamaava kuin Haanpään kohdalla Kentän ja kasarmien. Paavolainen palkkautui Turkuun Silo-tehtaan mainospäälliköksi iskulauseita ja myyntitekstejä tekemään. Hän eli porvarillista elämää pitkäaikaisen ystävänsä Liisa Tannerin kanssa. Tyyliä piti olla, unohtuneita yliopisto-opintojakin suunniteltiin. - Jopa uskollinen oppilas Kurjensaari rohkaistui lohkaistamaan, että Paavolainen oli aina kiinnostunut pukeutumisesta ja riisuuntumisesta, Pietiäinen palautti mieliin.

Seurasi Saksan matka. Liisa Tanner oli tuolloin Münchenis-

sä. Dichterhausin kokous oli vuosittaitapahtuma, kulttuuritilaisuus palvelemassa Saksan propagandaa. Paavolainen pääsi sinne varasijalta. [Työväenkirjailija Viljo Kajava sai ikuisen kolhun maineeseensa, kun oli mukana, Waltari selvisi tästäkin. Latoja.] Oliko tulenkantajasta tullut natsi? kotona ihmeteltiin. Eurooppa näytti joutuvan Saksan haltuun, kai meidänkin on seurattava... Ambivalenssi on ilmeinen.

- Kun Paavolainen ei päässyt haaveilemalleen Neuvostoliiton matkalle, hän otti irti lähtemällä Etelä-Amerikkaan, hakemaan uudesta maailmasta rinnastuksia väsyneelle Euroopalle, Riikonen totesi. - Syvempi perspektiivi kauempaa. Orientalismi tai siis oksidentalismi viehätti. Kolmannen valtakunnan vieraina ja Risti ja hakaristi -teoksia seurasi Lähtö ja loitsu. Paavolaista luettiin taas runsaasti ja tarkasti. Neuvostoliiton matka toteutui 1939 sodanuhkaisessa maailmassa. Synkän yksinpuhelun alkuluvut kotimatkasta Istanbulin, Ateenan ja Marseille'n kautta ovat Paavolaisen parasta esseistiikkaa.

Onko Synkkä yksinpuhelu aito?

Talvisota meni tiedotusluutnantti Paavolaiselta ohi, syyttään, hän haavoittui Mikkelin pommituksessa. Talvisota oli hänen näkökulmastaan kansallinen huumaus, sukupolven yhteinen

kokemus, josta hän jäi paitsi. Jatkosodassa tiedotusupseeri sentään joutui pari kertaa hengenvaaraan, konekiväärien tulialueelle ja tykistökeskitykseen, mutta säästy. Hyökkäysvaihe piti niin kiirettä, että yksityiskohtaisiin päiväkirjaanvienteihin ei ollut aikaa, ne on jälkikäteen konstruoitu ilmeisesti pikamuistiinpanoista, ja kansallinen innostus on niissä ajanhengen mukaisesti muutettu jälkiviisaaksi pessimismiksi.

- Luonnon lumous? Pietiäinen kysyi. - TK-kirjoitukset eivät voineet olla taistelutapahutumien raportointia, sanoi Riikonen. Päiväkirjaan sisältyy Paavolaisen merkittävimpiä proosarunoja. Moderni kosmopoliitti on nyt Karjalan patriotti, Aunuksen ja Vienan kuvaaja, kuvallinen ihminen hän oli aina. Valitettavasti Yksinpuhelun myöhemmät painokset on julkaistu kuvattomina.

Sodan jälkeen Paavolainen editoi päiväkirjansa konjunktuurien mukaan. - Siitä tuli hänen kirjallinen Waterloonsa, Rajala sanoi. - Teoksen aitous ja vastaanotto ovat edelleen kiinnostavia tutkittavia. Asetoverit Siippainen, Haavio, Varjonen loukkaantuivat. Paavolainen vaiken.

Radioteatteri

Hella Wuolijoen radion teatteripäällikkönä Paavolainen oli asiantunteva mutta väsynyt ja haluton. Ääniteatteri ei riittä-

nyt visualistille. Modernisteja hän ei ottanut ymmärtääkseen. Ystävät olivat tärkeitä. Ilmari Pimiä, Onni Halla, Jarno Penanen, Lauri Viljanen, luetteli Riikonen.

- Naisten suhteen Paavolainen oli kuin olikin myöhäinen kuten kirjojenkin, Rajala totesi kokoavasti. Hän harrasti aikuisia naisia, Minna Craucherista [demimonde, salongin ja

salakapakan pitäjä] viimeiseen suhteeseensa, Hertta Kuusiseen asti. - Tuskin hän ketään syvästi rakasti, uhrautuvat viisaat naiset kuten Liisa Tanner ja Helvi Hämäläinen kyllä häntä.

Yrjö Larmola

Joululahjaksi,
pojalle, tyttärelle
tai itsellesi!

Miten nautit enemmän lomapurjehduksista

Slow Sailing

Hanki omasi kirjakaupoista tai osoitteesta www.readme.fi/

HUOM! Klubilaiset saavat 40% alennuksen Korkeavuorenkatu 37 kirjakaupasta

Perinneswingiä Rhone-joella

Viikon purjehdus lokakuun lopulla Rhone-joella etelä-Ranskassa toi kesän takaisin. Provençen ilmasto ja virtaavan joen ja maalauksellisten rantojen maisemat loivat tunnelman, josta van Gogh ja Cezanne aikoinaan saivat innoitusta maalauksilleen.

■ ■ Viiden vuoden ikäisen jokiristeilijä Amadeus Symphonyn elegantit tilat, henkilöstö ja palvelut tuntuivat tyydyttäneen vaativampiakin suomalaisista koostuneen 120 henkisen ryhmän osanottajia.

Kolmessa kerroksessa sijaitsevat hytit olivat, laivan muodon (pituus 110 ja leveys vajaat 12 metriä), huomioon ottaen asiallisen toimivia. Erona hintavampien ja kolmasosaa edullisempien hyttien välillä oli ikkunoiden koko. Kuudentoista neliömetrin kokoiseen hyttiin sisältyi myös hyvä suihku. Kaksoisvuoteet olivat miellyttävät ja hyvät nukkuu.

Tilavaan ravintolaan mahtuivat kaikki matkajat yhtä aikaa ruokailuun, samoin iltaisin salongissa järjestettyihin ohjelmallisiin tilaisuuksiin. Salongin yhteyteen sijoitetun pienen kirjaston nahkasohvat ja nojatuolit antoivat arvokkaat puitteet myös korttiporukoille. Maksulliset hieroja, kampaaja ja muistoesinekauppa olivat laivalla matkajien käytettävissä.

6000 aterialla viikossa

Kansainvälinen 40 hengen vahvuinen henkilökunta oli hyvin koulutettua, joka paikan osaajia. Keittiön saksalainen päällikkö johti yhdeksän hengen vahvuisesta tiimiään kokemuksen tuomalla varmuudella. Viikon risteilyllä keittiö tuotti kaikkiaan 6000 aterialla. Oli rohkaisevaa seurata miten suomalaiselle työelämälle vieras monitoimiammattiajattelu toimi käytännössä. Kaikki tekivät kaikkea.

Aamiainen oli monipuolinen ja riittävä, lounaalla neljä ruokalajia, soppa, vihannes, kala ja liha-vaihtoehtoinen. Monipuolinen ja laadukas jälkiruokavaliokoma kruunasi ateriat, kuten illallisillakin. Paketin hintaan kuuluneet talon viinit olivat tyydyttäviä, alueen nimekkäitä viinejä sai erikseen 20 euron pullohintaan.

Ruuissa, kuten viineissäkin, tarjottiin kulkureitin, Rhonen ja Burgundin tuotteita kuten Provençen simpukoita sekä Beunen ja Maconin alueen charolaiskarjan lihaa. Omalta osaltani tämä näkyi kotiin tullessa neljän kilon lisäpainona.

Varovasti siltojen ali

Rhonen vedenpinta laskee matkalla Lyonista Arlesiin yli 140 metriä. Siitä selvittiin tusinalla sulkuja, korkeimman 23 metrin pudotuksen ollessa Bollenen sululla. Rhone-joen kymmenet sillat ovat matalia, joten niiden

kohdalla aurinkokannelle ei ollut menemistä. Vaikka komentosiltakin laskettiin hydraulisesti kannen tasolle, laivan ja alitettavan sillan väli jäi joskus vain parinkymmenen sentin rako.

Alus kulki lähinnä öisin Lyonista kaikkiaan 600 km matkan takaisin Lyoniin. Päiväetapeilla saatoimme ihaila auringon hehlossa koko viikon reitin varren maisemia viinitarhoineen. Ilmat olivat mahtavat, varsinkin kun edellisen viikon sää oli ollut viileä, sateinen ja jopa mistraalien piiskaama.

Pysähdyspaikoissa laiva ankkuroi joutsenten ja niiden joukossa hyppivien pienten ja jopa parikiloisten kalojen keskelle kaupungin ytimeen. Päiväretkiä maissa oli tarjolla kymmenkunta. Jopa 27 asteen lämmössä tehtyjen kaupunkierosten jälkeen tulo ilmastoituun hyttiin oli todella helpottavaa.

Historiaa ja nykypäivän arkea

Historiallisten kohteiden joukosta poimin Clunyn 1200-luvulla rakennetun luostarikaupungin sekä Paavin palatsin Avignonissa. Sinne muodostui 1300-luvulla Roomasta karkotettujen seitsemän paavin aikana katolisen kirkon hallintokeskus, joka vaati toimiakseen mm. 500 kirjuria. Eurooppaan syntynyt hallintomalli on kasvanut tähän päivään mennessä miljoonien byrokraattien armeijaksi.

Mieleen jäi erityisesti Beau-

Matkalaisia Aurinkoisella Amadeus Symphony -aluksen kannella. Kuva Ari Valjakka.

nen 1400-luvulta säilynyt nunien hoitama kirkon ”köyhien sairaala”. Tähän samettiverhoihin suojattuihin ja hiilipannuilla lämmitettyihin sairasvuoteisiin lakanoiden väliin hoitoon pääsy oli köyhille ensi askel kohti paratiisia. Huolimatta siitä, että yhteen vuoteeseen sijoitettiin 3-5 henkeä, joista sairaimmat päällimmäisiksi.

Viiniä ja ruokaa

Saone-joen varrella Lyonista pohjoiseen sijaitsevat Maconin viinialueet (Chardonnay) sekä Burgundin alueen pääkaupunki Beaune tulivat tutuiksi. Jopa niin, että yksi seurueen suomalaisista ehti ostamaan Chateneuf von Papin viinitilalta 60 pulloa viime vuoden tuotantoa 40 euroa/kpl lähetettäväksi jouluksi kotiin.

Beaunessa arkiviinien maistelu ei kutkuttanut erityisesti

makuhermojamme. Sen sijaan kaupungin tori ja halli herkkuihin oli upea kokemus. Taas voitiin ihmetellä, miten yksinkertaisesti paikalliset tuottajat saattoivat asetella esille leivät, juustot ja muut tuotteensa suoraan pöydille ilman viranomaisybyrokratiaa. Ruokatavaroiden Suomea kolmasosan halvempi hintataso muistutti, miten kotimaassa joudumme totuttautumaan taas Euroopan kalleimpien elintarvikkeiden maailmaan.

Lyonissa, ulkotoreja selkeämpi ja ruokavaliokimialtaan uskomattoman laaja ja laadukas le Bocusen nimeä kantava uusittu markkinahalli on lasivitrineinen ja suorine käytävineen kliinisen puhdas. Rennompaan hallitunnelmaan pääsi myyntitiskien yhteyteen sijoitetuissa pikku ravintoloissa. Niistä yhdessä nauttimamme hanhenmaksatryffelikastikelounas,

kolmasosalla kotimaan hinnoista, kiihottaa vieläkin kielelle.

Iltaohjelmat matkan ilopillereitä

Matkan iltaohjelmasta vastasivat perinnejatsin suomalaiset huippuosajat Seppo Hovi, Antti Sarpila ja Pekka Sarmanto, jotka nostivat ”laulujen laivan”-tunnelmat läpi salongin matalan katon. Trio tuotti viitenä iltana päivällisen jälkeisen teema-shown, joiden aiheet tietokilpailuineen vaihtelivat jazzin historiasta tähtisummuun ja muistojen bulevardille. Kokonaisuuden kruunasi laaja-alaisella osaamisellaan, joustavuudellaan ja näyttävyydellään sopraano Angelika Klas, joka hurmasi lopullisesti suomalaiset matkajat.

Ari Valjakka

ALPPIRAUTATIET

Sveitsin alppimaisemiin kävi tutustumassa 13 hengen aktiivinen ryhmä klubilaisia klubimatalla syyskuussa 2014. Matkan aikana oli mahdollisuus ihaila Davosin talviurheilu- ja konferenssimaisemia, ajaa junalla vuorien keskellä Italiaan ja lopuksi pistäytyä viehättävään Luzernin kaupunkiin.

■ ■ Rautatiematka Rhätische Bahnilla Sveitsin Davosista Italian Tiranoon oli huikaiseva kokemus, jossa panoraamavaunun suurten ikkunoiden läpi näimme laaksoja, solia, jäätiköitä ja vuorien huippuja. Rata käy korkeimmillaan yli 2000 m korkeudessa Bernina-solassa, josta reitti kiemurtelee tunnelien ja siltojen kautta takaisin vihreisiin laaksoihin. Tämä junareitti on rakennettu jo 1800-luvun loppupuolella ja yli 100 km radanpätkään mahtuu 50 tunnelia ja lähes parisataa siltaa, siis melkoinen tekninen saavutus sen aikuisella tekniikalla toteutettuna. Rataosuus on myös merkittävä maailmanperintökohde.

Matkaohjelman suunnittelussa ja toteutuksessa oli käytetty Klubin asiantuntemusta useasta eri näkökulmasta. Klubin kontaktien ansiosta meillä oli mahdollisuus tutustua paikallisen asiantuntijan opastuksella Sveitsin puolustuspolitiikkaan. Mielenkiintoinen alustus toi esiin miten paljon puolustusvoimat osallistuu yhteiskunnan toimintoihin myös rauhan aikana.

Luzernissa meillä oli asian-

Näkymä Luzernin kaupungista. Kuva Matkatoimisto.

tuntevan klubiveljen syventävä osuus koskien kaupungin symbolin, ikivanhan puurakenteisen Kapellbrücken rakennetkaisuja ja rakentamista. Oli mielenkiintoista kävellä pitkin tätä menneiden aikojen kirvesmiesten mestariluomusta, jossa yli 100 metriä pitkän puusillan katto on koristeltu katossa riippuvilla lukuisilla raamatunaiheisilla kuvilla.

Matkan maukkaana pääte-pisteenä oli Luzernissa 1930-luvulta asti toiminut Old Swiss House, jonka wienerleikkeet tehtiin näyttävästi pöytämme vieressä. Ruokailua täydensi ravintolan omistaja, joka esitteli salin yläpuolella olevan tyylik-

kään asuntokerroksensa. Vinkki paikasta oli tullut klubin kulinaristiveljiltä.

Matka antoi aktiiviselle osallistujalle paljon: upeita maisemia siinä osassa Sveitsiä, johon harvoin tulee muuten menneeksi, ainutlaatuisen junamatkan maailmanperintökohteen, mielenkiintoisia teemaesityksiä, ja jopa kävelyretken Davosin yläpuolella olevaan maisemaravintolaan.

Kalle-Pekka Sävelkoski

Klubin matkailukuulumisia

Tulevasta, Klubiveljien ideoihin perustuvasta Klubimatka-tarjonnasta

■ ■ Valmisteltua Klubimatka-tarjontaa vuosille 2015-2016 esiteltiin Matkailuillalla 12.11. Suppeat tiedotteet esitellyistä matkoista tarvittavine yhteystietoineen ilmestyvät Klubin medioihin. Klubiveljien esittämistä matkaideoista myyntiin tulevat nyt seuraavat:

22.-25.5. Baltiaan ja Valko-Venäjän eksoottiseen Minskiin suuntautuva matka, jonka valmistelun johti Harri Keinonen. - Lisätiedot ja varaukset p. 09 - 444 774 tai paivi.packalen@vihdinliikenne.fi.

24.-29.8. Jäämeren ääreen, Koillisväylän länsipäähän (kts. suppea tiedote toisaalla lehdessä) Kirkenäsiin, Muurmanskiin ja Ivaloon suuntautuvalle ”miesten matkalle” voi jo myös tehdä varauksia. Tämän matkan valmistelua on johtanut Terho Salo tukenaan kokenut ryhmä Klubiveljiä. -Tiedustelut ja varaukset p. 09 584 69 813 tai petri.hamalainen@LRINT.com.

Yhteismatkakokemusten rohkaisemana tarjotaan Klubiveljille (avec) osallistumista

15.-22.10.2015 Risteilylle Seine-joelle (musiikkioppaana Seppo Hovi!) yhdessä erityisesti Travel Club of Finland'in jäsenien kanssa - tiedustelut ja ennakkovaraukset tästä matkasta voi tehdä p.09 412 9344 tai anne@soiletours.com. Lisäksi tarjotaan Klubiveljille ja heidän

aveceilleen Tampereen Suomalaisen Klubin (TSK) valmistelemaa ”Mannerheimin jäljissä Kiinaan” -matkaa syyskuun alussa 2015 - tiedustelut ja varaukset: Lomalinja Oy p. 010 289 8118 tai maija.siren@lomalinja.fi;

Tarjolla on myöskin Klubin Golf- jaoston pelimatka Irlantiin huhtikuussa 2015 (kts. esittely Klubin medioissa). Tiedustelut ja varaukset jussi.papinniemi@hovila.fi.

Klubin Matkailuilta 12.11.

Osallistujaraportin Klubimatka Sveitsiin esitti Kalle-Pekka Sävelkoski, joka kiinnitti matkan pääkohteen, alppirautateiden, lisäksi myönteistä huomiota Klubiveljien kautta välittyvään poikkeukselliseen teematarjontaan (kts. Matkaraportti toisaalla lehdessä). Raportin Rhonen risteilystä antoi Erkki Kupari, joka myös vertaili tätä matkaa Klubin muihin viime vuosien jokiristeilyihin (kts. myös Matkaraportti toisaalla lehdessä). Matkailujaosto pitää raportteja tärkeinä Klubimatkojen jo nyt hyvän laatu/hinta-tason ylläpitämiseksi, ja merkitsi tiedoksi paitsi korkeat yleisarvosanat, myös olennaisimmat erillishavainnot.

Illan aikana esiteltiin Matkantuottajien toimesta asiantuntevasti ja lyhyesti edellä jo mainitut, vuodelle 2015 suunnitellut matkat yhteensä siis kuusi kappaletta. Niiden lisäksi saatiin

myös uusia matkaideoita, kuten innostavat ehdotukset tutustua ”Habsburgien maailmaan” (2015 tai 2016) sekä toteuttaa musiikkipitoinen (puuvillapeltöjen blues; New Orleans’in ”original” jazz; rock and roll) jokiristeily Mississipille (2016). Molempia mahdollisuuksia käsitellään Matkailujaostossa jo lähiviikkoina.

Lopuksi vetosi illan isäntä, Lauri Palojärvi, Klubiveljiin erityisesti nuorten ja keski-ikäisten Klubiveljien edustautumiseksi Matkailujaostossa, johon v. 2014 ovat kuuluneet Reijo Kaukonen, Harri Keinonen, Olli Koskimies, Timo Mylly, Terho Salo ja Lauri Palojärvi (koollekutsuja). Vapaaehtoistyötä on tarjolla siinä määrin, että tekijöitä tarvitaan, lisää mikäli nykyisen laajuista ja tasoista Klubimatka -tarjontaa halutaan jatkaa.

Lauri Palojärvi

MATKA BALTIAAN JA KIEHTOVAAN MINSKIIN, 22.-25.5.2015

■ ■ Matkan aikana tutustumme Latviaan ja Liettuaan, jotka ovat kaukaisia kielisukulaisia, mutta eroavat toisistaan niin kulttuurin kuin historiansa puolesta. Liettua oli suurvalta, joka hallitsi vuosisatoja ympäristönsä muita kansoja, samalla kun Latvia oli ulkopuolisten valloittajien alistama. Vasta maiden myöhempi historia Venäjän ja Neuvostoliiton hallitsemana on samankaltaista. Valko-Venäjän historia kietoutuu monin tavoin Liettuaan. Sen pääkaupunki Minsk on ollut Liettuan pääkaupunkinakin. Nykyisin Minsk on moderni suurkaupunki, jossa neuvostoajan leima on edelleen nähtävissä. Teemme kokopäivän matkan Minskiin, jossa tutustumme merkittävimpiin nähtävyyksiin. Matka on ainutlaatuinen retki historiaan, joka antaa myös hyvän perustan ymmärtää nykypäivää. Matkanjohtajana ja asiantuntijaoppaana toimii kenrl Pentti Lehtimäki.

Hinta on 794 € kun osallistujia on 30 (H1-lisä 90 €). Hintaan sisältyy: lennot Hki-Riika-Hki, majoitus 4*-hotelleissa aamiaisella, 2 x illallinen, 2 x lounas, Valko-Venäjän viisumi ja sen hankinta, bussikuljetukset, sisäänpääsyt ja oppaiden palvelut.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset 30.1.2014 mennessä:
paivi.packalen@vihdinliikenne.fi tai puh. (09) 444 774

KOILLISVÄYLÄ JA POHJOINEN ULOTTUVUUS 24.-29.08.2014 KIRKENES, MURMANSK JA IVALO

■ ■ Koillisväylän avautuminen lienee merkittävä mitä eurooppalaiselle merenkululle on tapahtunut sitten Suezin kanavan avaamisen jälkeen. Samanaikaisti pohjoisten alueiden jo kartoitetut sekä vielä kartoittamattomat luonnonvarat ovat lisänneet eri osapuolten kiinnostusta niin sotilaallisesti kuin kaupallisesti. Suomenkin aktiivinen mukana olo on itsestään selvää eikä vähiten tunnustettuna arktisten aihealueiden asiantuntijana.

Loppukesän 2015 klubimatka ”pohjoiseen ulottuvuuteen” paneutuu niin suomensukuisten kveenien historiaan kuin pohjoisen alueen talous- ja sotilaspoliittiseen tilanteeseen sekä tulevaisuuden näkymiin. Matkan aikana kuullaan niin norjalaisten, venäläisten kuin pohjoissuomalaistenkin asiantuntijoiden alustuksia asiasta. Suomen Murmanskin konsulaatin edustajat ovat myös lupautuneet mukaan asiaohjelmaan.

Matkan hinta on noin 2000 - 2500 euroa riippuen osallistujamäärästä (minimi on 20 henkilöä). Hinta sisältää viisumijärjestelyt, lennot, 5 vrk:n majoituksen jaetussa 2-hengen huoneessa (1-hh lisämaksusta), aamiaiset, bussikuljetukset, retket (ml. kuningasravun kalastusretki), kaksi lounasta ja yhden päivällisen sekä illallisen.

Lisätiedot:
L.R. International Oy / LRI Travel Desk www.lrinternational.fi/suomeksi
Petri Hämäläinen
(09) 5846 9813 tai Petri.Hamalainen@lrint.com

MANNERHEIMIN MATKASSA HALKI KIINAN VALTAKUNNAN 9. – 17.10.2015

■ ■ Matkan aiheena seikkaperäinen tutustuminen eversti Mannerheimin vuosina 1906 - 1908 tekemään tiedustelu- ja vakoilumatkaan. – Tarinaa tapahtuneesta kohteilla ja siirtymätaipaleilla, luentoja hotelleissa. Lisäksi tutustumista tämän päivän nähtävyyksiin – Peking – Kashgar - Dunhuang – Xi’an.

Meno suoralla lennolla Pekingiin ja paluu suoraan Xi’anista. Neljä Kiinan sisäistä lentoa. Matkalla Kiina-oppaana Marja-Leena Tiensuu ja Mannerheim-asiantuntijana kenraalimajuri evp Kalervo Sipi.

Matkan hinta 3 098,- (kahden hengen huoneessa; yhden hengen huoneen lisämaksu 500,-) sisältäen kaikki lennot, majoitukset, ohjelman mukaiset ateriat (7 x aamiainen, 5 x lounas, 3 x illallinen), retket pääsymaksuineen, ryhmänjohtajan, Mannerheim-asiantuntijan ja Kiinan asiantuntijaoppaan palvelut sekä Kiinan viisumin. Hotellit pääosin luokitukseltaan neljä tähteä.

Ilmoittautumiset 9.4.2015 mennessä.

Varaukset ja lisätiedot Maija Sirén/Lomalinja Oy, puh. 010 289 8118 tai majja.siren@lomalinja.fi; lisätietoja matkan Mannerheim-osuudesta Kalervo Sipi, kalesipi@tpnet.fi.

Matkan järjestäjänä Tampereen Suomalainen Klubi yhteistyössä Lomalinja Oy:n kanssa.

ILMOITTAUTUMINEN ETUKÄTEEN MAKSETTAVIIN TILAISUUKSIIN

Klubi ja Klubin ravintola siirtyivät 1. elokuuta 2014 alkaen uuteen ilmoittautumisjärjestelmään, jossa tapahtumaan/tilaisuuteen/matkalle ilmoittautuminen tapahtuu verkkokauppatyyppisesti maksamalla tilaisuuden hinta verkkopankkitunnuksia käyttäen.

Ilmoittautuminen edellyttää sisään kirjautumista Klubin verkkosivuille www.klubi.fi Klubin jäsen-tunnuksia käyttäen. Jäsentunnukset löytyvät jäsenkortista. Neljän merkin pituinen tunnusluku on jäsennumero ja kuusimerkkinen ”pin” tunnussana. Tapahtumissa on verkkosivulla painike ”Maksa ilmoittautuminen”, mistä avautuu tapahtumaan liittyvä maksutieto ja yksikköhinta. Maksussa siirrytään ”ostoskoriin”, mihin kerrotaan määrä ja päivitetään. Edelleen ”Maksu” -painikkeella siirrytään ilmoittautumistietoihin, jossa ensin näkyy maksajan nimi. Tähän lisätään määrän mukaisesti ilmoittautujien nimet. Ilmoitetaan osallistujat ja jatketaan eteenpäin. Lisätään maksajan tiedot ja tarkistetaan. Siirrytään eteenpäin ”Holvi” -verkkopankkiin ja suoritetaan maksu verkkopankkitunnuksia käyttäen. Suosittelemme maksua pankkitililtä, ei luottokortilla. Maksutapahtuman jälkeen annetaan vielä tapahtuman palautua ”Holvista” tapahtumasivulle.

Mikäli verkkopankkimaksua ei voida käyttää pyydämme ottamaan yhteyttä Klubin toimistoon maksuohjeita varten.

Jänisjahdissa Porvoossa

Jahtiseurue ryhmäkuvassa. Kuva Hannu Vaahtio.

Citykanejako? Ei nyt toki. Klubin jahtiporukka oli 15.10. metsässä, Ilolassa Rämossan tilalla. Tilan omistaa klubiveli Jussi J. Pekkinen, jonka afääri on metsätalous, metsästys ja luontomatkailu. Matkaa Hakaniemestä 50 minuuttia, tietokoneella muutama sekunti: www.ramossa.fi.

■ ■ Jussi oli tilannut loistavat eväät: monipuolisen aamupalan, Metsästäjänkeitto lounaan ja nuotiolla paistettavat hirvimakkarat porvooolaiselta Zum Beispiel -ravintolalta. Keitto oli tehty vihanneksista, herkkuteista, hirvimakkaroista ja posupaistista. Näyttääkö siltä, että me vain herkuteltiin?

Kokoontuminen oli yhdeksältä. Aamupalan jälkeen Hannu Vaahtio ja Jussi selostivat päivän suunnitelman. Kymmeneltä olimme jo passipaikoilla rusakkojahtia varten. Aluksi ei tapahtunut mitään.

Sitten alkoi tulla pohjoisen

suunnalta hanhia. Ensin tuli metsähanhia varsin korkealla ja sitten kaksi valtavasti pulisevaa valkoposkihanhilaumaa puiden latvojen yläpuolella. Satoja lintuja. Ihan kuin niitä olisi pelottanut, kun ne olivat niinkin korkealla ilmassa ja kaukana turvasilta kaupunkinurmikoilta.

Kun olimme passittaneet vajaan tunnin, räjähti ilmoille ajokoiran haukku. Kolmevuotias Miska oli jäljillä. Varmaan jokainen passimies valpastui ja oli valmiina poistamaan varmistimen. Haukku jatkui. Kukaan ei tiennyt mitä Miska ajoi. Kun kaikilla oli radiopuhelimet, alkoi yleinen arvuuttelu. Joku tiesi kertoa, että riistapelto oli ollut täynnä tuoreita peuran jälkiä. Arveltiin jo Miskan ajavan peuraa, joka osaa väistää passimiehet.

Olin erään sänkipellon takakulmalla metsän puolella. Miska oli todellakin saanut peurat liikkeelle. Eräskin komeasar-

vinen peurapukki juoksi koko satametrisen pellonlaidan suoraan minua kohti ja ohitti minut noin kymmenen metrin päästä. Ohittaessaan se heitti myötätuntosen katseen, mutta ei pitänyt minua mitenkään vaarallisena. Mikä nöyryytys!

Miska ei ollut ainakaan tämän peuran perässä. Kohta alkoikin paukkua. Siellä oli siis rusakko. Laukausten jälkeen ajo jatkui kunnes kaikkosi jonnekin kauemmas. Jälkeenpäin osoitautui, että tämä rusakko oli ollut jotakin sukua Savossa päin lentäville linnuille, jotka eivät tarmokkaasta ampumisesta huolimatta putoa. Sielläpäin ampuja vain toteaa: kaakana oli.

Iltapäivällä apunamme oli kaksivuotias ajokoirra Ponu. Nyt tavoitteena oli saada metsäjäniksiä. Ne ovat vielä kesäpuvussaan. Rusakko voi painella tietä pitkin toiseen nimismiespiiriin mutta jänis kiertää kehää, näin kerrotaan. Odotimme siis

etääntyvää ja lähenevää haukkaa, pulssia nostavaa jahtia.

Ponu tutki laajan alueen mutta jänistä tai rusakkoa ei löytynyt. Muutaman kerran koira haukahti peuran liikkeelle, mutta ei lähtenyt sitä ajamaan. Hyvin koulutettu.

Saalista ei tullut mutta oli todella hieno jahtipäivä, jonka lopetimme makkaraa paistaen ja kahvia hörppien Mustanlammen rannalla. Monet tarinat ja kuulumiset siinä kerrottiin eikä monikaan malttanut heti lähteä.

Kari T. Ahonen

Nelinpelitennis

Klubin tenniksen nelinpelikisojen voittajat, yli 60-v -sarja Simo Näkki ja alle 60-v sarja Jori Taipale. Osanottajia sarjoissa oli 16 (60+) ja 8 (60-). Kuudella kentällä nähtiin tasokasta ja tasaväkistä nelinpeliä. Kuva Jussi Neste

Klubin jäsenille alennusta kirjoista

Alennus Otavan kirjoista on 30 % sekä WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 %
Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Otavan kirjakauppa www.otava.fi/

Uudenmaankatu 10, Helsinki
Avoinna
maanantai - perjantai kello
10.00 - 18.00
lauantai suljettu
sunnuntai suljettu

Alennus ei koske oppikirjoja.

WSOY:n kirjakauppa www.wsoy.fi/

Korkeavuorenkatu 37,
Helsinki
Avoinna
maanantai - perjantai klo
10.00 - 18.00
lauantai klo 10.00 - 15.00
sunnuntai suljettu

Tammen kirjakauppa www.tammi.fi/ kustannusosake- yhtio-tammi

Korkeavuorenkatu 37,
Helsinki
Avoinna maanantai suljettu
tiistai perjantai klo 10.00
- 18.00
lauantaisin 11.00 - 15.00
sunnuntai suljettu

Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Alennus ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnierin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

Gourmet-risteilyllä

WAUDE - ERINOMAISTA SOOSIA - PIPARJUURI MIETOA - JEE - VOIHAN RÄKÄ MITEN HYVÄÄ - PEITTÄÄ KALAN MAUN - KASTIKE LOISTAVAA! Näihin lausuntoihin ylsivät toiselle Gastronomisen kerhon Ruotsin matkalle lähteneet 12 veljeä. Tämä matka alkoi marraskuun 6. päivä Helsingistä rantasateessa sopivasti "Svenska dagenin" kunniaksi, mutta päättyi kulinaariseen mielihyvään matkan edetessä Silja Serenadella ja Viking Gabriellalla.

■ ■ Molemmilla laivoilla kilpailutettiin 6-7 ruokalajin gourmet-illallinen keittiömestarien näytetöinä, joista Siljan menu oli Suomen edustajana Bocuse d'Or -kokkilpailuun osallistuvan Matti Jämsenin signature-menu.

Menomatalla Siljan keittiömestari Seppo Nousiainen esitteli täysin uusitun keittiöravintolan konseptin, jossa buffet-systeemi oli muuttunut häikäiseväksi tarjoilulajitelmaksi posliinisine tarjoiluastioineen. "Tänne tullaan syömään seuraava buffet", oli yksimielinen lausunto. (kts. kuva buffetista).

Ennen varsinaista juhlaillalista nälkäisimmät haukkasivat osteribaarissa osteriannokset viineineen. Siljan Bon Vivant-ravintolan tarjoilu oli huippukohteliasta ja ruokien esittely ammattimaisen osaavaa. Aterian paras ruoka oli suussa sulava paahdettu peuranseläke kastikkeineen. Illan paras viini oli

Gourmet-risteilyllä. Kuva Jussi Vartiainen.

kateenkorvan kanssa tarjoiltu Vire`-Classé Cuvee, Bourgogne.

Tukholmassa siirryimme Östermalmin halleille brunchille, kun tuli taas nälkä. Hallin kulinaarinen maine tuli todistet-

tua yltäkylläisenä kala-, liha-, vihannes- yms tarjontana. Saimme tutustua hallin ensi vuoden täysremonttisuunnitelmaan, jonka kustannusarvio on peräti 650 MSEK. Ilahduttavasti hallin mainoslehtisen kannessa komei-

li suomalaissyntyinen Lill Lindfors. Päiväbrunssi koostui Toast Skagenista, ostereista, kermaisesta kalasopasta ja paistetusta kampelasta.

Maukkaan brunchin jälkeen pääsimme täyttämään kulttuu-

rinälkämme veljesklubillamme Sällskapetissa. Historiallista ja kuninkaallista sisustusta täydensi heidän puheenjohtajansa Björn Backmanin tarjoama Sällskapetin oma hieno shamppanja. Vierailumahdollisuuksista

tullaan antamaan lisäinfoa piakkoin.

Vikingin keittiömestari Kari Jaakkola esitteli myös keittiön ruokavarastot laivan alakerrassa. Näimme kuinka tiukoissakin tiloissa saadaan esivalmistelut keittiölle sujumaan yhteispelillä. Illallinen oli jälleen huipputasoa kuten tarjoiluhenkilöstökin ystävällisellä tyyllillään. Koko matkan parhaaksi ateriaksi valittiin paahdettu turskan selkä upealla kastikkeella ja lisukkeilla, joka oli osa heidän normaalia menua. Matkan parhaaksi viiniksi kelpuutettiin Riesling Crand Cru Kessler, jota myös vietin tuliaisiksi kotiin.

Koko kisan voitti jo toisen kerran Viking, tällä kertaa selvällä marginaalilla (>10%), mutta molemmat laivat olivat aivan huippuluokkaa niin ruoan kuin juoman ja tarjoilun suhteen. Katsotaan sitten v. 2016 uudestaan?

Gourmet veljet palasivat kotiin sopivasti vatsat esitäytettyinä isänpäivää varten.

Jussi Vartiainen

Gastronomit Haaga-Heliassa

Klubin gastronomiakerhon jäseniä Haaga-Helian opetuskeittiöllä. Kuva Jarmo Riipinen.

Gastronomiakerhon toiminta on monimuotoista ja sisältää monenmoisia tapahtumia. Asian ytimessä on kuitenkin se joukko kerholaisia, joka kokoontuu ajoittain itse perehtymään gourmet-ruokien tekemisen salaisuuksiin. Yksi tällainen oli 11.10.2014 kuniina lauantaina tapahtunut kokkaustilaisuus Haaga-Helian opetuskeittiössä.

■ ■ Kokoonpano ja osallistujien määrä oli aikalailla vakio, sillä näihin opetus-/edustuskeittiöihin sopii kerrallaan yleensä noin 10 – 15 osallistujaa. Tällä kertaa paikalla oli 12 klubiveljeä.

Teemamme oli koko kattaus juhlaruokia. Suuri kiitos lankeaa pääjärjestäjällemme, klubiveli Jouni Päivölälle, joka oli nähnyt valtavasti vaivaa niin itse menun laadinnassa kuin raaka-

aineiden hankinnassa. Tietenkin ruuat vaativat arvoisensa juomat, joista kiitos kuuluu klubiveli Jyrki Tarvoselle.

Juhlaruokien teko käynnistettiin alkupalojen valmistamisella; bruchetta-leivät ja gratinoidut simpukat. Niitä nautittiin varsinaisen menun tekemisen rinnalla. Luonnollisesti napostelun yhteydessä nautimme asiaan kuuluvista kevyistä viineistä.

Varsinainen menu sisälsi

asianmukaisesti alkuruuat, pääruuat ja jälkiruuan. Alkuruokina valmistui samettinen kukkakaa-likeitto ja Toast Skagen. Pääruokina syntyi kuhaa à la Walewska ja broileri Saltimbocca. Jälkiruokana tuli lopuksi klasinen Crème Brûlée.

Kullekin ruualle oli omat viininsä.

Valmistelu tehtiin perinteisesti jakautumalla ryhmiin, joiden työn tulokset tuotiin yksi kerrallaan illallispöytään kaikkien maisteltavaksi ja arvioitaviksi. Jokainen ryhmä esitteli vuorollaan työnsä valmistusprosessin ja työn vaiheet. Mikä mukavinta paikalla oli myös oikea Haaga-Helian asiantuntija Markku Halmeenmäki, kokenut ranskassakin opiskellut opettajakokki.

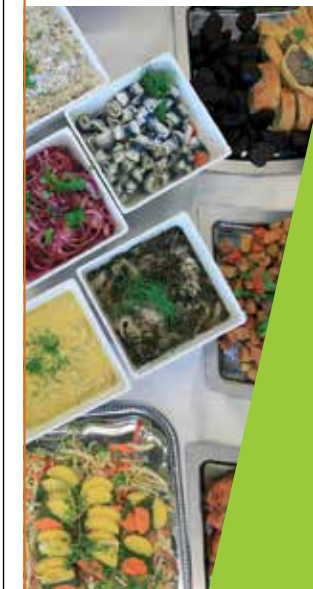
Kokkaustapahtuman tavoitteet onnistuivat taas kerran oivallisesti. Kaikille veljille on varmaan yhteinen miesten geneissä oleva perustarve rakentaa ystävyyttä tekemällä asioita yhdessä. Naisilla kuulemma riittää myös pelkkä puhuminen. Toinen tärkeä tavoite oli oppia tekemään korkeatasoisia ruokia, joista selviää myös yksin kotona kun on tarve ”näyttää”. Pienenä vihjeenä kaikille poikamiehille, että broileri Saltimbocca on kertakaikkisen herkullinen ruokalaji, joka on vielä nopea ja helppo tehdä. Kuten tiedämme, myös tie naisen sydämeen käy vatsan kautta. Sitä

vastoin kuhaa à la Walewska ei voi suositella vastaavaan tarkoitukseen. Se on erittäin vaativa ruokalaji. Harvallapa meistä löytyy ruokakomerosta hummerin kuoria kastikkeen pohjaksi tai pursotinpusseja perunamassan taiteelliseen levittämiseen perunaruusukkeiksi.

Aina lopuksi kunnan herramiehet hoitivat paikat siisteiksi, lautaset puhtaiksi, lasit kuiviksi ja kaiken ennalleen siten kuin oli kun aloitimme.

Jarmo Riipinen

Ravintola Haltian talvinen pitopöytä

Tervetuloa herkuttelemaan madekeitolla 7. – 31.1.2015!

Ravintola Haltian talvinen pitopöytä

16 €

Keittolounas

12 €

HALTIA
RAVINTOLA

Ravintola avoinna 9.30 – 22.00
Ravintola on suljettu maanantaisin
ajalla 12.1. – 31.3.2015
Pöytävaraukset 044 771 9429

Nuuskiontie 84, 02820 Espoo, www.haltia.com/ravintola

Gastronomisen kerhon kuntolenkki

Epäselväksi jäi, kohosiko kunto, mutta ainakin sitä tarvittiin Gastronomisen kerhon pitkällä lounaalla 22.10.

■ ■ Keli oli mukavan talvinen ja aurinkoinen, kun viisi innokkainta aloitti tilaisuuden klo 11 Hakasalmen huvilasta. Ihastelimme 50-luvun nostalgista Helsinkiä, joka palautui mieliimme Rasvaletti –valokuvanäyttelyssä. Koimme sykkäyttävän aikamatkan lapsuuden ja nuoruuden jo unohtuneisiin maisemiin.

Koko lähes kahdenkymmenen klubiveljen joukko oli koolla, kun saavuimme BPF-Finland Oy:n avariin tiloihin maistelevaan chileläisiä Undurraga-viinejä. Isäntänämme toimi klubiveli Jyrki Tarvonen ja juomia esitteli meille asiantuntevasti ja juohevasti Undurragan viinintekijä Carlos Concha. Totesimme ALKOn olevan iso ostaja, koska useimmat viinit olivat Suomea varten tehtyjä eri rypälelajien sekoituksia. Tässä vaiheessa erotimme vielä selviä makueroja viineissä. Aika moni päätyi toteamaan, että tastingiä on syytä jatkaa kotioloissa ruuan kanssa.

Syömään...

Ruokahalumme oli jo pitkälle kehittynyt, kun kävelimme Teurastamon alueelle ravintola Kellohalliin.

Meitä odotti Moderni Nordic –menyy:

*Vasikankieltä ja piparjuurta
Kuhaa ja hummeririsottoa
Omenaa ja vaniljaa*

Ruoka oli oivallisen herkullista, vasikankieli samettisen pehmeää ja kuha riittävän isosta fileestä tehtynä paksua ja mehukasta. Herkkusuut ovat tunnetusti tarkkoja ja mekin rekisteröimme, että piparjuurikastikkeessa olisi voinut olla enemmän potkua.

Lounaan jälkeen Helsingin tukkutorin toimitusjohtaja Timo Taulavuori kertoi alueen nykytilanteesta ja kehittämisestä. Ainakin minut yllätti Teurastamon palveluiden runsaus. Kaupunkikulttuurin ja omintakeisen aidon ruuan liitto tuntuu toimivalta. Taulavuori sai tietenkin kriittisiltä klubilaisilta määrätietoista ohjeistusta tyyliin ”Älkää nyt enää pilatko Hakaniemen hallia, kun muut hallit on kunnostettu kauppiaita ja asiakkaita kuulematta”.

Saunaan ja oluelle...

Pitkän lounaan traditioon kuuluva saunominen tapahtui Saunamestarin tiloissa Elimäenkadulla. Parin tunnin saunomisen ja vilkkaan keskustelun jälkeen oli aika siirtyä eteenpäin. Kohdeemme oli panimoravintola Bruuveri Kampin keskuksessa. Panimomestari Ilkka Sysilä pani parastaan, kun hän antoi meille molekyylikemian ja –biologian oppitunnin sekä perehdytti mei-

Rasvaletti -näyttelyssä Hakasalmen huvilassa. Lasse Ruuskanen (vas.), Hannu Vaahtio, Jorma Hämäläinen ja Timo Martikainen. Kuva Antti Virkkunen.

dät oluen tekemisen salattuun maailmaan. Ilkan esitys oli vetävyydessään vertaansa vailla. Pääsimme myös tutustumaan lasiseinän takaiseen pieneen panimotilaan. Saimme vielä eteemme tuopilliset täällä tehtyä Saison de la Maison -olutta. Juoma oli vaaleata, hieman sameaa, maultaan aavistuksen rustiikkis-

ta ja ainakin minun mielestäni varsin hyvää. Ja yllätys: Oluen alkoholipitoisuus oli 7,8%!

Klubin pyttipannu...

Pitkä lounas ilman myöhäistä pyttipannua ei tietenkään ole mitään. Siirryimme siis Klu-

bille pyttipannua syömään. Se maistuikin erinomaiselta sopivien ruokajuomien ryydittämänä. Mutta kaikki loppuu aikanaan ja kuntolenkkimmekin lähestyi finaalia. Sikarimiehet siirtyivät vielä alakertaan sikarille. Kirjoittajan tietoon ei ole tullut, jat-

kuiko ilta vielä tästä, mutta se olisikin jo toinen juttu.

Rehti kiitos Jari Karpakalle, joka pääorganisaattorina taas kerran onnistui loistavasti vastuullisessa tehtävässään!

Antti Virkkunen

”Pitkä lounas ilman myöhäistä pyttipannua ei tietenkään ole mitään.”

Taiteesta terveyttä

Professori Seppo Kimanen ja Arkkiatri Risto Pelkonen Klubilla 30.9.2014. Kuva Jarmo Heinonen.

Harvalukuinen mutta vastaanottavainen klubiveljien joukko kokoontui Taiteesta terveyttä –klubi-iltaan 30. syyskuuta. Arkkiatri Risto Pelkonen ja professori Seppo Kimanen, molemmat myös klubiveljiä, avasivat näkökulmia taidekulttuurin vaikutuksesta henkiseen ja fyysiseen hyvinvointiin. Heidän kantaaottavat ja viisaat alustuksensa innoittivat pienen joukkomme vilkkaaseen ja syvälliseenkin ajatustenvaihtoon. Tilaisuuden pääsanoman voi kiteyttää ajatukseen, että taiteen kohtaaminen ja sen tekeminen edistävät hyvinvointiamme ja terveyttämme.

Meidän tulisi joka päivä kuulla ainakin yksi pieni laulu, lukea yksi pieni runo, nähdä yksi ensiluokkainen maalaus. Jos mahdollista lausua jokunen järkevä sana.

Goethe

■ ■ Taidekulttuurin lämpimän kosketuksen koimme, kun Seppo Kimanen soitti samettisointisella lähes 300-vuotisella Francesco Goffriller -sellollaan JS Bachin soolospelille säveltämän Sarabanden vuodelta 1720. Illan isännöityä hoiti suvereeniin tapansa Aarno Cronvall.

Taide ja terveys

Kansanlaulut ovat mollisävyisiä Itä-Suomen sydäntautilueella, mutta Länsi-Suomessa eletään kauan ja lauletaan duurissa.

Risto Pelkonen korosti esityksessään, että taiteen ja terveyden vuorovaikutuksesta on olemassa selvää tutkimustietoa. Terveiden ja taiteiden välisen suhteen tarkastelu on biopsykologisen lääketieteen ydinaluetta ja kertoo jotain hyvin olennaista sielun ja ruumiin välisestä vuoropuhelusta, mielen ja tunteen biologiasta.

Tiedetään, että esimerkiksi musiikki aktivoi lähes kaikkia aivojen osia. Mitä enemmän opimme erottamaan musiikillisia elementtejä – äänen sävyjä, sävelpuhtautta, melodian muotoja ja rytmisiä, sitä laajemmalla alueella aivomme aktivoituvat. On myös todettu, että taiteen terveysvaikutukset ovat kiistatonta. Ne perustuvat lähinnä kohtaamiseen. Taide avaa sulkeutuneen oven yksinäisyydestä ulkomaailmaan toisten ihmisten pariin. Taiteen kohtaamisesta ja sen luomisesta syntyy

Arkkiatri Risto Pelkonen kaarnaveistos. Kuva Risto Pelkonen.

sellainen eheytyksen voima, joka on hyvinvoinnin perusta ja hyvän elämän lähde. Kulttuuriharrastukset ja sosiaalinen osallistuminen kartuttavat sosiaalista pääomaa, edistävät terveyttä ja parantavat elämänlaatua.

Tuntuu, että vielä kehityn...

Seppo Kimanen vertasi taidetta terveellisiin ravintolisiin. Hyvä taide antaa henkisiä hivenaineita ja vitamiineja. Myös Seppo

painotti taiteen yhteisöllisyyttä, jota luontevasti syntyy esimerkiksi musiikkia harrastavien välille. Tätä yhteisöllisyyttä pidetään hyvinvointia ja pitkää elämää edistävänä tekijänä.

Taiteilijoilla on luontainen halu uudistua, kulkea kohti tuntematonta. Taiteen tekijät siis kuvastavat tai jopa ennakoivat muutosta. Ei ole hyväksi terveydelle hylkiä vääjäämätöntä muutosta. Taide valmentaa mei-

tä sopeutumaan muutoksiin ja antaa valmiuksia arvioida muutostrendien vaikutuksia.

Käsityöläisammattien on todettu pitävän yllä kognitiivisia taitoja erittäin hyvin. Soittaminen on tässä suhteessa kehittynyt käsityöläisammatti. Kun kuuluisalta sellistiltä Pablo Casalsilta kysyttiin, miksi hän vielä 89-vuotiaana harjoitteli päivittäin, hän vastasi: ”Siksi että tunnen vielä kehittyväni.” Eläkeikässä voi hyvin alkaa soittaa, kirjoittaa, maalata, muovailla, kutoa tai vaikkapa veistää kaarnasineitä.

Tilaisuuden jälkeen muutama klubiveli jäi vielä keskustelemaan illan annista. Weijo Pitkänen pyysi paperia ja kirjoitti pienen runon Viisas, jossa hän hienolla tavalla kiteytti illan tunnelman:

Viisas

Yön tähdet kuin lempeä lampaan villa
putosivat syliini ja annoin niille oikeuden

kietoutua sydämeeni
Kätteni ei ulottunut sinne
mistä taivas oli ne lähettänyt
Mutta hiljaisuus
pyhä, tyhjä, ikuinen
antoi niiden sataa kämmenelleni

Goethe hymyili.
Viisas.

Antti Virkkunen

Luonnonhavainnoista mielenmaisemaan

Jokainen ihminen tarkastelee omaa elinympäristöään omalla tavallaan. Teemme havaintoja ihmisistä, luonnonilmiöistä, rakennuksista, kaduista, pelloista, koneista, lehdistä, kirjoista. Kaikesta siitä, minkä keskellä elämme. Mutta kuinka kertoa näistä ilmiöistä toiselle ihmiselle? Kuinka välitämme tunteet ja tuntemukset kanssaihmisillemme? Kuinka siirrymme realistisesta luonnonhavainnosta mielenmaisemaan?

■ ■ Tämä oli teemana Klubin kuvataiteilijoiden teemaillassa ”Taide tutuksi” 16.9.2014. Halusin lähestyä aihetta omien subjektiivisten kokemusteni kautta, joita on kertynyt 35 vuoden aikana yli 250 näyttelyssä eri puolilla maailmaa, suurin osa ulkomailta. Puoliabstraktisissa akvarelli- tai guassitöissäni sekä muotokuvissa olen pyrkinyt välittämään suomalaista mielenmaisemaa katsojille sellaisena kuin olen sen itse kokenut.

Kun alan työstää luonnonhavaintoa mielenmaisemaksi, minulla ei läheskään aina ole selvillä, miltä valmis työ tulee näyttämään. Keskenäisestä työstä löytyy usein jokin mielenkiintoinen yksityiskohta, joka alkaa ohjata työskentelyäni aivan toiseen suuntaan kuin olin ajatellut. Silloin alankin tutkia intuitiivisesti tuota uutta polkua. Odotan mielenkiinnolla, mitä seuraavan mutkan takaa tulee näkyviin. Näin mie-

Kuva Pyry Klippi

lenmaisemani rakentuu vähän samaan tapaan kuin muidenkin alojen taiteilijoilla. Kirjailijoilla, säveltäjillä, esiintyvillä muusikoilla.

Kokemuksia

Tästä minulla on ollut valloittavia, upeita kokemuksia vuosien varrella. Eräs niistä oli filmi, jossa istuimme Ralf Gothonin

kanssa pilkkireissulla hänen entisen kotikaupunkinsa, Rauman, edustalla ja käristimme ahvenia tikunnessä rantakivillä. Sillä hetkellä löysivät toisensa jäisen ulapan häikäisevät viivat ja kaaret, sinisen ja valkoisen tanssi sekä Schubertin pianomusiikki taitelijaystäväni tulkitsemana. Meidän jutustelumme pilkkimisen ohessa, filosofointimme suomalaisuudesta ja luontosuhteestamme oli pelkkää mielenmaisemaa, kuten sulavan jään tarkastelukin.

Muistan myös, kuinka minulle tarjoutui 1990-luvulla tilaisuus suorittaa säästysdebyyttini New Yorkissa Jorma Hynnisen toimiessa solistina. Minulla oli silloin siellä näyttely ja Jorma lauloi Metropolitanin päätähtenä. Hän tuli laulamaan myös näyttelyni avajaisiini, joiden jälkeen meidät kutsuttiin illalliselle. Huushollissa oli Steinway-flyygeli ja Jormaa pyydettiin tietysti laulamaan. Hän tökkäsi minua sormella mahaan ja huomautti puolihuolimattomasti, että ”sinä säestät – ymmärsitkö?”. Ja niin myös tapahtui.

Tapahtumaa voitiin muistella ”livenä” teemaillassamme, jonne Jorma Hynninen ehti hetkeksi piipahtamaan. Hän kertoi ”Lumi sulaa” filmin jälkeen omista mielenmaisemistaan todeten, että prosessi on musiikin ja kuvataiteen tekemisessä hyvin samanlainen. Hän kertoi myös, että olemme kumpikin pohjakoulutukseltamme kansa-

”Ilta oli kuin monipuolinen performanssi, jossa oli kaikenlaisia aineksia.”

koulunopettajia, jotka erikoistuivat Helsingin opettajakorkeakoulussa musiikkiin ja kuvaamataitoon. Yleisö ei voinut olla nauramatta, kun Jorma kertoi, ettei hän päässyt ensimmäisellä yrityksellä musiikkiin erikoistumaan, mutta Lassepa pääsi! Niin hän meni sitten kuvaamataidon puolelle ensiksi ja minä päinvastoin. Tarina taisi tehdä vaikutuksen myös klubiveljeemme Weijo Pitkäseen, koskapa hän esitti flyygelillä pienen musiikillisen akvarellin Jormasta ja minusta.

Illan kuluessa saatiin kuulla lisääkin musiikkia, kun olin kutsunut seuraksemme raumalaisen kansanedustajan Sauli Ahvenjärven, joka on esiintynyt oopperassa ja levyttänyt laulujakin. Minun ei auttanut muuta kuin istahtaa jälleen flyygelin äärelle säästyshommiin, vaikka

emme olleet ehtineet harjoitella kertakaan niitä kolmea laulua, jotka Sauli esitti. Saatoin vain todeta illan yleisölle ennen esitystämme, että ”onhan se ainakin tuore.”

Tuore taitelijajäsen

Yllätykset eivät suinkaan loppuneet tähän. Tiistaina kantapöydässä istui Klubimme aivan uusi taiteilijajäsen, musiikin tohtori, Sibelius Akatemian tutkija ja loistava viulisti Jaso Sasaki. Hän oli heti juonessa mukana ja lupautui soittamaan illalla. Saimme kuulla Johan Sebastian Bachin G-molli sooloviulusionaattista Adagio-osan. Upea esitys!

Illan yleisöpuheenvuoroissa päästiin vielä kurkistamaan suomalaisen kesämökin mielenmaisemaan ja veneilyynkin. Kun keula on irti laiturista, ollaan jo matkalla ja alfa-aaltoa alkaa tunkea aivoihimme, niin kuin mökkeilijöilläkin.

Klubiveljemme Markku Valkonen, joka on eläkkeelle jäänyt taidemuseo Emman ja Retreitin taidekeskuksen johtaja, kiteytti päätöspuheenvuorossaan illan teeman ammattimiehen ottein: ”Ilta oli kuin monipuolinen performanssi, jossa oli kaikenlaisia aineksia. Oli puhetta, laulua, soittoa, elokuvaa, keskustelua, huumoria. Kyllä tämän jälkeen jokainen tajuaa, mikä on mielenmaisema”.

Lasse Kempas

Insinöörinäkökulmia taiteen maailmaan

Klubin lokakuu kuvataideillassa kuultiin klubiveljemme, taidemaalari Antti Virkkusen jämpä ja mielenkiintoa herättänyt alustus aiheesta: "Mitä taide on?". Ennen päivällistä olimme aveceinemme tutustuneet Ateneumissa juuri avattuun näyttelyyn, jossa esitellään rinnakkain Sibeliuksen sävellystuotantoa, elämänvaiheita ja innoituksen lähteitä laajan esineistön ja lähipiirin taitelijoiden teosten kautta.

■ ■ Ensimmäisen salin keskelele on koottu Sibeliusta esittäviä erikokoisia, erinäköisiä ja eri materiaaleista valmistettuja veistoksia kahdeltatoista tekijältä Aaltonesta Tapperiin. Viimeksi työhön tarttuneella Laila Pullisella on varmasti ollut päänaavaa vielä yhden uuden taiteellisen idean kehittämisesä. Pienen kokovartalopatsaan asento muistuttaa kreikkalaista kiekonheittäjää ja näin aikamme hengen jättiläinen rinnastuu antiikin fyysiseen sankarihahmoon.

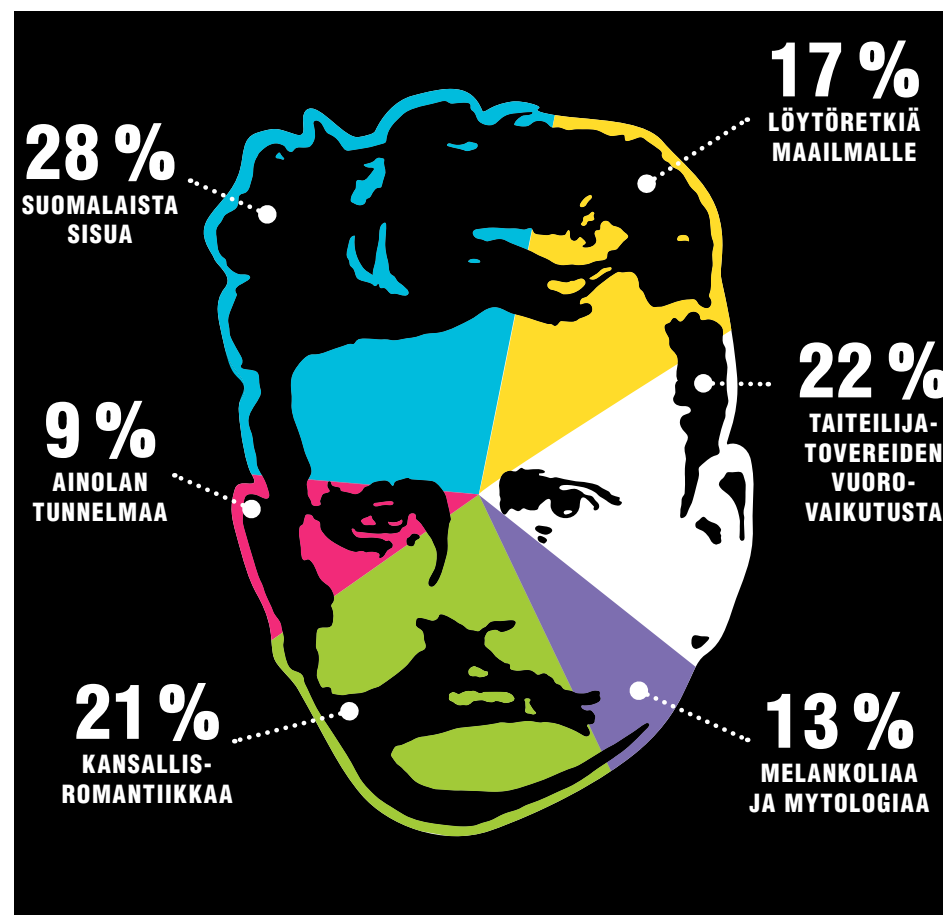
Ainolasta näyttelyyn tuodun John Munsterhjelmin tekemän rintakuvan peukalohangassa törröttää Sibeliuksen itsensä siihen asettama hevosenkenkä. Akseli Gallen-Kallelan kolmi-osainen sommitelma esittää Sibeliusta ja hänen "Satu"-sävelrunonsa herättämiä mielikuvia. Kolmanteen osaan tarkoitettua nuottikuvioista ei kuitenkaan päästy yksimielisyyteen. Sibe-

lius näyttäisi siis olleen terävän huumorintajuinen, mutta myös tarkasti oman ja taiteenlajinsa arvon tunteva herra.

Näyttelyssä esillä olevat lukuisat Sibeliuksen muotokuvat vahvistavat mielikuvaa: nuorempana Sibelius kuvataan rentona, boheemina ja vanhemmiten vakavana kaljupäänä. Myöhemmin Kari Suomalainen arvelee 1970-luvun pilapiirroksessaan Sibeliuksen otsaryppyjen lisääntyneen sävellettyjen sinfonioiden lukumäärän mukaan. Klubilaisten erityistä kiinnostusta herätti Albert Edelfeltin Sibeliuksen profiilista tekemä luonnos, jota hän myöhemmin käytti Turun yliopiston avajaiskulkuetta kuvaavassa maalauksessaan. Siis siinä, jonka jäljennös koristaa klubin ruokasalia.

Helsingin Suomalainen Klubi pyrkii tallettamaan kansallista kulttuuriperintöämme ja on jo julkaissut kotisivuillaan laajan Sibeliusta käsittelevän aineiston. Sibeliuksesta ei kuitenkaan koskaan tullut Klubin jäsentä. Ruotsinkielisyyden ohella taustalla on mahdollisesti vaikuttanut näyttelyn tunnetuimman teoksen, Akseli Gallen-Kallelan "Symposion" – taulun valmistuessaan synnyttämä julkisuus.

Kämpin pöydässä Gallen-Kallelan, Merikannon, Kajanusen ja Sibeliuksen ääressä ilmeisen pitkään jatkunutta neste-pitoista sitsiä kuvaavaa maalaus herätti eräissä piireissä myös nä-
rää. Kerrotaan Vanhakylän kar-

Sibeliuksen näyttelyn teemat kertovat häntä kiinnostaneista taiteilijoista sekä hänen lähipiirinsä tärkeimmistä kuvataiteilijoista ja teoksista.

Kuva Ateneum.

tanon emännän kieltäytyneen myymästä rantatonttia tällaista huonotapaista elämää viettävälle Sibeliukselle.

Syynä saattoi myös olla rahapula. Nuoren Sibeliuksen elämä oli sangen vekselivetoista. Ainolan rakentaminen – lopulta Rantatien toiselle puolelle vil-

japellon laitaa - vuonna 1904, herrasmiehen elämäntapa, runsaat ulkomaanmatkat, yms. kasvattivat Sibeliuksen velkaantumista. Maailmanmaineen myötä pari vuosikymmentä myöhemmin rahavirtojen suunta kääntyi. Sibeliuksesta tuli oloissamme varsin varakas ja alun perin raha-asioihinsa sangen suurpiirteisesti suhtautunut säveltäjämestari sai kuvansa myös 1986

uuteen sadan markan seteliin.

Taiteilijaystävät maalasivat Sibeliuksesta runsaasti muotokuvia. Lankomiehen Eero Järnefeltin tekemää nuoruuden kuvaa Sibelius ei halunnut pitää vaan pyysi antamaan sen tyttarelleen. Ateneumin oppaamme arveli, että kohde näyttää siinä hieman krapulaiselta. Klubimme taidemaalarijäsenen Lasse Kempaksen kanssa emme olleet samaa mieltä ja seuralaisemmekin myötäilivät, että nuori kiharatukkainen viiksiniekka näyttää ihan hyvältä. Sen sijaan viressä oleva tummalle pohjalle voimakkain värivedoin piirretty Eemu Myntin surrealismin vivahtava työ oli mielestämme malliesimerkki sekä fyysistä että myös moraalista krapulaa ilmentävästä modernista muotokuvasta.

Mitä taide on? – Taide on hengen ravintoa!

Kuvataideillaan toisessa osassa iltaamme isännöinyt Antti Virkkunen kertoi taideteoksen syntymistä koskevista pohdintoistaan, joiden tuloksena hän kehotti aina taiteilijoita tavattaessa kysymään miten he taiteen määrittelevät. Taideteos syntyy vain suunnittelu- ja valmistusprosessin kautta. Rannalta löydetty kivi ai ole taideteos, mutta siitä syntyy sellainen esimerkiksi kiillottamalla se ja istuttamalla se jalustaan.

Antti tiivistäi hyvän taiteen edellytykset kolmeen vaati-

mukseen: sen on oltava KOSKETTAVA, siinä on oltava TAITEELLINEN IDEA (esim. sommittelu, tulkinta, tekniikka, muodot, värit, jne.) ja kolmanneksi hyvä taide sisältää jonkin VIESTIN. Perustelut ja pelkistetty esitys lukuisine esimerkkeineen sai paikalla olleilta varauksettoman tunnustuksen ja herätti suurta kiinnostusta.

Vaikka hyvän taiteen määrittely hyväksyttiin yksimielisesti, oltiin eräistä Antin esittelemistä esimerkeistä myös eri mieltä, mutta näinhän makuasioissa usein tapahtuu. Hän sanoi, ettei löytänyt Picasson Avignonin naisista selvää viestiä, mutta kuulijoista eräät väittivät alastomien naisvartaloiden viestivän kubistisesti muotoiltunakin aikojen alusta periytyvää hedelmällisyyden sanomaa.

Yleisön puolelta puolustettiin myös Mark Rothkon teosten väripintojen lähettämää viestiä, vaikka sellaisen havaitseminen vaatiikin katsojalta perinteisestä poikkeavaa asennetta. Kukaan ei kuitenkaan tässä yhteydessä tullut viitanneeksi Sibeliuksen synestesia-kykyihin eli värien kokemiseen eri säveleinä. Jäi siis vielä epäselväksi, oliko Sibelius nähnyt Rothkon töitä ja mitä oli tai olisi niistä pitänyt. Hieno ilta, kiitoksia.

Jussi Itkonen

Kulttuuritoimikunta

Klubin säännöissä klubimme toiminnan tarkoituksista ensimmäisenä määritetään tehtävä vaalia suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä, arvoja ja suomenkieltä koko maassa, sekä antaa jäsenilleen tilaisuus kehittävään keskinäiseen kanssakäymiseen suomalaiskansallisessa hengessä. Näitä tavoitteita edistääkseen klubin johtokunta voi valita avukseen toimikuntia hoitamaan niille erikseen määrättäviä tehtäviä.

■ ■ Kulttuuritoimikunta on yksi viidestä nykyisestä toimikunnasta johtokunnan apuna klubitoiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa. Käytännössä työ tapahtuu siten, että toimikunta valmistelee kulttuuritapahtumat ja -ohjelmat sekä tarjoaa niitä klubin ohjelmatoimikunnalle, joka koordinoi ja määrittää eri tapahtumat klubin ohjelmakalenteriin.

Kulttuurin ala on laaja ja siksi sen yksityiskohtaisempi määrittely tai rajaus olisi vaikeaa, eikä ole tarpeenkaan. Toiminnan tavoitteet pyritään toteuttamaan ajankohtaisten, arvokaiden ja erityisesti jäsenistöä kiinnostavien kulttuuriharrastusten ja tapahtumien puitteissa. Kulttuuritapahtumat toteutuvat pääsääntöisesti kaksitoimisina; jäsenistön oman toiminnan tuottamina, kuten omassa kuorossa laulaminen, puhallinorkesterissa soittaminen tai kuvataidepiirissä taiteen luominen ja näyt-

Kuva Klippi DM arkistot

teille asettaminen sekä toisaalta osallistuminen kulttuuritapahtumiin klubin ulkopuolella. Tällaisia ovat muun muassa teatteri-, konsertti- ja taidenäyttelyvierailut. Näihin tapahtumiin yleensä liittyy klubilaisille erikseen järjestetty syvällisempi esittely, esitelmä tai taiteilijoiden tapaaminen. Lähes kaikki Klubin kulttuuritoimikunnan alaan kuuluvat tapahtumat ovat avec-tapahtumia, joihin jäsenien puoliset ja seuralaiset ovat tervetulleita.

Klubin jäsenistössä on mitattava potentiaali eri kulttuurialojen harrastajia, mutta myös oman alansa eteviiä taiteilijoita, taitajia ja tietäjiä. Johtokunta voi kutsua taiteen alalla erityisesti ansioituneen jäsenen taiteilijajäseneksi. Heitä on tällä hetkellä viitisenkymmentä. He edustavat etupäässä esittävän taiteen eri aloja kuten musiikkia ja näyttämötaidetta. Kulttuuritoimikunta on parhaillaan ak-

tivoimassa heitä osallistumaan ja antamaan oman arvokkaan panoksensa jäsentemme nautittavaksi sekä innostuksen ja harrastuksen nostattamiseksi kulttuurin eri aloilla.

Kulttuuritoimikunnan ala laajenee ja elää jäsenistön mielenkiinnon ja harrastusten sekä saatavilla olevan kompetenssin ja kapasiteetin mukaisesti. Toimikunta, jonka kokoonpanon johtokunta vahvistaa vuosittain, elää ja muuttuu ennen kaikkea jäsenistön osoittaman kiinnostuksen sekä käytettävissä olevien asiantuntevien ja innostuneiden kulttuurialojen vetäjien sekä jäsenistön tarjoaman oman potentiaalinsa mukaan.

Tällä hetkellä kulttuuritoimikunnan ohjaamia vireitä toimintoja ovat seuraavat (vetäjät ovat myös kulttuuritoimikunnan jäseniä):

Kirjan illat. Jukka-Pekka Pietiäisen vetämä, kerran kuukaudessa kirjan ja kirjailijan

esittely, johon kutsutaan mielenkiintoinen tieto- ja kaunokirjailija, joka on vast'ikään julkaissut kiinnostusta herättävän teoksen, jonka otaksutaan kiinnostavan klubin jäseniä. Tarkoituksena on tuoda tulevan kevään kirjan iltoihin sekä Finlandia-että Tieto-Finlandia-voittaja. Tavoitteena on myös saada esitellä klubin jäsenten omaa kirjallista tuotantoa.

Kuvataideohjelmien tavoitteena on tarjota jäsenille taidemaalantaan korkeatasoisia ja elämyksiä tarjoavia tapahtumia, näyttelyvierailuja, kuvataideiltoja, joihin sisältyy alustus tai luento ja keskustelu sekä järjestää taiteilijailtoja, joissa esiintyy Klubin kuvataiteilijajäseniä. Klubin kuvataiteilijoiden teoksia pidetään näytteillä klubin tiloissa. Näistä mainittakoon kuukauden taiteilija, jonka teos on näytteillä juhlasalissa kuukauden ajan. Kuvataiteen piiriä vetää Antti Virkkunen.

Näyttämötaiteen ohjelmis- ja järjestetään klubin jäsenille edullisia lippuja kiinnostaviin teatteritapahtumiin niin Helsingissä kuin myös sen ulkopuolella. Näihin liitetään aiheen, näytelmän, kirjailijan tai näyttelijöiden syventäviä esittelyjä sekä tapaamisia. Teatteria tuodaan myös Klubin tiloihin pienimuotoisin esityksin tai näyttelijävierailujen muodossa. Teatterin harrastusala vetää Keijo K. Kulha ja esittävän näyttämötaiteen harrastusta seuraa Kari

Storckovius.

Musiikki on ehkä monipuolisimmin harrastettu alue sekä sisällä klubin tiloissa että osallistumisena klubin ulkopuolella.

-Klubin kuoro on yli 40 miehen vahvuinen, korkeatasoinen mieskuoro, jonka taiteellisenä johtajan on Henrik Lamberg. Kuoro harjoittelee säännöllisesti torstai-iltaisain yläkellarissa ja antaa vuosittain kolmesta viiteen konserttia kotimaassa ja ulkomaillakin. Kuoro esiintyy tiheästi myös Klubin omissa tilaisuuksissa. Jokainen laulutaitoinen klubin jäsen on tervetullut kuoroon.

-Klubin puhallinorkesteri koostuu noin paristakymmenestä eri puhaltimen soittajasta. Orkesteri harjoittelee yläkellarissa torstaisin ja esiintyy säännöllisesti Klubin eri tilaisuuksissa. Uudet soittajajäsenet ovat tervetulleita. Orkesterin puheenjohtajana ja yhteysmiehenä on Timo Kivi-Koskinen

-Perinnejazz sekä viihdeorkesteri Lucky Go Happy toimivat ”ammattuuransa” ohella myös Klubin yhteydessä ja sen tilaisuuksissa. Seppo Hovi nivoo onnistuneesti tämän sekä klubin jäsenoiminnan samaan koriin.

-Esiintyviä taiteilijoita musiikin alalla on runsaasti Klubin piirissä ja heidän mentoreinaan ovat ennen kaikkea Henrik Lamberg, Seppo Hovi ja Aarno Cronvall, kaikki kolme myös kulttuuritoimikunnan jäseniä.

-Klubin piirissä toimii myös tunnettu lauluyhtye Kivikasvot.

Kirjasto palvelee jäseniään Klubilla ja pyrkii täydentämään kokoelmaansa sellaisilla teoksilla, joilla on yhteyttä Klubiin, sen historiaan, toimintaan sekä jäsenistöön. On ymmärrettävää, ettei kirjasto voi täydentää kokoelmaansa yleisillä, muualta saatavilla teoksilla, eikä se voi toimia lainakirjastona. Kirjasto voi kuitenkin ottaa vastaan rajoitetusti, yllä todettuun aihepiiriin kuuluvia lahjoituksia. Kirjastotoiminta vetää Pertti Mäkelä.

Kulttuuritoimikunnan sihteerinä on kulttuurialan monitoimimies Ari Mentu.

Klubin kulttuuritoiminta on todellista elävää elämää, joka laajenee, supistuu tai jalostuu jäsenten mielenkiinnon ja aktiivisuuden mukaisesti. Kulttuuritoimikunta pyrkii parhaansa mukaan seuraamaan ja noudattamaan klubin jäsenten tarpeita ja toiveita, jotta se voisi antaa muun klubiohjelman mukana sääntöjen mukaisesti ”...jäsenilleen tilaisuuden kehittävään keskinäiseen kanssakäymiseen suomalaiskansallisessa hengessä sekä edistää isänmaallisten, sivistyksellisten, maanpuolustuksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta.”

Heikki Hult
Kulttuuritoimikunnan
puheenjohtaja

Der Übersee –klubi Hampurissa

Klubin toimitusjohtaja tohtori Thomas Klischan. Kuva Übersee-klubi.

Klubirakennus Amsinck Haus. Kuva Übersee-klubi.

Hampurin veljesklubimme, Der Übersee-Club e.V. (DÜC), sijaitsee aivan kaupungin sydämessä Binnenalsterin rannalla Amsinck-talossa, jonka on suunnitellut arkkitehti Franz Gustav Forsman vuonna 1831. Klubin katuosoite on Neuer Jungfernstieg 19, ja sen naapurissa sijaitsee usealle meistäkin tuttu hotelli Vier Jahreszeiten.

■ ■ Klubi perustettiin ensimmäisen maailmansodan myrskyjen laannuttua vuonna 1922 kaupan, merenkulun ja teollisuuden edustajien toimesta. Tarkoitus oli luoda puoluerajoista riippumaton foorumi tunnetuille

koti- ja ulkomaisille kulttuurin, tieteiden ja talouselämän edustajille. NSDAP:n tultua valtaan vuonna 1934 klubilla ei ollut enää toimintamahdollisuuksia ja se lopetti toimintansa. Klubi perustettiin uudelleen 18. kesäkuuta 1948. Kaksi vuotta myöhemmin klubi alkoi järjestää vuotuista Übersee-päivää, jonka ajankohdaksi valittiin 7. touko-kuuta – päivä, jolloin Hampurin vapaasatama oli perustettu hie- man aiemmin eli vuonna 1189.

Klubin toimitusjohtaja, tohtori Thomas Klischan, otti al- lekirjoittaneen ystävällisesti vastaan hyvin lyhyellä varoitusa- jalla. Vierailu sattui otolliseen

ajankohtaan, koska DÜC:n tar- koituksena on syventää ja edis- tää yhteistyötä veljesklubien kanssa. Klubimme vastuuhenkilöt saavat varmasti tästä uutta tietoa syksyn kuluessa. DÜC:llä on 50 veljesklubia 35:ssä eri maassa.

Suomalaisen klubin jäse- nistöstä poiketen DÜC:ssa on miesjäsenten (1700 kpl) lisäksi naisjäseniä (300 kpl) sekä yri- tysjäseniä (200 kpl). Jäsenistö edustaa monipuolisesti eri am- mattikuntia. Jäseneksi voi tulla valituksi, kun kaksi klubin jäsen- tä suosittelee ehdokasta. Lisäksi toisen suosittelijoista tulee olla ollut jäsenenä yli viisi vuotta.

DÜC:n päätapahtumia ovat esitelmät, joista useimmat myös julkaistaan kirjallisesti. Ta- soa kuvaavat nimet Charles de Gaulle, Francois Mitterrand, Bruno Kreisky, Edward Heath, Helmut Kohl ja Lennart Meri. Presidenttimme Urho Kekko- nen on myös esiintynyt klubilla 9.5.1979 ja aiheena oli “Finn- land als ein europäisches Land”. Tärkeimmät esitelmät ovat pdf- tiedostoina osoitteessa www.uebersee-club.de -> Redner.

Syksyllä 2014 järjestetään noin 15 tilaisuutta, ja ne ovat pääosin klubilla. Jos osanot- tajamäärä ylittää 400 henki- löä, kokoonnutaan esimerkiksi 5-tähden Hotel Atlantic Kemp- pinskissä Alsterin vastakkaisella rannalla. Tiedot lähiaikojen esi- telmistä löytää osoitteesta www.uebersee-club.de -> Veranstal- tungen.

Suomalaisen Klubin harras- tustoiminnan kaltaista ohjelmaa DÜC:lla ei ole, vaan pääpaino

on esitelmissä ja ravintolatoi- minnassa. Amsinck-talon à la carte-klubiravintola, josta au- keaa ihastuttava näköala Bin- nenalsterille, on avoinna jäse- nille ja heidän vierailleen maa- nantaista perjantaihin klo 12-15. Ravintolatilat ovat käytettävissä tilauksesta ja sopimuksen mu- kaan myös näiden aikojen ulko- puolella.

Klubiravintolan keittiötä on hoitanut jo vuodesta 1952 läh- tien Hotel Atlantic Kempniskin henkilökunta. Kaikki ruokalajit valmistetaan päivittäin paikan päällä tuoreista raaka-aineista. Yhteystiedot sekä ruoka- ja vii- nilistat ovat myös DÜC:n koti- sivuilla.

Normaalitapauksissa pu- keutumisetiketti on sama kuin klubillamme, siis pikkutakki ja solmio. Jos tästä vaatimuk- sesta poiketaan, on tilaisuuden kutsussa mainittu tiukennettu vaatimus, esimerkiksi smokki. Hieman rennompia pukeutumi-

nen on mahdollista brunseilla ja baari-iltoina. Naisia koskevat samat pukeutumisohteet kuten meilläkin – naisetän osaavat nämä asiat ohjeistamatta.

Toimitusjohtaja tohtori Tho- mas Klischan oli iloinen vierai- lustani ja toivotti klubimme jä- senet tervetulleiksi Hampuriin ja tutustumaan DÜC:iin. Kuit- tenkin ennen vierailua hän pyysi ilmoitusta sähköpostitse osoi- teeseen info@ueberseeclub.de, josta vahvistetaan kutsun saapuminen ja pääsy klubille. Voin lämpimästi suositella tu- tustumista tähän kiinnostavaan ja korkeatasoiseen veljesklub- iimme.

Toivotin valtakirjatta vas- taavasti DÜC:in jäsenet terve- tulleeeksi klubillemme saman- laisella ilmoitusvelvollisuudella osoitteeseen sihteri@klubi.fi.

Antti Parkkinen

Miten voin hyödyntää veljesklubiverkostoa

■ ■ Ilolla totean, että veljes- klubiverkostostamme on hyö- tyä. Siitä hyvänä esimerkkinä voin mainita Eurooppa- ja ul- komaankauppaministeri Lenita Toivakan vierailun yritysval- tuuskunnan kanssa Hampurissa 26.11.2014. Vierailun keskei- sempänä osana oli korkeata-

soisen Networking Luncheonin järjestäminen suomalaisten ja saksalaisten yritysjohtajien vä- lillä. Tähän tilaisuuteen tarjosi Übersee-Club erinomaiset pui- teet ja oman klubimme velje- nä sain mutkattomasti varattua edustavat tilat 80 hengen kor- keatasoisen tapahtuman järjes- tämiseksi.

Übersee-Clubin historialli- nen miljöö sekä asiantunteva ja miellyttävä henkilökunta loivat

arvokkaan tunnelman, joka toi- vottavasti omalta osaltaan edis- tää Suomen ja Saksan välisen kaupan tiivistämistä. Haluan lausua lämpimät kiitokset Klu- bimme vastuuhenkilöille, jotka ovat luoneet suhteet ulkomaiisiin veljesklubeihin. Toivottavasti klubiveljet muistavat tilaisuu- den tullen vierailu niissä, jotta yhteistoiminta lisääntyä.

Petri Katajamäki

Hyvämaineinen – kuten sinäkin. **Veho Vahinkopalvelut.**

Tiesitkö, että saat vakuutuksenottajana määritellä autosi korjauspaikan onnettomuustilanteessa – olipa kyse sitten pienestä parkkipaikkakolhusta tai isommasta työstä.

Miksi Veho Vahinkopalveluun:

- ✓ **NOPEA** – auto heti työn alle
- ✓ **HELPPO** – korjaamme merkin kuin merkin
- ✓ **PALVELEVA** – avustamme myös vahinkoilmoituksen teossa

Soita kolaripaikalta ensimmäisenä meille:

0800-0-247 247

**Apua paikalle
kellon ympäri.**

**Korjaamme
kaikki merkit.**

**Laita uusi 24/7
numeromme
talteen.**

Tervetuloa palvelustaan ja laadustaan tunnettuun Veho Vahinkopalveluun.

VEHO
• VAHINKOPALVELUT •

HELSINKI
Suutarila
Lamputtie 4
Ma-pe 7.30–17

ESPOO
Muurala
Lautamiehentie 3
Ma-pe 7.30–17

www.veho.fi